

Profesori bătuti și amenințați cu moartea

pag. 14

**Două
reviste
într-una
singură**

**ATENȚIE: Nu primești FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

Flacăra

BIS

magazin

Atenție ! Cu 500 de lei
ai plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același pret !

**Român
la Hollywood**

Băieții regretați ai actor
Emanoil Petru luptă să
cucerască un loc mai în
față în ușa de viori
și I.A.T.C. - secția Regia și, în-un timp, să
descopereți lăstarii noului de LICEENI.
Tudor Petru a revenit și-a accesat în țară pen-
tru o scurtă perioadă. Cum nu poartă nă-
oală, s-a născut un interes în născutarea.

... Cum și un băiețel Anghel s-a
scut al dăruie și s-a scut al
... Cu un singur lucru: pentru că nu
... Într-un timp, să
... Într-un timp, să
... Într-un timp, să

Nr. 15 • 11 - 17 aprilie 1995 • 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

Flacăra

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Cutremur de gradul... 7 abc

DEMISIA LUI MIHAI TATULICI

■ Până la sfârșitul lunii: ori Paul Opreș,
directorul executiv al firmei-mamă ROMSAT,
va lua mâna de pe... clanta TELE 7abc,
ori Mihai Tatulici,
omul de televiziune nr. 1 din România,
își ia rapid jucăriile,
lăsând în urmă doar lopățica și găletușa!

Sănătatea dumneavoastră pe mâinile
lui Iulian Mincu

**„Te spânzur de picioare
sau te trimit în Deltă !!”**

pag. 16

Mărâit amenințator

**A fost otrăvit câinele
unui martor
în „cazul Patapievici”**

pag. 5

**Mafia rusă face ravagii
printre sportivii de valoare**

pag. 15

MASINA DE SCRIS

Cele două premii:

- Publicarea unei cărți, la 1 mai
- 1.000.000. de lei la 1 noiembrie

pag. 12-13

KAPPA

**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

pag. 10

COMTEK

INTERNATIONAL

organizează

*Cea mai importantă
expoziție specializată de*

**TEHNICĂ DE CALCUL
(HARDWARE ȘI SOFTWARE),**

ELECTRONICĂ, BIROTICĂ,

TELECOMUNICAȚII

**Ediția a-4-a -București, România
Complexul Expozițional ROMEXPO
Pavilionul A**

3-7 mai 1995

**Computers and Electronics
Romanian Fair**

Pentru orice informații referitoare la o eventuală participare ca expozant sau cu privire la expoziție, inclusiv programul de seminarii și conferințe, sunați la COMTEK INTERNATIONAL:

Tel./ Fax : (401)-633.12.50; 312.82.81

Tel.: (203)-834.1122, Fax: (203)-762.0773

București, România

Wilton, Connecticut, USA

Accesul în incinta Romexpo, în sălile de conferințe și seminarii este gratuit pe baza talonului de mai jos. Rugămintea noastră este să prezentați la intrarea în pavilion talonul următor, completat sau însoțit de cartea Dvs. de vizită. Invitația fiind personală, vă rugăm să multiplicați această invitație astfel încât să poată fi utilizată și de colegii sau cunoștințele Dvs.:

CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95

Invitație la expoziția CERF '95 și la programul de seminarii și conferințe

Numele: Compania/Instituția:
Funcția: Departamentul:
Adresa: str., nr., bl., sc., et., ap.
Localitatea:, jud./sect., cod
Fax:, Tel., interior

CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95 CERF'95

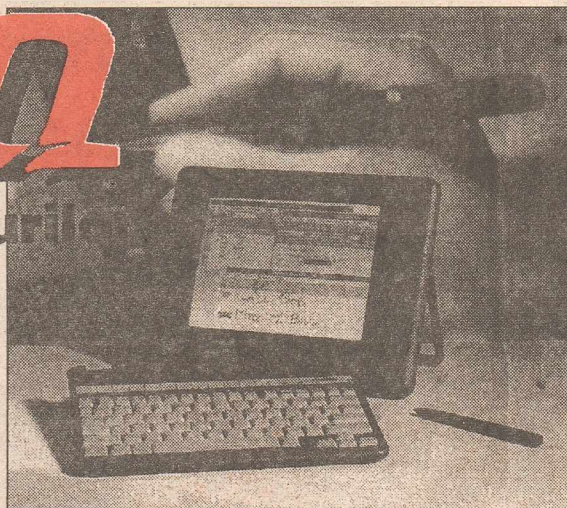
COMPAQ

#1 Mondial în industria PC-urilor

În România prin:

scop

NOI SUNTEM SOLUȚIA

Str. Zării, nr. 10, sect. 5, București
Tel. 312 28 33, Fax: 312 41 99

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul de Registrul Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991 din
04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,

Mihai Săndoiu

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31;
222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr.
1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40,
223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu interioarele din
paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,

Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTER** (2528) - Petre Cojocariu,
Elena Ghera, Flăminț

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ**: Pașcu Balaci, Ion
Ceacăru

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE**:
Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),
Emanuel Tănjală (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina
Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,
Angela Ștefănescu

**REBUS
REBUSACHE**

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600);
222.68.05: Călin Mărcușanu, Dan Ciuciuc, Adriana

Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana
Glodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius

Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cioceanu,
George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru

Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae
Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Elena Gogu, Gabriela
Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Mariana

Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București, România

**Tehnoredactare
computerizată**

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția

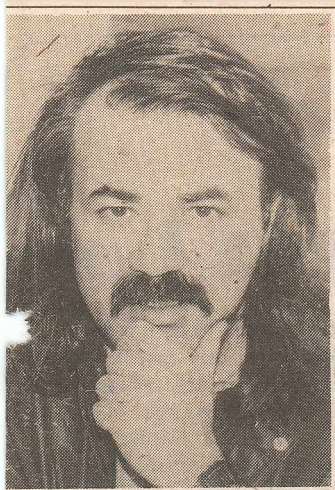
MEDIAFAX

Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Traian Andronic, vicepreședinte al SLRTVR:

Oricine poate să-și dea seama ce fel de regim politic avem în țară!

□ În TVR domnește din nou FRICA

— Dle Andronic, credeți că situația gravă în care a ajuns TVR datorează și slăbiciunii unor membri ai Opoziției din cadrul comisiilor de cultură ale Parlamentului?

— Greșelile Opoziției au existat și, încă, în continuare. Opoziția are un rol important în încercările care s-au făcut în legătură cu situația Radio-Televiziunii. Lucrul cel mai grav din toate și care este, evident, o greșală a Opoziției, este faptul că au mers de la bun început pe transigență față de lege. Transigența în viață nu este bună, în general, este bine să lași loc pentru dialog, însă atunci când este vorba de lege nu mai încapă nici un fel de târguială! Greșala pe care a comis-o Opoziția este că s-a lăsat să se întâmple în târguială.

— Demisia dlui profesor Țepelea a altor parlamentari din comisii fi rezolvat ceva?

— Cred că nu. Aici, îmi pare rău pentru Opoziție, trebuie să fiu de acord cu unii parlamentari din arcul guvernamental care au afirmat că soluția demisiei nu este bună.

— De fapt, dânsul a și revenit asupra demisiei...

— După părerea mea, cine a promis o încercare, o greșală, trebuie să o îndrepte! Cu totul altceva este însă retragerea, în momentele acestea, a Opoziției din Parlament. Pentru prima dată de când există poziție în România, aceasta și-a arătat rolul în serios și a făcut ceva, mod concret, nu numai declarații discursuri!

— Ce credeți că ar mai trebui să se facă în completarea acțiunii dramatice de protest a domnului Țepelea?

— Toată această situație, acțiunile de protest ale SLRTVR, greva generală în cazul lui Dumitru Luga, greva foamei în cazul unui număr impresionant de salariați ai TVR, tot ce s-a întâmplat în comisii, în Birourile Permanente ale celor două camere, în plenul Parlamentului, a zgomotului, a dezbrăcat orice fel de fațadă arătoasă și a dat jos toate maschările cu puțință, la lumina zilei,

astfel încât oricine urmărește cu puțină atenție evenimentele poate să-și dea seama ce fel de regim politic avem în țară!

— Se afirmă că există o parte din angajații TVR, în special dintre redactori și realizatori, care sunt cel puțin indiferenți, dacă nu sunt chiar împotriva revendicărilor dv. Așa este?

— Un adevăr de necontestat este acela că membrii corpului redacțional sunt cei mai conservatori. Conservatori față de aspirația acestora spre schimbare pe care o manifestă toți ceilalți salariați ai TVR. Există totuși extrem de puțini oameni din corpul redacțional care par indiferenți sau care sunt împotriva acțiunilor noastre. Marți, 4 aprilie 1995, am fost invitat, împreună cu Matei Brătianu, la o emisiune a dnei Carmen Bendovski la TELE 7abc. Dânsa ne-a povestit că a încercat să contacteze o sumă de realizatori, nume mai cunoscute din TVR, pentru a le cere opiniile, și a fost refuzată, fără explicații. Am întrebat-o dacă a încercat să-i facă măcar să spună de partea cui erau. Dânsa mi-a răspuns că înțelegeau situația, cu o singură excepție, și erau de acord cu acțiunile SLRTVR, dar nu voiau să răspundă la întrebări sau să le fie făcute cunoscute numele. De aici, eu am tras concluzia logică - și dna Bendovski a trebuit să fie de acord - că singura explicație este FRICA! Nu putem vorbi de indiferență, pentru că nici măcar oamenii de pe stradă nu sunt indiferenți față de ce se întâmplă azi în TVR. Deci, este vorba în primul rând de FRICA în Televiziunea Română!

— Este chiar atât de mare teroarea pe care Puterea o exercită în TVR, în special asupra redactorilor?

— Presiunile pe care oamenii Administrației TVR le exercită asupra salariaților sunt teribile! Cu toate acestea, mulți dintre ei acționează pe față în favoarea noastră și starea aceasta se extinde! Mai este vorba și de altceva. Emisiunile la TVR costă foarte mult, costă enorm față de costul unei emisiuni de același tip realizată la o televiziune particulară. În TVR sunt salarii destul de bune față de alte locuri și amenințarea cu pierderea salariului atârână foarte greu. În plus, cine urmărește cu atenție emisiunile TVR observă că, pe ansamblu, ele sunt

proaste din punct de vedere calitativ, aceasta însemnând că, profesional, cei care le realizează nu sunt de cea mai bună calitate. Or, o persoană care nu este profesional de cea mai bună calitate și care are și un salariu bun este extraordinar de ușor de manevrat!

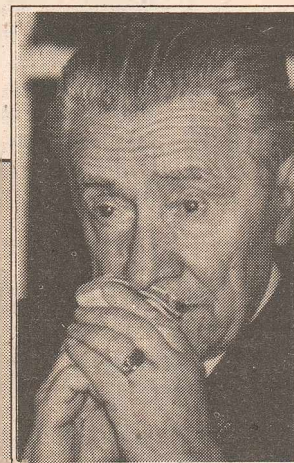
— Ce credeți că s-ar fi întâmplat în groaznică situație în care dl Luga ar fi murit?

— Responsabilitățile autorilor acestei tragedii ar fi fost enorme! O nemernicie, spusă apăsător și tare de la tribuna Parlamentului, precum aceea că nu știu care doamnă ambasadoare îl hrănește pe Luga, depășește puterea de a înțelege până la ce hal de degradare poate

ajunge o ființă omenească! Celor ce fac asemenea declarații nu pot să le spun nici măcar nemernici! Să-i caracterizeze opinia publică, eu nu pot, pentru că nu am calificative pentru așa ceva! Chiar dacă nu ești de acord cu aspirațiile lui Luga, dar măcar respect meritul!

Am vorbit săptămâna trecută cu o doamnă, membră a staff-ului uneia dintre cele două mari confederații sindicale din Spania care s-au declarat solidare cu acțiunile noastre, și m-a întrebat: este adevărat ce am aflat, că un deputat sau un senator, în Parlamentul României, a spus că acțiunile lui Luga și ale dv. sunt acțiuni de terorism? N-am avut ce să-i răspund decât că așa este!

Doamna aceea a fost teribil de indignată când a aflat că este posibil așa ceva! Vorbe din acestea, azvârlite în public, care depășesc orice fel de măsură, au stricat îngrozitor imaginea Parlamentului României în afara țării. Este antinațional un asemenea mod de manifestare, cu consecințe extraordinare de grave! Corneliu Vadim Tudor ar trebui să se sinucidă după un asemenea prejudiciu pe care l-a adus Parlamentului și Țării, în ultimă instanță!

Fotografie de PETRE COJOCARIU

Ce ne declară dl Gabriel Țepelea

— Dle profesor, care au fost motivele pentru care ați revenit asupra deciziei de a demisiona de la conducerea Comisiei pentru cultură a Camerei?

— PNȚCD îi revine președinția a două comisii permanente în Cameră: Comisia pentru administrație locală și Comisia pentru cultură, artă și mass-media. Deci, desemnarea mea în fruntea Comisiei de cultură se datorează partidului, care este îndreptățit să accepte sau să respingă o demisie. Iată de ce, după anunțarea demisiei mele drept protest împotriva încălcării legii și a indiferenței față de soarta domnului Dumitru Luga, gestul meu a fost examinat de conducerea partidului. Grupurile parlamentare PNȚCD din Cameră și Senat, reunite în ședință comună, la propunerea dlui președinte Corneliu Coposu, au respins demisia mea, cerându-mi să-mi exercit în continuare atribuțiile. De asemenea, membrii comisiei pe care o prezidez au votat în unanimitate respingerea cererii mele de demisie. În aceste condiții, mi-am reluat activitatea.

— Care sunt principalele acțiuni, în mod concret, pe care aveți de gând să le desfășurați pentru normalizarea activității în TVR?

— În primul rând, avem de gând să inventariem cu obiectivitate greșelile de care ne-am izbit - și ele nu aparțin doar unei singure părți - aceasta pentru a evita repetarea lor. Cred că în continuare va trebui să realizăm o sincronizare a activității cu comisia similară de la Senat.

În esență, o colaborare mai strânsă între cele două comisii. Omologarea propunerilor Comisiei de cultură de la Cameră ar fi benefică. Propunerile ar fi următoarele: 1. Decizia asupra desemnării personalului de specialitate îndreptățit să facă propuneri de candidați pentru consiliile de administrație revine Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de

Televiziune. 2. Forurile abilitate - Președinție, Guvern, Parlament, TVR, Radio - au dreptul de a repeta propunerile existente sau de a face noi propuneri. Ultima variantă ar scuti comisiile de reaudierea unor candidați trecuți prin fața acestor foruri, deci s-ar câștiga timp și ar repara, totodată, unele nedreptăți comise în condițiile în care nu a existat o participare completă la vot. Practic, propun să se revadă respingerea unor candidați - profesioniști de prestigiu.

— Cine sunt ei?

— Domnii Stere Gulea, Eugen Preda, Vartan Arachelian, toți sunt profesioniști... În continuare, se impun câteva consultări, între membrii comisiilor, privind următoarele măsuri: selecționarea candidaților cu accent pe valoarea profesională și pe soluțiile propuse în programul anexat la dosar, obligativitatea prezenței tuturor membrilor comisiilor în momentul votării, pentru că absența unor membri poate decide soarta unei candidaturi, acceptarea votului nominal care va fi consemnat în stenogramă și în procesul verbal, implicând răspunderea pentru o alegere sau alta, popularizarea prevederilor legii în privința atribuțiilor comisiilor de cultură, în privința atribuțiilor Birourilor Permanente și a instituțiilor abilitate să facă propuneri de candidați. Precizările necesare sunt următoarele: dreptul și răspunderea de a face propuneri revine instituției abilitate prin lege. Birourile Permanente primesc propunerile și dosarele pe care le transmit comisiilor; în fine, comisiile nu au decât rolul de a alege prin vot candidații și nu pe acela de a-i desemna, așa cum greșit s-a vehiculat în presă și în alte foruri, inclusiv în Parlament. Acesta ar fi, după mine, un program care ne privește pe toți.

MARIAN GHÎTEANU

Convorbirile importante o să le cam facem de la telefoanele publice!

Cui folosește amendamentul la Codul Penal prin care se permite ascultarea și înregistrarea convorbirilor telefonice, fie și în rate de 30 de zile (care pot crește una din alta la nesfârșit)? „Băieților” pe care-i mănâncă palmele, cu dezlegare de la procurori - în mod cert. Societății civile - să fim serioși! Am discutat pe această temă cu dl Stelian Tănase.

MARIAN GHÎTEANU

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

„În România, telefoanele sunt foarte ascultate - inclusiv telefonul meu care este ascultat 24 de ore din 24, fapt care mi-a și dat prilejul să-i intoxic pe «ascultători» cu diferite informații și i-am trimis de câteva ori în direcții false. O dată, m-am și amuzat când s-au dus într-un loc în care eu trebuia să fiu. Convorbirile importante nu le pot face de-acasă, mă duc la un telefon public. Cred că există servicii speciale care ascultă politicienii - și din Opoziție și de la Putere, cei mai importanți oameni de afaceri și jurnaliști, cred că și

ministrii sunt ascultați. Odată, cred că acest lucru va exploda și vor fi și probe.

Dar nu știu care din serviciile secrete face aceste lucruri, pentru că sunt atâtea! Ele se comportă ca o poliție politică, dar, repet, nu știu care din ele. Toată lumea s-a învățat să dea vina pe SRI, dar s-ar putea ca SRI să fie mai profesional decât celelalte și, poate, mai cu «frică», în sensul că este controlat de Parlament și poate fi tras la răspundere. Însă ce facem cu celelalte, care nu dau socoteală nimănui?”

Rația de libertate

Un pic de logică și un pic de... obraz ! (2)

Evoluția scenei politice românești postdecembriste nu constituie deloc un motiv de optimism pentru cei ce și-ar face iluzii în privința unei reconcilierii naționale care să integreze armonios într-o singură voință politică energii și partizanate atât de diverse și contradictorii. La urma urmei, nici n-ar fi aceasta esența democrației, care mizează pe diversitate și nu pe gigantism monocord, pe diferențiere creatoare și nu pe monolitism; este drept, însă, că în situații de criză gravă și profundă, de stare critică a societății - și este acesta, acum, cazul nostru - se poate deschide o paranteză istorică temporară; în asemenea momente, o națiune face un efort de coagulare politică, pentru a depăși impasul.

Toate bune și frumoase, în teorie stăm splendid, dar în realitate această șansă, acum, România nu o are. De ce? Înaintea altor motive, care țin de realitatea și practica politică, există unul realment dramatic și dureros: societatea românească este profund și multiplu fracturată; există prăpastia dintre structurile, cadrele, mentalitățile, obiectivele și acțiunile Puterii, pe de o parte, și cele ale Opoziției, pe de altă parte; există apoi fisura tot mai accentuată între clasa politică și societatea civilă, ale cărei instituții sunt sublime, dar lipsesc aproape cu desăvârșire, cele care există fiind confuze și încă debile (dau doar un nevinovat exemplu - LADO - dar și alte asociații, ligi, alianțe, federații etc; iar sindicalismul

românesc este abia în faza copilăriei); apoi distanța enormă între exercițiul abuziv, corupt și nesimțit al Puterii și morala publică, opinia publică, acțiunea publică, aflate la pământ; există falsă, dar dramatică, diferențiere socio-economică, în fapt o prăpastie între îmbogățirii prin fraudă politico-administrativă și săracii spoliați de șanse prin blocarea privatizării, săraci care reprezintă vreo 90% din populație; în sfârșit, există ruptura totală (și bine întreținută!) între cei care doresc integrarea în civilizația occidentală și cei seduși de primitivismul sloganelor ultranaționaliste care mizează pe ceea ce este rudimentar și deseori josnic în ființa omenească. Pe scurt, această realitate dureroasă nu poate constitui premisa unui elan nu atât patriotic, cât constructiv. Cum să-i pui alături pe Vadim cu domnul Corneliu Coposu, pe Păunescu cu Paleologu, pe Văcăroiu cu Vosganiu, pe Verdet cu Rațiu etc. etc.? În definitiv, cum să pui alături Constituția lui Iorgovan cu Constituția din 1923? Cum Doamne-Dumnezeule să-l pui alături pe românul simplu cu românul belfer, cu ciocoiul mafiot, cu zdrahonul și strigoiul tranziției?

În plan strict politic, iluzia unei participări a CDR la guvernarea „cu arcu” e catastrofală din naștere. Va renunța PDSR la ciomagul verde pe care-l rotește chiuind prin ograda politică?

Niciodată. Vom vedea în numărul viitor de ce.

EUGEN CHIROVICI ■

Patru cai în cinci direcții

Galop liberal

PNL, PNLCD și grupul politic liberal desprins din PAC s-au întâlnit săptămâna trecută și au declarat Protocolul Alianței Civic-Liberale „caduc”. De asemenea, s-a hotărât ca grupul liberal să-și precizeze statutul juridic. Aceasta a fost pretenția PNLCD. Nicolae Cerweni a declarat că partidul său nu poate să fuzioneze cu niște grupuri politice care nu sunt înscrise la Tribunal. S-a fixat și ziua Congresului unificării liberale: 31 mai.

Aparent, evenimentele se înscriu pe o traiectorie normală. La o analiză mai atentă se constată însă că lucrurile nu stau chiar așa. La ora actuală PNL este cel mai puternic partid liberal de pe scena politică din România. Și cel mai credibil. Mișcările PNL sunt precise și extrem de legate. Spre deosebire de PL '93 și de PAC, PNL face declarații responsabile și nu se uzează în gesturi inutile și ironii ieftine care nu duc nicăieri. Așa stând lucrurile, PNL consideră că are dreptul să pună condiții. Și chiar o face. Situația nu convine PNLCD. Nu știm cât de conștient este Nicolae Cerweni de faptul că partidul său nu înseamnă mai nimic pe eșichierul politic. Un singur lucru este însă clar: lui Cerweni îi place grozav de mult să fie președinte de partid. Și nu prea are de gând să nu mai fie. Motiv pentru care sabotează procesul de unificare a partidelor liberale. Ca să câștige timp, Cerweni vine cu tot felul de pretenții. Întâi a spus că să nu-i fixeze lui nimeni data Congresului, fiindcă se simte constrâns. „Am oroare de termene fixe”. După aceea a spus că PNLCD nu poate să fuzioneze cu grupurile desprinse din PAC și PL'93 pentru că nu au statut juridic. Și cum toate aceste probleme erau destul de ușor de rezolvat, inventiv, Cerweni a mai venit cu ceva; nu este de acord ca Alianța Civic-Liberală să fie desființată, nu este de acord nici cu excluderea PAC din ACL (deși partidul lui Nicolae Manolescu absentează copios de la toate ședințele), crede că trebuie așteptată o declarație oficială a lui Nicolae Manolescu în acest sens și că PL'93 trebuie să fie luat în calcul în procesul de unificare liberală. Pretențiile lui Cerweni sunt cât se poate de absurde, asta e clar.

Cum clar este și că marele partid liberal n-o să se formeze în vecii vecilor dacă Cerweni nu-și revizuieste poziția.

Pe de altă parte, PAC nu va face nici o alianță, PAC are drumul său propriu. Totuși, Nicolae Manolescu nu se grăbește deloc să pornească pe drumul propriu și nu se prezintă la ședințele Alianței Civic-Liberale ca să clarifice odată situația. „Să-i vedem pe juriștii din PNL și PNLCD cum se descurcă”, declară bine-dispus Manolescu la conferințele de presă. „Prefer ca ACL să fie o fantomă care să le cuture visele”, adaugă el cu cinism.

Despre PL'93 ce să spunem? Doar că n-a învățat nimic din evenimentele al căror protagonist a fost. Partidul „lui Patriciu” e caracterizat de aceeași strategie în zig-zag, iar liderii săi continuă războiul inutil al declarațiilor ofensatoare la adresa partidelor din Opoziție.

ROXANA STANCU ■

■ Emil Constantinescu a ținut săptămâna trecută o conferință de presă. La care a făcut o afirmație pe cât de nostimă, pe atât de adevărată: „Dețin un record trist: sunt persoana cea mai contestată de presă. Atât de cea de stânga, cât și de cea de dreapta”. Cam așa e, iar paradoxul este evident: deși nu s-a îmbătat nimeni (nici măcar cu apă rece), presa îl cam trimite la culcare pe dl profesor.

■ La ultima ședință a Biroului de Coordonare, Conducere și Control al PNȚCD, liderul TUNȚ, Marius Bostan, s-a ales cu un vot de blam. La fel și Anca Bărbuș Cernea, membră în Biroul Organizației de Tineret. Motivul a fost campania pe care cei doi au dus-o în cotidianul Ziua, campanie care îl viza pe deputatul Mircea Ciumara. Neiertător, acesta a bătut cu pumnul în masă la ședința BCCQ și a cerut excluderea din partid a celor doi. Până la urmă s-a lăsat doar cu vot de blam. Votul de bla-bla încă nu s-a inventat.

■ La conferința de presă a PL'93, Horia Rusu a spus că economiei i se aplică „o terapie homeopatică bazată pe extract de vodcă”. Poanta e bună, nu zicem nu, dar am fi preferat să aflăm de vreo inițiativă politică a PL'93. În sfârșit, de unde nu e, nici Dumnezeu nu cere. Noi nici atât.

Extract de vodcă și vot de bla-bla

■ Liderii PDSR au început operația de cosmetizare a partidului, anunțată cu mare tam-tam la Consiliul Național. În esență, aceasta ar însemna deocamdată numirea ca ambasadori a următorilor: Florica Dumitrescu, Octavian Partenie și Cico Dumitrescu. Fericele țări care vor beneficia de talentul diplomatic al sus-numiților sunt: Finlanda, Maroc și Turkmenistan. Dar tot mai fericită-i țara mea!

■ Deputatul liberal de Prahova Ion Dobrescu, fost membru PL '93, rămas în CDR, a opinat recent că „unificarea liberală trebuie făcută cât mai repede. Altfel, rechinii politici încep să țină în jurul nostru”. Apoi, evocând o recentă întâlnire pe care a avut-o cu binecunoscutul Ion Brătianu (cel cu cartoful, cu taraful, cu Vadim...), a povestit:

„M-a acostat pe stradă și mi-a spus că locul meu, ca liberal, ar fi în cea mai mare formațiune politică - Uniunea Liberală Brătianu. I-am răspuns că dacă vreau să mă internez, mă duc la Săpoca. L-am întrebat apoi despre Partida Națională, ce diagnostic l-a atras acolo”.

Bănuim că cel supranumit „bufonul național” n-a răspuns la întrebare. Nici nu trebuia, există afecțiuni care pot fi constatate de orice nespecialist, cu ochiul liber.

ANTOANETA CARP ■

Scandalul numirii Consiliilor de Administrație ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune nu s-a încheiat încă, dar putem considera că în momentul de față traversăm o perioadă de acalmie, o dată cu încetarea dramaticului protest al lui DUMITRU IUGA. Să notăm tonul optimist al Sindicatului Liber din TVR, care aprecia că salariații acestei instituții au obținut o mare victorie prin recunoașterea legalității scrutinului organizat pentru stabilirea propriilor candidați și prin asigurările date, pe de o parte de către Comisiile de Cultură ale Parlamentului, pe de altă parte de către Birourile Permanente ale celor două Camere, cum că procedura de desemnare a tuturor membrilor Consiliilor de Administrație se va încheia în jurul datei de 11 mai a.c.

Înainte de a analiza cele întâmplate și înainte de a evoca posibilele consecințe este bine să reamintim cititorilor noștri cum s-a ajuns la această confruntare.

■ Consiliile de Administrație trebuiau să fie constituite încă din data de 18 august 1994. Așa prevedea Legea privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune. Nu s-a întâmplat acest lucru și vom vedea de ce.

■ Tot conform legii mai sus citate, cei 13 membri ai respectivelor Consilii urmau a fi numiți de parlament în ședința comună a celor două Camere, prin votul majorității deputaților și senatorilor. Adică, pentru a fi validat, fiecare candidat avea nevoie de minimum 243 de voturi favorabile.

■ Listele de candidați urmau a fi înaintate Birourilor Permanente, după cum urmează: grupurile parlamentare desemnau 8 candidați, președintele României un candidat, guvernul, un candidat, personalul din societatea respectivă, 2 candidați, grupurile parlamentare ale minorităților naționale, un candidat.

■ În data de 25.07.1994, în TVR se desfășoară alegeri, scrutin validat potrivit Regulamentului privind organizarea și desfășurarea alegerilor, document semnat și de dl Dumitru Popa, director general, care recunoștea astfel valabilitatea deciziei salariaților.

■ Lovitura de teatru se produce abia în data de 23 martie 1995, când Comisiile reunite de Cultură ale Camerei și Senatului decid cu majoritate de voturi refacerea listei de candidați propuși de TVR pentru Consiliul de Administrație al acestei instituții. Decizie ilegală, neconținută deci de vreuna din prevederile Legii nr. 47/1994, chiar dacă a existat un pretext de care unii deputați și senatori s-au cramponat atunci: nedepunerea la timp a unor dosare de candidați. Care este deci miza? De ce s-a trecut la contestarea unor nume ce figu-

■ pe lista validată de scrutinul din TVR la câteva luni după ce toată lumea recunoștea valabilitatea alegerilor? Pentru că s-a încercat impunerea dlor Moroșanu și Șoloc drept candidați ai salariaților, deși aceștia ocupau pozițiile 7, respectiv 8 pe lista validată în alegerile din iulie '94.

DUMITRU IUGA a încetat greva foamei

SLRTVR câștigă bătălia, dar războiul pentru TVR continuă

□ Puterea nu vrea în ruptul capului imparțialitatea TVR

Târgul

Lucrătura este extrem de simplă și trebuie strict legată de ceea ce prevede Legea nr. 41. Caz unic, aceasta încurca drastic socotelile majorității parlamentare, căci obligă pe cei aflați la putere la un dialog permanent cu Opoziția. Există aici un articol care prevede că toți candidații înaintați plenului spre a fi votați trebuie să întrunească două treimi din sufragiile membrilor Comisiilor reunite de Cultură din Cameră și Senat. Majoritatea parlamentară a reușit să îmbrobodească o mare parte a reprezentanților Opoziției din aceste comisii. Pactul cu pricina s-a materializat în data de 15 martie a.c., când pe lista de candidați propuși de TVR și-a făcut loc peste rând Paul Șoloc, validat cu 24 de voturi pentru, din totalul de 27 de membri ai respectivelor comisii. Singurii parlamentari din opoziție care au votat împotriva acestei ilegalități au fost Alexandru Sasu (PD), Rada Istrate (PD) și Călin Anastasiu (CDR). Dl Ștefan Augustin Doinaș (PAC), de pildă, se grăbea să telefoneze la biroul dlui Șoloc și să-l anunțe despre fericitul eveniment!

La spartul târgului

Cât privește bătălia pentru Radio și TVR, războiul pare a fi definitiv pierdut, iar optimismul Sindicatului Liber sună destul de trist.

Până în prezent, în Consiliul de Administrație de la Radio, parlamentul a votat 8 membri din totalul de 13. Aceștia sunt: Andrei Alexandru, Tudor Cățineanu și Dionisie Șincan, propuși de PDSR; Marius Guran, propus de președinție, Dumitru Popa, candidat din partea guvernului; Ilie Mihai, propus de salariați; Anghel Alexandru din partea PUNR și Grigore Vieru din partea PSM.

La TVR au fost validați cinci candidați: trei propuși de PDSR, unul propus de PUNR și unul aparținând guvernului.

Este deci ușor de constatat ce anume se va întâmpla cu aceste instituții dacă raportul de forțe rămâne acesta. Cât despre încheierea procedurilor de desemnare până la data de

11 mai, fie-ne permis să ne îndoim că acest termen va putea fi respectat. Majoritatea parlamentară se poate ambiționa și poate respinge, de câte ori vrea, orice candidatură. În această situație legea spune că se organizează alt tur de scrutin. Și tot așa, și tot așa. Există o serie de precedente celebre. Constituția prevede existența instituției numite Avocatul Poporului, dar cei de la putere nu se grăbesc să respecte această obligație. Cum nu se grăbesc nici în ceea ce privește distribuirea cărților de alegător, care trebuiau să intre de doi ani în posesia cetățenilor.

Care este miza? Monopolul asupra informației. Să nu uităm că Legea nr. 41 prevede că aceste consilii sunt numite pentru o perioadă de 4 ani. Împingând constituirea lor către 1996, actualii guvernanți s-au gândit să bată în cuie o structură până în anul 2000. Și, chiar dacă Opoziția câștigă în 1996 alegerile, nu mai poate face nimic! Iată deci ce s-a pierdut. S-a pierdut singura bătălie pe care Opoziția putea s-o câștige lejer. De pierdut n-a pierdut Opoziția și n-a câștigat Puterea, ci au pierdut cetățenii, căci legea spune clar: „Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune sunt obligate să prezinte, în mod obiectiv, imparțial, realitățile vieții social-politice și economice interne (...)”. Pot respectivele consilii, în această componență, să asigure acest deziderat? Cine altcineva ar mai putea verifica bunul mers al Radioului și al TVR, din moment ce Curtea Constituțională s-a grăbit să respingă controlul permanent efectuat de Comisiile de Specialitate ale Parlamentului, control prevăzut la un moment dat de legea de organizare și funcționare a celor două instituții?

Și în final...

Colac peste pupăză, nici nu s-a încheiat bine povestea Comisiilor de Administrație că intră și CNA în horă. Acest organism emite Decizia nr. 33, prin care instituie practic monopolul TVR asupra informației. Și nu numai. Data viitoare vom vedea cum.

S-auzim de bine!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Prea mulți câini pe lumea asta

Încercare de intimidare a unui martor în „cazul Patapievici”?

Dna Mihaela Fulga este una dintre puținele persoane care a avut curajul să facă puțină lumină în cazul Horia Roman Patapievici - căpitanul Soare. Dânsa a depus mărturie în fața redactorilor revistei **Flacăra** despre vizita pe care i-a făcut-o căpitanul Soare și încercarea acestuia de a o racola ca informatoare. O coincidență absolut dubioasă a făcut ca la scurt timp după apariția dezvăluirilor din revista noastră să-i fie otrăvit superbul câine lup. Să fie o încercare de intimidare?

TOMA ROMAN jr. ■

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

„Logica” verdeților

De ce nu vrea PSM intrarea României în NATO

Partidul lui Ilie Verdeț, păstrător al mărețelor „tradiții” comuniste, a simulat până acum destul de insistent lecția democrației. Iată însă că de câțeva vreme, PSM, prin liderii săi, își dă arama pe față. Mai întâi Adrian Păunescu, apoi însuși Verdeț au început să strâmbe din nas la ideea aderării țării la NATO. Foarte interesant și probabil că nu întâmplător, acest lucru se petrece exact în momentul în care Moscova devine tot mai intransigentă în legătură cu lărgirea Alianței spre Est. Interesantă motivația opțiunii PSM (care și propune un referendum pe această temă): Vezi, Doamne, România n-ar putea să intre în NATO atâta timp cât Moldova rămâne în CSI. Ca și cum RFG n-ar fi trebuit să intre în NATO atâta timp cât RDG își ducea zilele în lesa Moscovei. Tari verdeții la „logică”!

Logic ar fi, așadar, să facă Moscova o alianță militară în care să intrăm și noi alături de Snegur.

ȘTEFAN NICOLAE ■

DACĂ a fost bombă...

O ipoteză „Axa diavolului” este implicată în catastrofa de la Balotești

Dacă ipoteza atentatului terorist asupra avionului AIRBUS 310 va fi confirmată de evenimentele ulterioare, ne propunem să schițăm de pe acum o variantă obținută mai ales din „probe logice” despre filmul catastrofei și posibili autori.

Bomba a fost plasată cu 24 de ore înainte de detonare, în capitala Thailandei, în partea din spate a avionului, în apropierea rezervoarelor cu combustibil. A fost o bombă sofisticată (teleghidată). S-a apăsât pe buton de undeva, din zona Bucureștiului, în momentul în care avionul se afla la o altitudine de circa 1.200 metri. Aceasta a fost prima explozie, însoțită de o avariere parțială a avionului (s-au găsit fragmente metalice la peste 1 km de locul catastrofei), de țipetele îngrozitoare ale pasagerilor și de

fisurarea rezervorului cu combustibil, care s-a împrăștiat. După câteva secunde, avionul în picaj, a fost spulberat de cea de-a doua explozie, devastatoare, la impactul cu solul.

Există indicii că, la ora actuală, este în curs de structurare o „axă a diavolului” în terorismul internațional, care cuprinde forțele reacționare din Rusia, Japonia, Iran, Irak și Libia. Cine a avut interesul să ne aducă prejudicii mai mari decât patru mineriade la un loc? Cine se teme de evoluția recentă din Basarabia și de posibila scăpare a situației de sub control? Ce forțe au fost interesate să compromită imaginea unui posibil candidat la președinție, Petre Roman, persoană politică implicată în integrarea României în NATO? Să fie întâmplătoare alegerea unui avion de tip AIRBUS? Dar moartea în această catastrofă a mai multor membri - români și belgieni - ai organizației „Operation Villages Roumains”, care are proiecte vitale pentru dezvoltarea satului românesc? Să fie la mijloc doar hazardul în alegerea unui avion cu destinația Bruxelles, orașul în care se află sediul NATO?

După opinia noastră, nimic nu este întâmplător.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Turnul Babel

Față văzută a Icebergului

Asupra catolicilor din Ipli (orășel din sudul Filipinelor), rebelii musulmani au lansat un atac scurt și sălbatic: zeci de civili masacrați, sute de magazine devastate, străzi incendiate etc. Cu două decenii în urmă, un măcel asemănător a provocat în Filipine o adevărată destabilizare. Pe atunci lumea nu se obișnuise cu ideea recrudescenței „războaielor religioase”. Recentul atac de la Ipli se înscrie azi într-un adevărat val de presiuni islamiste care mătură o geografie largă și lovește prin „operațiuni punctuale” și Europa. Toate datele concură în ideea că acest proces este mult mai profund decât s-a putut crede și că incidentele din ultimele luni nu reprezintă decât fața văzută a Icebergului.

Piața Universității nr. 2

Covârșitoarea majoritate a opiniei publice aflate de o parte și de alta a Prutului părea să se fi obișnuit cu ideea că liniștea dorită de guvernanții de la București și Chișinău - liniște neagră, grea, mofuză - a devenit o dimensiune de nedislocat a tranziției. Ultimele evenimente de la Chișinău demonstrează însă că sub crusta tembelă a indolenței generale se conturează surprize istorice. Mica demonstrație a elevilor din capitala Republicii Moldova extinsă lent, dar sigur, a devenit o mișcare largă la care au aderat studenții, tinerii muncitori și, apoi, alte părți ale populației. Salvarea culturii românești, a istoriei și spiritualității naționale este un obiectiv prea solemn pentru a fi torpilat cu chibbugurile birocratice ale nomenclaturii de la Chișinău. Recentă demonstrație non-stop la care asistăm riscă să devină un semnal major nu numai pentru cel de dincolo de Prut, ci și pentru noi culbărțiți în ultima vreme sub plăpumiile sufocante ale apatiei generale...

Confuzie totală...

Sârbi bosniaci au reușit să acapareze 70 la sută din teritoriul de „caucuz” al zonei celei mai militarizate porțiuni din Europa. Musulmanii, aprovizionați clandestin cu arme și muniții, recuperează însă pozițiile pierdute și inițiază un sistem de mini-ofensive care dau mari dureri de cap forțelor lui Karadžić. O dată cu venirea primăverii, luptele devin tot mai crâncene și noi zone, până acum scutite de ravagiile războiului, sunt crunt absorbite de tăvălugul luptelor. Grupul de contact reunit la Londra, precum și recentul dialog Clinton-Major de la Washington au atestat că în prezent șansele păcii sunt mai neclare decât oricând, iar negocierile par să se fi împotmoltit pe termen lung. Nici la Belgrad, nici la Zagreb, ca să nu mai vorbim de Sarajevo, liderii nu mai articulează proiecte de soluționare: armele sunt lăsate să-și facă de cap până la suflarea finală.

A doua natură...

Un studiu privind importurile și exporturile de arme și armament relevă că SUA și Germania au fost cele mai proeminente în topul livrărilor de asemenea materiale. Faptul nu este surprinzător, datele din ultimii ani configurând o anumită tradiție în acest sens. Ceea ce este strict neașteptat și cristalizează o tendință semnificativă pentru conturarea unor noi concentrări conflictuale este că Turcia și Grecia au fost cele mai mari importatoare de armament din lume în 1994. Enormul flux de tehnică militară către cele două țări oferă o idee despre ceea ce ar putea să se întâmple în Balcani într-o perioadă când războaiele devin în zona noastră o a doua natură...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Ping-pong cu delicatețe

Că Washingtonul nu are o strategie bine articulată cu privire la Rusia nu-i de mirare. Se întâmplă așa fiindcă în Rusia apele nu sunt încă așezate în albia lor, iar nisipurile încă sunt mișcătoare. Sunt șanse de normalizare, dar persistă și pericolul unei răsturnări bruște și periculoase. Așa cum se prezintă situația în prezent (haos și ruină economică, mizerie și nemulțumire în rândurile populației, mafia atotstăpânitoare, partida „conservatorilor” în puternică revenire, o armată slab pregătită, indisciplinată și coruptă) aproape orice este posibil. Se înțelege de la sine că americanii sunt interesați în stabilizarea și stabilitatea Rusiei, pentru că numai astfel vor putea determina cu exactitate ce au de făcut. În lipsă de altceva mai bun, americanii îl văd pe Elițin ca fiind în mijlocul deșertului copacul în stare a ține în loc nisipurile. Și-l udă la rădăcină, dar fără prea mare tragere de inimă, nefiind pe deplin edificat asupra esenței lui, a vitalității și deci a roadelor pe care le-ar putea da. Iată de ce americanii sunt foarte domci de clarificări. Exact în această arie se înscrie venirea lui Clinton la Moscova la începutul lunii viitoare. Pentru urechile marelui public, s-a spus că președintele american a preferat ca la a 50-a aniversare a terminării războiului antihitlerist să fie prezent la Moscova, și nu în Europa occidentală, fiindcă a vrut să aducă un omagiu eforturilor și jertfelor deosebite ale Rusiei în război. În realitate, atât americanii, cât și rușii au căutat prilejul unui summit. În vederea lui, diplomații Washingtonului și Moscovei acționează febril. În loc se află probleme de cea mai mare importanță, asupra cărora cele două mari puteri au poziții și puncte de vedere opuse. De unde, în ultima vreme, un adevărat meci de ping-pong (susținut însă cu zămbete largi pe figură, sau „cu delicatețe”, cum ar zice nenea lăncu) ruso-american.

Este vorba, în primul rând, de extinderea NATO. Preconizată de SUA (fiind „unul din rarele puncte de convergență în materie de politică externă între Administrația democratică și Congresul republican”, după cum aprecia un specialist), lărgirea NATO este combătută cu înverșunare de Kremlin. Motiv pentru care Washingtonul s-a văzut în mai multe rânduri nevoit să temporizeze operațiunea, ultima oară cu prilejul vizitei de săptămâna trecută a ministrului american al apărării, William Perry, în Rusia. Acesta a arătat că „pen-

tru ca NATO să se extindă, fie și numai la un singur nou membru, este necesar acordul tuturor celor 16 membri ai Alianței, iar șansele ca acest lucru să se întâmple sunt foarte slabe”. Chiar și cu aceste asigurări, Graciov și Lobov au fluturat amenințarea că, drept răspuns la o eventuală înalțare spre răsărit a NATO, Rusia ar putea reface, în cadrul CSI, Tratatul de la Varșovia.

O altă chestiune fierbinte este intenția Moscovei de a furniza tehnologie nucleară Teheranului. „Ne temem - l-a spus lui Cernomardin ministrul american al apărării - ca vânzarea de reactoare rusești către Iran să nu permită acestor țări să-și realizeze ambiția de a obține arme nucleare”. Rușii însă n-au cedat deloc. Nu-i deci o mirare că față cu perspectiva că atât Irakul, Libia și Coreea de Nord, cât și Iranul să albe drum deschis către bomba atomică, opoziția republicană din Congres preconizează constituirea unui sistem național anti-rachetă, inclusiv prin amplasarea de platforme în spațiu, ceea ce ar însemna o reîntoarcere la cunoscutul proiect „Războiul stelelor”. Întrucât o asemenea evoluție ar însemna reluarea cursului înarmărilor și a războiului rece, e de presupus că ambele țări vor căuta soluții de compromis.

În sfârșit, la masiva pătrundere americană în perimetrul fostului lagăr socialist, Rusia, după ce și-a revenit din starea de groggy cauzată de prăbușirea sistemului și destrămarea URSS, a răspuns prin acțiuni menite să-i facă simțite prezența și rolul în puncte fierbinți și zone de interes. A fost mai întâi în ex-Iugoslavia, pe urmă în Irak (împreună cu Franța și China vrea să obțină anularea embargoului împotriva Bagdadului), iar acum în Orientul Mijlociu. Demersurilor îndelungate ale lui Warren Christopher de a aduce pacea în zonă - ultimele având ca obiect reconcilierea siriano-israeliană - Kremlinul l-a pus o rimă prin vizita recentă a lui Andrei Kozâriov. Cu ea, Rusia a ținut să sublinieze că revine cu putere în Orientul Mijlociu unde vrea să joace în continuare un rol important.

Și așa ping-pongul ruso-american continuă, și el va continua, desigur, fără preget și fără răgaz, atât în perioada ce a rămas până la întâlnirea din mai Elițin-Clinton, cât și după aceea.

ION D. GOIA ■

Riscul conflictelor militare este să se banalizeze: despre

Cecenia s-a vorbit cu pasiune în primele zile după invazia rusă, apoi totul a căzut în desuetudine. Același lucru l-au pățit și alte conflicte locale.

Riscul cronicizării pânzește și conflictul din Bosnia, care a ratat mai multe șanse ale păcii. În pofida deselor și perfect inutilelor acorduri de încetare a focului, continuă să se înregistreze victime. Totodată, se desfășoară obositorul și deocamdată ineficientul joc diplomatic prin care se urmărește desenarea păcii.

Războiul din vecini

Explozia mocnește sub cenușă

Și totuși, această monotonie a fost spartă zilele trecute de adoptarea unor noi rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU. În baza acestora, s-a modificat mandatul forței ONU de Protecție în fosta Iugoslavia (FORPRONU). De fapt, aceste forțe au fost împărțite în trei entități autonome: Operațiunea ONU pentru restabilirea încrederii în Croația (ONURC), FORPRONU în Bosnia, pe structura deja existentă, și Forța de Desfășurare Preventivă a ONU în Macedonia (FORDEPRENU). Reacția la aceste modificări a fost diferită. Croația a răsuflat ușurată, pentru că titulatura „căștilor albastre” care acționează pe teritoriul său poartă numele țării, ceea ce în opinia liderilor de la Zagreb le creează un ascendent în rezolvarea raporturilor cu sârbi din regiunea autonomă Krajna. Sârbi bosniaci au rămas bosumflați și și-au manifestat frustrarea și iritarea, pentru că, spun ei, în felul acesta se prelungeste starea de provizorat în căutarea soluțiilor. Guvernele din Bosnia și Macedonia și-au manifestat și ele un entuziasm reținut, sastisfite de fluturarea pe la nasul lor a altor iluzii de pace.

Aproape toate părțile doresc însă detalieri suplimentare, mai ales că au și fost înregistrate tendințe de reinterpretare a rezoluțiilor care poartă numerele 981 și 982. Funcțiile „căștilor albastre” rămân în continuare preventive și de monitorizare a operațiunilor. În ce privește Croația, se poate spune că este o izbândă a ONU, întrucât oficialitățile de la Zagreb nu mai păreau dispuse să prelungească mandatul forțelor ONU de pe teritoriul lor.

Din păcate, mica victorie obținută la masa verde, la sediul ONU, nu se confirmă și pe câmpul de luptă. Armata

musulmană guvernamentală din Bosnia a lansat de peste două săptămâni o ofensivă destul de viguroasă împotriva sârbilor în nordul și estul țării. Radov Karadžić a fost nevoit să decreteze mobilizarea generală, sârbi reușind să păstreze controlul în orașul laite, localitate-simbol pentru ei și un centru strategic important. Laite era sortit să facă parte din Federația croato-musulmană, așa cum rezulta din decupajul teritorial încropit de Grupul de contact (SUA, Rusia, Franța, Marea Britanie și Germania). Aceste țări par însă și ele cuprinse de o anumită lehamite, rezumându-și angajamentul diplomatic doar pe culoarele palatului ONU din New York. Nici țările islamice, care au susținut cu toate puterile posibilitatea consolidării unui stat musulman în Europa, nu mai au mijloacele de a interveni pentru a determina o schimbare a pozițiilor.

Între timp, țările din jurul ex-Iugoslaviei sunt în postura de a se obișnui cu riscul războiului în vecinat. Unele suportă consecințele embargoului impus Belgradului, dar se și acomodează, precum românii, care fac un trafic intens ilegal de petrol la graniță. Grecia și Bulgaria rămân prinse în menhina propriilor lor interese legate de Macedonia, iar Ungaria face mici demonstrații de forță la granița către Bosnia, în scopuri defensive, după cum se susține la Budapesta.

Totul pare însă o autoamăgire, pentru că pericolul diseminării conflictului spre arii laterale rămâne serios. Iar după opinia unora chiar ar exista forțe, între marile puteri, cărora nu le-ar plăcea asemenea evoluții!

ȘTEFAN NICOLAE ■

Western Digital împlinește ani 25!

□ Zeci de mii de posesori de hard-discuri CAVIAR din România îi urează tradiționalul La mulți ani!

De la dreapta la stânga: Paul Calderwood, director Marketing, Hafeez Khawaja, director pentru Europa de Est (în centru), și Victor Macri, director Marketing SCOP Computers, înainte de cocktail-ul prilejuit de vizita în România a celor de la CAVIAR

Având sediul în Irvine, California, corporația Western Digital este lider mondial în proiectarea și fabricarea unităților de discuri fixe (hard-discuri), a circuitelor integrate și a controloarelor grafice. Compania desface aceste componente principalilor producători de sisteme din industria mondială a computerelor. Produse precum RocketCHIP, CAVIAR, Paradise sau Sturion ale lui Western Digital intră în componența celor mai performante mărci de calculatoare. Aflată pe poziția 308 în lista primelor 500 de firme producătoare americane, editată de revista FORTUNE, Western Digital este însă singura care deține certificatul de calitate ISO 9001. În anul financiar care s-a încheiat la 1 iulie 1994, compania a înregistrat o cifră de afaceri de 1,5 miliarde USD și un profit de 72 de milioane USD. Unitățile sale de producție din California, Singapore, Coreea de Sud și Malaezia, totalizând peste 6.000

de angajați, sunt în stare să fabrice 12 milioane de hard-discuri numai într-un singur an!

În ultimul timp, Western Digital a anunțat lansarea pe piață a unor acceleratoare grafice, precum Paradise Bali, dezvoltarea seriei de unități de discuri fixe CAVIAR de înaltă performanță, inaugurarea unui nou centru de cercetare și dezvoltare, la ROCHESTER, după ce în urmă cu exact 25 de ani se înființase ca firmă producătoare de semiconductori. În final, fără a intra în prea multe detalii tehnice (acestea le puteți primi mai degrabă de la firma SCOP COMPUTERS, București, str. Barbu Văcărescu 162, sect. 2, principalul său distribuitor din România), vă propunem o cale de urmat:

Acceptați numai cel mai delicios CAVIAR!

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Bănci, burse, afaceri

■ Firma franceză Decomatic, finanțată și susținută tehnologic de gigantul chimiei franceze, compania Rhône-Poulenc, a reușit să pună la punct un adeziv special cu ajutorul căruia va trece la fabricarea unor plăci pentru corespondență cu grad mare de confidențialitate, atât de așteptate în lumea bancară. Adezivul va face inviolabil plicul din polietilenă în sensul că nu se poate deschide fără să se lase urme. Iată că progresul tehnic reușește să meargă umăr la umăr cu ingeniozitatea persoanelor bolnave de curiozitate, private sau de stat.

■ Agricultorii privați din România sunt pe cale să obțină un împrumut de 600 milioane dolari din partea unui grup de bănci americane și elvețiene. „Intenționăm să utilizăm creditul pentru achiziționarea de utilaje agricole și pentru finanțarea zootehniei. Perioada de rambursare a împrumutului este de zece ani, cu o perioadă de grație de 2 ani și o dobândă de 12%. Este important că am ajuns la un acord pentru restituirea creditului în produse agricole”, a precizat Anghel Burghilă, directorul Federației Agricultorilor Privați din România. Anul trecut, sectorul privat a realizat 82,5% din producția de cereale a României, cifră la 18,493 milioane tone.

■ O delegație a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare s-a aflat săptămâna trecută într-o vizită de 48 de ore în București pentru analizarea, împreună cu autoritățile române, a detaliilor de aplicare a Programului de Dezvoltare a Infrastructurii Urbane din România, proiect finanțat de BERD și Guvernul României.

■ FMI nu este încă dispus să facă prima analiză a acordului de împrumut stand-by, care, conform Memorandumului, trebuia să se realizeze în luna februarie. Motivul acestei întârzieri rezidă în neîndeplinirea tuturor reperelor structurale asumate anterior de autoritățile române. Totuși, biroul FMI din București a precizat că negocierile privind acordarea tranșei de împrumut în valoare

de 265 milioane dolari, „amănată în oarecare măsură”, ar putea continua cu șanse mari de finalizare. Florin Georgescu, ministrul finanțelor, este de asemenea optimist, declarând că „nu va trece mult timp până când și această tranșă va fi acordată României. Dar, FMI analizează nu numai stricto sensu îndeplinirea reperelor structurale, ci și tendințele, care, prin întârzierea aprobării unor legi, pot apărea ca negative”. După părerea ministrului, important este că se lucrează la aprobarea acestor legi și se manifestă „voință politică” pentru adoptarea lor.

■ România a organizat în Germania ciclul de seminarii comerciale cu caracter promoțional „Zilele României”, la Potsdam, Nürnberg, München și Hanovra, în colaborare cu autoritățile locale. Sunt prevăzute întâlniri cu reprezentanții firmelor Siemens, BMW, ai lanțului comercial Metro etc. De asemenea, România va participa cu pavilion național la Târgul internațional cu caracter tehnic de la Hanovra.

■ Firme românești își expun produsele în California la manifestarea expozițională „Europe - California Business to Business Expo”, în perioada 6-7 aprilie a.c. Printre expozanți se află Bursa de Mărfuri Constanța, Carbochim, Freedom Star, Miraj, Urbis, Metaloplast ș.a.

■ În sala AGIR din Piața Romană se desfășoară în perioada 3-22 aprilie o expoziție specializată, tematica acesteia fiind focalizată pe „creșterea gradului de izolare a construcțiilor și instalațiilor”. Sunt prezentate elemente prefabricate ușoare, decorative, pentru compartimentarea și izolarea construcțiilor, eliminarea condensului și a mușgaiului, izolații prefabricate pentru instalații, tâmplărie pentru finisarea pereților și a tavanelor, piatră compozită extradură, decorativă, pentru fațade ș.a.

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR SA

Oferă o soluție modernă de finanțare:

SCONTAREA

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

✓ CE ESTE SCONTAREA ?

Operațiunea de SCONTARE presupune cumpărarea de către o bancă a unor titluri de creanță pe termen scurt (maximum 90 de zile) - documente ce atestă proprietatea asupra unor bunuri, înainte de ajungerea acestora la scadență.

✓ OBIECTUL operațiunii de scontare

Titlurile de creanță care pot constitui obiectul operațiunii de scontare sunt:

- conosamente
- scrisori de trasură

Pot fi scontate, de asemenea, și alte titluri de creanță:

- trate
- bilete la ordin
- alte documente ce atestă titlul de proprietate asupra unor mărfuri.

✓ CINE sunt participanții la operațiunea de scontare ?

1. Agenți economici cu activitate de export
2. B.R.C.E. - prin Serviciul Operațiuni de Forfetare și Scontare din cadrul Direcției Operațiuni cu Titluri de Plată și Titluri de Credit.

✓ CADRUL JURIDIC al operațiunii de scontare este conturat prin CONVENȚIA DE SCONTARE încheiată între bancă și solicitantul operațiunii.

✓ LA SOLICITAREA unei operațiuni de scontare, solicitantul trebuie să

prezinte următoarele DOCUMENTE:

- cererea de scontare
- oferta de transfer de drepturi - întocmită de firma solicitantă a operațiunii
- originalul titlului de creanță (pentru trate, bilete la ordin) sau copia titlului de creanță (pentru celelalte cazuri).

✓ FIRMA EXPORTATOARE care solicită operațiunea de scontare VINDE către B.R.C.E. S.A. creanțele în valută pe care le are asupra partenerilor de afaceri, înainte de scadența acestora.

✓ B.R.C.E. plătește firmei respective contravaloarea creanțelor, mai puțin COSTUL operațiunii de scontare.

COSTUL scontării are ca bază de formare condițiile pieței naționale a creditului și se calculează în funcție de:

- dobânda de bază ("prime rate") a B.R.C.E. aferentă valutei în care se derulează operațiunea
- marja de risc - stabilită în funcție de riscul operațiunii
- comisionul de gestiune - costul gestionării titlurilor de creanță de către B.R.C.E.

✓ Utilizând operațiunile de scontare, beneficiați de următoarele AVANTAJE:

➤ Se îmbunătățesc lichiditățile în valută ale firmei dvs., tranzacția "la termen" transformându-se în tranzacție "la vedere". Contul dvs. va fi creditat după 2 zile lucrătoare de la încheierea convenției de scontare;

➤ Se diminuează riscul, toți semnatarii tratei rămânând solidari la plată dacă respectiva creanță este materializată prin trată;

➤ Se elimină o datorie din bilanț, reducându-se și costul administrării și recuperării acestei datorii;

➤ Rapiditate și operativitate în încheierea tranzacției:

- B.R.C.E. răspunde în maximum 3 zile cererii dvs. și comunică costul estimativ al tranzacției înainte de încheierea propriu-zisă a convenției de scontare;

- documentația referitoare la tranzacția de scontare este simplă și poate fi realizată de către B.R.C.E., la cererea clientului.

✓ Puteți adresa SOLICITĂRILE dvs. în legătură cu operațiunile de scontare:

Serviciului Operațiuni de Forfetare și Scontare din cadrul Direcției Operațiuni cu Titluri de Plată și Titluri de Credit din Centrala B.R.C.E.

TELEFON: 614 91 90 /
interior 7100, 7101

În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morală și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului.

Acasă la domnul Mircea Ciobanu

NIHIL SIM

**Distinsul scriitor
și om de cultură
Mircea Ciobanu
ne-a primit
cu o căldură
pe care o au
numai cei
cu sufletul deschis
și curat,
ca și casa
a cărei ușă
este cu generozitate
deschisă.**

**Într-un lung interviu,
în care domnia-sa
ar fi trebuit
să fie
„eroul” principal,
dl Mircea Ciobanu,
cu modestie,
eleganță
și aproape
fără să ne dăm seama,
a adus discuția
către spirite
care îi tutelează
destinul,
preferând să vorbească
mai puțin despre sine.**

„Puterea nu trebuie să se teamă de un om care este, chiar și acum, Regele lor! Chiar dacă ei nu-l recunosc! Regele românilor rămâne, chiar și al celor care îl contestă!”

Am o educație profund creștină

„În familia noastră copiii au avut parte de o bună educație creștină. Am avut șansa să învăț să citesc pe Vechiul și pe Noul Testament. Am avut, chiar mai mult, șansa ca basmele mele să fie, ca și basmele copiilor mei, istoria lui Iosif și a fraților săi, istoria biruștelor lui David, știam, poate chiar mai mult decât era nevoie pentru un copil, despre David și Goliat! Am avut niște repere care mi s-au păstrat intacte până astăzi. Nu am avut niciodată nici un moment în care să pun la îndoială existența lui Dumnezeu! Am pus la îndoială puterea mea de a-L sluji pe Dumnezeu, dar nu am trecut niciodată prin criza atee. Am trecut, să spunem, prin păcat, dar nu prin îndoială. Am fost un tânăr vag inconștient, dar apărât de îngeri!”

„Am fost și sunt poet. Am publicat puțină poezie pentru că am știut de la început că poezia adevărată nu suportă cantitatea. Probabil, eu fac parte dintre poezii care simt când sunt și când nu sunt inspirați. Pretenția omului de a fi tot timpul deștept bate spre trufie și nu are nici un fel de legătură cu realitatea!”

Un Rege cu o viață exemplară!

„Sunt reprezentantul Majestății Sale Regele Mihai pentru presă și pentru relațiile cu publicul. A fost o dorință a Majestății Sale, după apariția primei cărți de CONVORBIRI, pe care am acceptat-o fără o clipă de ezitare. Astfel a început o relație care s-a materializat în scrierea a patru cărți. Regele nostru este un om cu o memorie extraordinară, care a citit mult, un om cu o vastă cultură, orientată spre istorie, spre problemele de politică contemporană, spre legis-

Suveran

**Știam că
Ceaușescu era
fiară, dar l-au
asasinat pentru
putere; nimic nu
a fost pentru noi
ci pentru ei**

„Știam că Ceaușescu nu pleca până când nu se umple de sânge. Pentru mine devenea tot mai evidentă asemănarea lui cu o fiară care se încleștează de victimă și care nu poate fi smulsă ușor din locul unde s-a încleștat: chiar dacă mor, ele sunt smulse cu tot cu carnea victimei. În noaptea când ne-au arătat la televiziune acel simulacru de judecată am simțit că ni se întâmplă ceva rău, ceva care nu seamănă deloc cu o intenție de îndreptățire a

poporului român. Îndreptățit ar fi fost poporul român dacă i s-ar fi îngăduit fiecărui om să depună o plângere împotriva «inculpatului». Abia atunci ar fi început adevărata judecată. Noua putere nu s-a manifestat astfel de dragul poporului român, ci de dragul puterii. Am sperat că ne vor conduce niște oameni care vor arde împreună cu noi; puțin, doar cât se cuvine pentru a risipi întunericul! Ar fi fost de ajuns o zi, o lună, două luni, dar am avut norocul acesta, am avut «noroc» de politicieni și sfaraci.

Numai la Dumnezeu ne era nădejdea și numai El ne poate scoate din aceste nenorociri!

Suntem laolaltă, și buni și răi într-o căruță împotmolită în noi

Premiant cu coroniță

Căsătorie

E D E O

țăranul sunt fibra pământului românesc

Criza românească

Criza noastră azi este atât de puternică pentru nimeni nu se mai recunoaște în nimeni, și nu mai reprezintă pe nimeni, iar cel care ar trebui să reprezinte ultimă în fiecare clipă că au ales să reprezinte. Aceasta este, cred eu, cea mai rapidă spre anarhie, într-o lume pentru a putea să iasă din criză, ar trebui să reoaguleze în jurul unei realități, al unei imagini care să fie imaginea consecvenței, a statorniciei, a puterii omului de a ține minte azi ce a fost ieri!

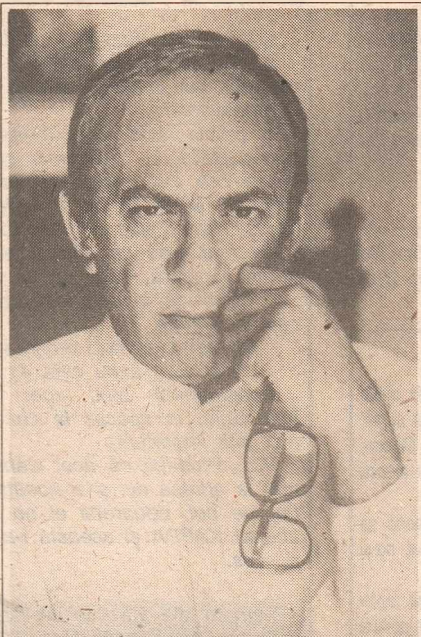
Absența Regelui este neșansa noastră!

„A nu-l avea pe Rege în țară este neșansa noastră! Rânduiala care există în tot ceea ce face Regele este, cred eu, mod de a se menține mereu în formă militară. Trebuie să urmărim niciodată educația militară a stărilor Sale. Nu cunosc pe nimeni care să aibă mai mult decât Regele nostru Armata. Referitor la revenirea pe tron, problema este clară: Regele a pus-o în termeni foarte clari: «Nu lăsați decât în momentul în care poporul român o va vrea!» Aceasta seamănă foarte bine cu modul în care și-a pus de acord viața cu propriile-

...ie s-o scoatem la drum să ne dăm jos. Dacă da jos pentru a o urni ar fi rău, pentru că noroiul este de adânc, încât puterile se cheltui numai pe seama pierderii unei tălpi. Situația începe să semene cu a oamenilor care au nevoie de

...ciji toată viața!

„ISTORIA este cartea pe care am început-o la 32 de ani și am terminat-o la vârsta de 45 de ani”

Dacă democrația n-ar fi existat, Marin Preda ar fi inventat-o!

„Cei mai buni ani la Cartea Românească au fost de la înființarea editurii până la moartea lui Marin Preda, când am simțit că acolo s-a creat un nucleu în măsură să coaguleze tot ce are mai bun literatura română contemporană! Nu spun că celelalte edituri n-au încercat să facă ceva, dar acolo unde ființa poetului îndrăznește mai mult, unde prozatorul întindea mâinile ceva mai aproape de esența lucrurilor, era nevoie de o editură, dar mai ales de un om care să gireze cu numele său îndrăzneala confrăților lui. Din punctul acesta de vedere nu cunosc, până acum, nici un alt scriitor mai generos decât Marin Preda! Am auzit câteodată și vorbe cel puțin ciudate despre el: Marin Preda putea să aibă hachițe, Marin Preda putea să aibă mici ciudățenii (dar cine nu le are?!), dar ele niciodată nu au atins interesele de lucru ale colaboratorilor și colegilor săi. Cred că el ar fi inventat democrația dacă ea n-ar fi existat! Era o natură al-

cătuță după principiile unei democrații naturale și un om al dreptății! Am avut o relație foarte bună cu Marin Preda. Moartea lui a fost pentru mine o lovitură atât de puternică, încât atunci când am ajuns acasă și am găsit pe masa de lucru poemul la care

împrejurarea unui doliu și amânarea a durat atât de mult încât nu l-am mai scris niciodată!

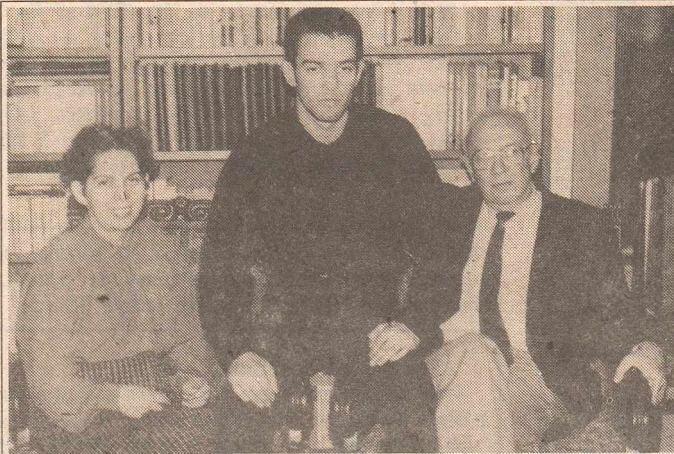
Nu cred că a murit de moarte naturală

„Eu nu cred că Marin Preda a murit de moarte naturală! Am toate semnele - unele lucruri nu se înțeleg neapărat prin mijlocirea rațiunii, le înțelegi și prin porii - și mie, acest trup al meu gânditor îmi spune că Marin Preda nu a murit de moarte naturală. Când l-au găsit, l-au găsit cu fața în jos, dar cu mâna dreaptă nu căzută, așa cum cade oricărui om care își dă sufletul, ci cu mâna dreaptă în aer, ca și cum ar fi fost cărat de cineva, ceea ce înseamnă că el a fost așezat acolo cu fața în jos - asta e o supoziție a mea - în momentul în care rigiditatea deja se instalase”.

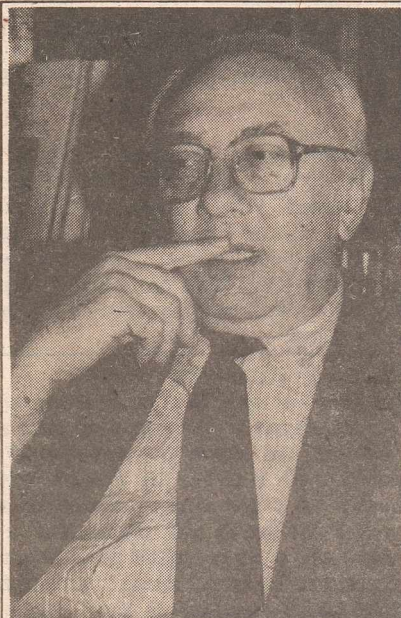
lucram, un poem la care țineam foarte mult și care avea o tonalitate cu totul și cu totul specială, am amânat scrierea lui ca în

îmi pare rău că nu l-am mai scris, dar îmi pare bine că am avut ce jertfi pe numele lui Marin Preda!”

Pagini realizate de
MARIAN GHÎȚEANU ■

Doamna Rodica și domnul Mircea Ciobanu: „Copiii sunt cea mai mare bogăție a noastră! Raluca a terminat facultatea de limbi orientale și anul acesta absolvă o facultate de politologie, în Vest. Matei-Șerban este student în anul cinci la Arte Plastice. Mezinul, David-Miron (în fotografie - n.n.) este student tot la Arte Plastice, în anul I. Ne este greu să trăim fără ei și nici nu ne închipuim așa ceva!”

„Dacă nu aș fi fost scriitor, precis aș fi fost inginer constructor, ca și tatăl meu. Sau, eventual, militar.”

Cuțitul în spate

Patron și angajat

Vorbim toată ziua despre privatizare, ca și cum am fi învățat demult totul despre proprietatea particulară. În realitate, ea se face lent, greu, sub așteptările noastre, și produce disfuncțiuni profunde, câteodată mai mari ca la stat.

Un exemplu recent, care mă privește, mă determină să revin și eu asupra subiectului. Dar, deși abordarea e critică, perspectiva mea rămâne profund liberală. Și eu sunt pentru trecere în proprietate particulară a majorității proprietății de stat. Dacă se poate, chiar mai repede. Și mai eficient. Din păcate, lucrul acesta e de două ori frânat. Pe de o parte de mentalitatea patronilor, pe de altă parte de cea a angajaților.

Și unii și alții se declară adepți ai economiei libere și ai proprietății private. În realitate, toți învață acum lucrurile despre care spun că le știu de când lumea.

În procesul învățării, însă, cum se știe, unii (puțini) obțin note mari, marea masă note așa și așa, și puțini (dar destui) note foarte mici sau rămân repetenți. După regula din școală, se petrec lucrurile și în viață.

Avem destul de puțini patroni cu note mari și la fel de puțini angajați asemenea.

În aceste condiții, cred, v-ați lămurit cum merge proprietatea particulară, la fel și privatizarea.

Să așteptăm, deocamdată, să treacă anul și să vedem câți repetenți avem. Sentimentul meu e că sunt cam mulți. Să fie de vină profesorul? Eu cred că da. Când el e încuiat, elevii ies la fel. Și dacă elevii știu cine sunt, ia să vedem dacă știți cine e profesorul. El ne-a băgat cuțitul în spate. Dacă nu ghiciți până săptămâna viitoare, vă spun atunci cine e profesorul.

MIHAI TATULICI ■

LUNI 10.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10 - 15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 27; 18.30 Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 24 - Viitorul matematicii afacerilor; 19.00 Mafalda - emisiune de Radu Coșarță;

20.00 Film serial: **F.B.I.** - ep. 18

O companie de căi ferate este amenințată cu distrugerea unui tren de pasageri, dacă nu plătește o sumă de 100.000 dolari. În semn de avertizare, criminalul aruncă în aer un marfar. Cu cine are de luptat inspectorul Erskine și agentul Rhodes, veți afla în acest episod intitulat **Să distrug calul de fier.**

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: **Vecinii** - ep. 18 **Primul pas**

În acest episod, fiica lui Sid și a lui Karen, Diana, se hotărăște să facă un prim pas esențial în viața ei. La insistențele prietenilor ei, ea se decide să facă dragoste cu prietenul ei, dar această primă experiență se dovedește a fi un dezastru. Experiența tristă a Diane nu se oprește aici.

Karen dorește să stea de vorbă cu ea.

22.25 Țara nimănui - Mai presus de lege - reporter Valentin Boeru; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Adriana Șchiopu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10 - 15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 28; 18.30 Film documentar: **Managementul în afaceri** - ep. 1; 19.00 Nodul gordian - „Te-am votat și ne-ai uitat” - emisiune de Dana Deac; 20.00 Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 18; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: **Vegas** - ep. 60

Dan Tanna este angajat de un magnat al petrolului, Philip Landauer, pentru a cerceta afacerile lui John Varga, un tip bănuțat a avea relații cu Mafia. La scurt timp după aceasta, Dan este ridicat de acasă de către doi necunoscuți și dus la periferia Las Vegas-ului pentru a fi executat. Este împușcat în cap și lăsat să moară. Norocul face ca doi motocicliști să-l găsească și să-l ducă la spital. Ghinionul face ca Tanna să nu-și mai amintească nimic și, mai mult, să-și fi pierdut vederea...

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță

El dorește să cunoască semnele care marchează apariția pubertății la copii. Mitică are și de această dată diverse păreri.

22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Adriana Șchiopu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 10 - 16 aprilie 1995

Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

MERCURI 12.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10 - 15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 29; 18.30 **Managementul în afaceri** - ep. 2; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 18; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Kung Fu** - ep. 19; 22.25 Țara nimănui: Măria sa A.D.P.-ul - reporter Alexandru Vrabiescu; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Adriana Șchiopu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

JOI 13.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10 - 15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 30; 18.30 Film documentar: **Managementul în afaceri** - ep. 3; 19.00 Reporter TELE 7: Continentele de la Cernavodă - partea a II-a, reporter Tudor Artenie, - Omul kitsch - reporter Cristina Zaharia; - Agresiuni tolerate - reporter Șerban Jipa; 20.00 Film serial: **Femeia fantastică** - ep. 17; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 19 **Pasărea albă**

În acest episod, Michael se confruntă cu trecutul său, în care avea un alt nume, era polițist, și avea o iubită, pe Stephanie Mason.

Stephanie a fost acuzată pe nedrept de transferarea unor fonduri ale Mafiei.

Michael cere permisiunea fundației de a-i veni în ajutor, și află, cu ajutorul lui Devon, că avocatul pentru care lucra Stephanie era asociat cu unul din capii lumii interlope, Anthony Sloan.

Printr-o serie de manevre inteligente, ei îi scot pe răufăcători din ascunzătorile lor, și cu ajutorul calităților unice ale lui K.I.T.T., îi obligă să se predea.

Stephanie și Michael se luptă cu sentimentele lor, conștienți că drumurile lor nu se mai pot întâlni.

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță

Un grup de peste cincizeci de aligatori au primit aprobarea din partea Guvernului de a se stabili în România. Sunteți de acord cu acest lucru?

22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Adriana Șchiopu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

VINERI 14.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10 - 15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 31; 18.30 Film documentar: **Ce facem cu agricultura?** - ep. 1 - Căile încurcate ale privatizării; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 14

Fiica unui mare bancher japonez este răpită de ramura americană a Mafiei nipone - lacuza. Întâmplarea face ca Reno și Bobby să-l caute, pe unul dintre răpitori, complice al „Dragonului”. Complicațiile apar atunci când Dragonul cere, pe lângă recompensa în bani, și capul unuia dintre slujitorii devotați ai familiei fetei. Un episod pe gustul amatorilor de arte marțiale.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: **Hotel** - ep. 19; **Tată și fiu**

Atunci când n-avem suficient timp pentru a-l cunoaște și a-l înțelege pe cel de lângă noi, îi punem etichetă „anormal”. Un tată care încearcă să îndrume prima experiență sexuală a fiului său, nu reușește decât să și-l îndepărteze. Iată, pe scurt, intriga acestui episod, în care rolul tatălui va fi interpretat de Steve Kanaly, spiritul justițiar al serialului Dallas.

22.25 Țara nimănui - Privind înapoi cu mândrie... reporter Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.30 Cartea de citire... în lectura actriței Adriana Șchiopu;

23.35 Film serial: **Evadatul** - ep. 15

Pentru Richard Kimble fiecare oraș reprezintă doar un alt punct de oprire în drumul său nesfârșit, un alt adăpost temporar, o altă slujbă, un alt nume. De această dată, el se ascunde în spatele identității lui Harry Carson, angajat al unui mare magazin, un om gata să-și înceapă cariera cu munca de jos.

Martor involuntar al unui accident, Richard Kimble nu poate suporta să asiste impasibil la condamnarea unui nevinovat, un om care, ca și el, nu-și poate dovedi nevinovăția.

Convingându-l pe adevăratul vinovat să-și asume responsabilitatea faptei sale și să-și accepte pedeapsa, Richard Kimble îl scapă pe acesta de povara unei conștiințe încărcate și salvează un om nevinovat de o pedeapsă nemeritată.

Nu mai simțea lui rămâne aceeași: găsit vinovat, el este condamnat să fugă mereu.

0.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Staruri pentru totdeauna; 2.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

SAMBĂTĂ 15.04.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.10 - 13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - muzică, filme, desene animate, divertisment, reportaje - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 19.00 As Show. Invitat: pictorul Mihai Bandac - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: **Dinastia** - ep. 18; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: **Miami Vice** - ep. 19

Trei frați de origine cubaneză își fac de cap, având la activ uciderea unui polițist. Cei trei se refugiază într-un hotel abandonat, unde iau prizonieri emigranții care locuiau acolo. Tubbs își ia inima în dinți și pătrunde în bârlogul lupilor. Un episod recomandat celor care iubesc acțiunile de comando. Coloana sonoră cuprinde, alături de o piesă a lui Sting, și o compoziție semnată Philip Michael Thomas, alias Ricardo Tubbs.

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga; 23.30 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep.16 00.20 Staruri în concert; 00.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

DOMINICA 16.04.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20 - 13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - muzică, filme, desene animate, divertisment, reportaje - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu;

20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 18

Pentru a o împiedica pe Emma să depună mărturie în procesul morții lui Jason, Angela o închide în casă. Angela ar putea pierde întregul Falcon Crest dacă avocatul lui Jason ar demonstra că acesta a murit în împrejurări suspecte. Dar Emma reușește să fugă de acasă și depune mărturie, povestind că acesta se bătea cu Turner Bates și că ea l-a împins din greșală, provocându-i moartea. Jurul se pronunță. Jason a fost omorât și întregul Falcon Crest îi revine lui Chase.

Dând dovadă de generozitate, Chase îi oferă Angelei parteneriatul în conducerea proprietății. Deși nu vrea s-o împartă cu Chase, ea este obligată să-i accepte oferta, fără a renunța la ideea de a recăpăta întreaga proprietate.

O altă amenințare se profilează la orizont: Angela află de existența lui Richard Channing, fiul nelegitim al lui Douglas, și moștenitorul a 50% din acțiunile ziarului Globe.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Gala TELE 7; 22.00 Film artistic: **Înalta societate** (SUA, 1956) cu: Bing Crosby, Grace Kelly, Frank Sinatra, Louis Armstrong, regia: Charles Walters, muzica: Cole Porter; 23.50 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 00.50 Staruri în concert; 1.20 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

KAPPA răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Către conducerea KAPPA

Sunt Răzvan Apostolescu și vă scriu din nou despre ceea ce mă doare și despre ceea ce vreau să aflu de la dumneavoastră.

În primul rând acum mi-aș dori cel mai mult să avem tradus Italia 1, v-am mai scris eu despre această problemă, de data aceasta însă sper să primesc și eu un răspuns. Mi-ați face o bucurie foarte mare nu numai mie, dar și multor altora dintre abonații dv.

Aș mai vrea să aflu și eu câteva mici lucruri despre dumneavoastră, dacă nu vă deranjează:

- Când ați început să emiteți pentru prima dată? Cu câte programe?

- De când dețineți programul propriu?

- Când vom avea cele 41 programe promise?

Deocamdată atât, sper să-mi răspundeți la toate întrebările, în special la cea care se referă la „Italia 1” (cel mai important).

P.S. Probabil că acel ziarist de la „Ziua”, care a scris urât la adresa dv. și a noastră, a abonaților KAPPA, avea ură pe noi, deoarece el nu avea, sau mai bine, nu era abonat KAPPA și aceasta l-a determinat să scrie ceea ce a scris.

Vă mulțumesc

Stimatele dle Răzvan Apostolescu, datorită întârzierii cu care am primit scrisoarea dv. (vineri - n. red.), o să vă răspundem abia în numărul viitor. Până atunci vă mulțumim pentru bunele sentimente și vă asigurăm de același lucru din partea noastră.

KAPPA

Basul Theodor Ciurdea m-a întâmpinat, respectând tradiția vieneză, cu o superbă garoafă roz, undeva, pe Mariahilfstrasse, unde se află locuința și studioul său muzical. Era foarte preocupat de organizarea noului seminar muzical din martie, de la Centrul Cultural Român.

Theodor Ciurdea, la Viena:

„Sunt un om de mare succes în fața oricărui public”

Theodor Ciurdea a absolvit Conservatorul bucureștean, a fost solist al Operei Române și totuși a plecat din țară. „De fapt, Viena m-a ales pe mine, nu invers. Am câștigat concursul Belvedere în 1987, am avut un succes enorm, dl Ioan Holender a fost în sală, era extrem de încântat - pentru mine rămâne unul din marii impresari ai lumii. Am fost foarte solicitat și așa a început cariera mea în Vest.

„Anul trecut au participat la seminarul de la Centrul Cultural cântăreți din Austria, Italia, Germania și America. A fost un succes extraordinar; am lucrat, împreună cu soția mea, pianista Irina Gavrilovici, 6-8 ore zilnic. Anul acesta extindem cursul și pentru muzica instrumentală, urmând ca, în viitor, să propunem și cursuri pentru instrumente de suflat și dirijat. Important este faptul că interpreții străini descoperă lumea muzicii românești. Am fost fericit să le pot prezenta lieduri de Enescu, Jora, Vieru, Marbê, Paul Constantinescu, Carmen Petra ș.a., compozitori recunoscuți pe plan mondial - impactul a fost spectaculos, mai ales că nu prea știau multe despre România și cultura noastră. Muzica nu se oprește la

Verdi, iar creația românească trebuie promovată de către personalități românești adevărate. Am propus inițierea acestui curs pentru care am găsit sprijin și mult entuziasm la Ambasada și la Centrul Cultural - Grete Tartler, Stelian Tăbăraș și dl ambasador sunt oameni de mare valoare și, de la venirea lor la Viena, a crescut interesul pentru cultura noastră, pentru că vor să facă ceva pentru România, nu doar «din gură».

După concertul în care a cântat, anul trecut în București, la sala Radio, era firesc să fie invitat să

cânte, din nou, la Opera Română. Auzind această afirmație, a început să râdă: „Am fost invitat «călduros» să cânt, dar cu contracte de genul «stabilim prețul când veniți» eu nu discut. Dna Eugenia Moldoveanu, cu care am cântat pe scena Operei, m-a invitat, de asemenea, pentru Don Giovanni, pe care l-am cântat, în concert, de vreo 250 ori în lume. După 30 decembrie 1994 (ultimul spectacol la Leipzig), mi-am rezervat câteva săptămâni libere pentru București, dar nu am mai primit nici o veste. Au «năvălit» peste mine și pentru Oedip, rol care îmi vine «mănușă», dar dacă mă cheamă, ca Brediceanu acum patru ani, cu 5-6 luni înainte, pot să-și ia adio - pentru asemenea rol trebuie să fiu anunțat cu un an și jumătate înainte; nu sunt pompier, sunt artist... Până atunci, voi cânta la Palermo, la Opera din Seul, în Japonia, apoi la Cairo și Alexandria, în Requiem-ul german de Brahms, dar și la Operă - nu spun mai multe pentru că «prieteni» mei români aranjează ei ceva să nu mai cânt nici acolo...”

ANCA FLOREA ■

Un veac de celuloid

Fel de fel de mișcări de trupe la Româniafilm

Noul director general la Româniafilm este Constantin Stanciu, fost director economic, care se va ocupa de compartimentul economic și de regie ■ De difuzare și de rețea va răspunde Marin Vladimir, fost șef al compartimentului de analiză, organizare, restructurare și control ■ Începând cu 1 aprilie, Rodica Bănățeanu s-a transferat la Guild Film, ceea ce a dus la cererea de renegociere a contractului dintre Româniafilm și 20-th Century Fox ■ Până acum, i se plăteau 17% din încasări, dar, după deconspirarea încasărilor Guild-ului, chiar de către Rodica Bănățeanu (căreia Guild i-a plătit deplasarea, de acum două luni, la Cannes), Fox-ul pretinde 35% ■ Guild primește 32%, iar Media Pro, 31% ■ Contractul actual este valabil până la sfârșitul anului 1995 ■ Noua conducere a Centrului Național al Cinematografiei a început să ia primele măsuri ■ Vicepreședintele Decebal Mitu-

lescu (fost director general la Româniafilm) și secretarul general Cristiana Morariu (fostă director la Animafilm) au ținut prima conferință de presă marți, 4 aprilie ■ În clipa de față, CNC dispune de 3,5 miliarde lei, din care nu va putea finanța decât șase din cele opt filme aprobate anterior ■ Acestea sunt: Himera (r. Stere Gulea), Cu ochii porumbitei (r. Marius Șopte-reanu), Craii de Curte Veche (r. Mircea Veroiu), Terente (r. Andrei Blaier), Punctul zero (r. Sergiu Nicolaescu) ■ Au fost amânate pentru 1996 filmele Ovidiu (r. Mircea Daneliuc) și Triunghiul morții (r. Sergiu Nicolaescu) ■ Suplimentar, CNC asigură jumătate din bugetul filmului A treia cădere a Constantinopolului (?) (r. Mircea Mureșan), restul de bani fiind dați de producătorii particulari care au realizat și prima parte, CINE DISIM, ALDACO și ASTRA 22 ■ Se încearcă recuperarea vechiului sediu al cinematografiei, din str.

Onești, redat CNC printr-o hotărâre guvernamentală în 1993

■ Aici sunt instalate circa 15 firme private, care nu plătesc chirie de cinci ani de zile ■ S-au emis ordine de evacuare forțată și se așteaptă aplicarea lor, mai ales că CNC a intentat acțiune în justiție ■ În România, pare că este nevoie ca hotărârile guvernului să fie întărite de hotărâri judecătorești, pentru a intra în vigoare și a fi aplicate ■ De aici, concluzia că acest guvern nu are nici un fel de credibilitate, iar autoritatea sa este nulă, cel puțin în cinematografie ■ Româniafilm a făcut o cerere de 10 milioane de ECU la Eureka, organizație europeană care sprijină cinematografiile din țările foste comuniste ■ Anul acesta, Festivalul de la Costinești se va desfășura la mijlocul lunii iulie, cu sprijinul firmei particulare Dakino, și va avea ca deviză „Un secol de cinema” ■ Pe 16 aprilie, la studiourile Buftea, vor avea loc licitații și un concurs de manageriat, încercându-se impunerea condiției ca profilul de activitate să fie păstrat ■ Buftea este societate comercială și, conform legii, urmează a se privatiza ■ Ucin a furnizat guvernului lista completă a candidaților pentru funcția de președinte al CNC ■ Regizorul Mircea Drăgan, ultimul pe listă, cu doar 20 de voturi, trece drept favoritul guvernului.

ADA NICOARĂ ■

STREET FIGHTER - ULTIMA BĂTĂLIE

Națiunile Aliate

Notă informativă pentru presă

În ciuda rapoartelor contrare, în orașul Shadaloo tulburările continuă. Țara este încă în stare de război (civil) și se dau lupte înverșunate în capitală și în împrejurimi. Deși forțele generalului M. Bison se află în afara orașului, principalul conducător militar urban, Viktor Sagat, constituie, încă, o amenințare pentru forțele de menținere a păcii ale Națiunilor Aliate.

Ziaristii sunt informați că pătrunderea în oraș este periculoasă și se face pe propria răspundere, comandamentul neasumându-și nici o responsabilitate pentru siguranța acestora.

Colonelul William F. Guile
(alias JEAN - CLAUDE VAN DAMME)
Comandant al Forțelor Națiunilor Aliate
Frontul Shadaloo

Premiera în 14 aprilie.
La Sala Palatului între 10-13 aprilie.

Salonul Municipal de Artă

Galeria de la etajul al III-lea al Teatrului Național găzduiește Salonul Municipal de Artă, care devine, cu fiecare ediție, un reper de prestigiu pentru cel care urmărește evoluția fenomenului plastic bucureștean și național. Și de această dată, un juriu competent a acordat premii.

Sunt reunite aici lucrări ale unor pictori și sculptori din toate generațiile. De la nume consacrate, care au ajuns o garanție de calitate în orice expoziție - cum ar fi Marin Gherasim, Theodor Moraru, Sorin Ilfoveanu, soții Lazăr, sau Ștefan Căltia - la artiști maturi, ai vârstei de mijloc, precum Ion Dimitriu, Ștefan Pelmuș și până la tineri foarte promițători și foarte diverși ca stil, o întreagă panoramă a plasticii se desfășoară în fața privitorului. Unele lucrări au mai putut fi întâlnite în expozițiile personale ale artiștilor, dar foarte multe sunt inedite. Impresia este a unor forțe creatoare dinamice, dezinhitate, ba din contră, asumându-și cu cutezanță și aplomb un destin european pentru care au și referințele istorice de prestigiu.

ȘTEFAN NICOLAE ■

0 carte scrisă „înainte” și blocată „după”

La Est de Firenze de Marilena Rotaru

„Habet sua fata libeli”. „Au și cărțile destinul lor”, spuneau latinii. Zicere înțeleaptă, care se potrivește și în cazul cărții scrise de Marilena Rotaru, întrucât destinul ei se împletește cu cel al autoarei: respinsă de cenzură înainte de revoluție sau blocată cu „eleganță” după, când poziția radicală a autoarei în anumite probleme a făcut-o incomodă. Dar dincolo de toate acestea, cartea se impune prin valoare, subliniată de altfel cu generozitate și competență la lansarea care a avut loc la Editura Cartea Românească.

Roman de dragoste și roman al spațiului concentraționar, eseu și jurnal, LA EST DE FIRENZE este greu încadrabilă într-un gen. Pentru că ea a fost scrisă în primul rând pentru a răspunde unei nevoi interioare de exprimare. Și astfel a apărut în peisajul literar românesc un autor deja matur, stăpân pe mijloacele sale.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Umor involuntar

MAȘINA DE SCRIS

„Cresc pe pleoapă/ Papile gustative.”;
„Sunt idealuri îngropate/ Sub bolta interioară./ Făptura lor ușoară/ Le ridică încet, încet.”;

Bogdan Năstăsescu - București

„O piatră pe-o umbră de cruce/ Pe dealul geamăn înșeptit./ Doar două trepte stau să urce/ La verticalul infinit/ - NOTĂ: Am încercat să dau acestei poezioare o triplă semnificație care scapă la prima vedere. Pe lângă impresia de drum spre absolut, am încercat să evoc răstignirea Sf. Petru; în al treilea rând am ținut foarte mult să creez o mică șaradă ce are legături cu un domeniu deștut de familiar mie. În versuri este ascunsă operația de adunare $1+7=8$.”

Idem

„În orice copil se naște o boală/ Și-n orice iubire vezi astăzi o spaimă/ Când celui iubit o mână-i întinzi./ Și vezi cum te duce cu el în mormânt.”

Ana Ignat - Lianeș, Alba

„Mirosim a dezmaț și-a cădere/ A praf, a hoție și-a c... / Trăim pentru rang și avere/ Dar toate rămân dublu-ve.”;
„Am apucat de toarta pământului cu dinții/ Și-aștept să sune clipa în care să-l întorc”; „Când viermii se-ntindeau după

ciolan/ Și timpurile-mi înroșeau hârtia/ Scriam, ștergeam, rupeam din an în an/ Că n-am dorit să-ntruchipez prostia.”

Mircea Ion Cotruță - Tecuci

„Un impuls puternic, irezistibil îl făcu pe Alexandru s-o ridice în brațe, s-o poarte ca pe un fulg, rotind-o ca-ntr-un vârtej, până ce, cuprins de amețeala dulce-a clipei, o așeză pe pat. (...) Mâini greu de stăpânit într-o continuă căutare lăsau mare dezordine peste îmbrăcămintea ei ușoară. Corina sesiză pericolul ce-o amenința.”

G.I. Trani - Slatina

„Am crezut că infinitul se poate cuprinde./ Dar de ce, de ce nu mi-ai dat peste ochi?”; „Colindând din părinți în nepoți, cu adieri și pustiuri./ Ca un câine lovit te adăpi în fântâna din plopi.”

Viana Iordan - București

„Diadele se sparg în capul vacii/ cu coarnele ce ies și umplu sacii/ făcând din bronz și cobalt amigdale/ ce prăvălesc ciorchinele sub dale.”;
„Zevzecul e un dulău lihnit/ ce se hrănește din icnit/ meșterind în organele peștelui mură/ cel lăsat de ocnași ca friptură.”

Paul Gherman - Arad

„Orice-aș face nu e bine/ Să trag linie

s-adun./ Ba tăceam în gura mare/ Ba am coborât din prun.”

Mariana Rujoiu - Berteș, Prahova

„Domnule Alex, sunt profund deznădăduit de perspectiva mea profesională, deoarece în acest abject oraș în care habitez nu mi se oferă nici o posibilitate demnă de a mă implica într-o muncă cu dinamism intelectual. Munca ingrată (dif. ziare) nu-mi oferă decât BANI și COMPASIUNEA din partea amicilor care-mi cunosc adevărata mărime a forțelor mele intelectuale din exprimarea în viu grai a conversației într-un vocabular elevat, care mă propulsează spre ținta gentilmenilor. Cu toate acestea eu îmi subestimez înzestrările native intelectuale pentru că ele nu rămân decât o lucidă halucinație în tangența de trai decent. În Timișoara am cunoscut multe somități care se confruntau cu anxietatea orizontului searbăd care obligă să se înfiripe gânduri negre de suicid și debușolăre. Poezia mă ajută să evadesc din cotidianul monoton și să alint povara grea a crucii ce-o port. Evident, există și alt factor care mă salvează silențios din apatia care-mi scufundă speranța: Providența.”

Claudiu Savu - Caransebeș

O veste pentru toți corespondenții

■ Recent, a început să funcționeze Editura Mașina de scris. Am înființat această editură pentru a tipări, cu prioritate, cărțile autorilor români. Este vorba de scriitori consacrați, dar și de unii încă necunoscuți, descoperiți în cadrul acestei rubrici.

■ De-acum înainte, stimați corespondenți, când textele dv. mă vor entuziasma, nu va mai trebui să mă rog de alți editori ca să le publice. Le voi publica eu însumi. Începutul îl voi face la 1 mai anul acesta, când voi anunța numele celuiia dintre dv. căruia îi voi tipări o carte.

■ Să recapitulăm premiile oferite (deocamdată) de rubrica noastră: 1. Publicarea unei cărți la Editura Universal Dalsi (numele câștigătorului va fi anunțat la 1 mai a.c.). 2. Publicarea unei cărți la Editura Mașina de scris (numele autorului va fi anunțat la aceeași dată). 3. Un milion de lei pentru cel mai bun text apărut în cadrul rubricii Mașina de scris din revista Flacăra (se acordă anual la 1 noiembrie).

■ Pentru a candida la premiile constând în publicarea unei cărți nu trebuie să-mi trimiteți dactilograme sau manuscrise de sute de pagini. Sunt suficiente extrase de cinci-șase pagini, bine alese. Abia la solicitarea mea urmează să-mi trimiteți textul integral.

■ Dactilogramele și manuscrisele nepublicate nu se restituie.

■ Plicurile de la dv. le aștept pe următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la revista Flacăra, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

Eveniment Estetica morții

Estetica morții este cartea unui mare pictor român, Mihai Mircea Ciobanu, foarte puțin cunoscut în România, dar celebru în Occident. Născut în 1950 la București, el s-a expatriat în 1981 și a murit în 1991 la Geneva. În cei zece ani petrecuți în străinătate, a făcut senzație cu pictura sa, deopotrivă vizionară și sarcastică. Deși a trăit atât de puțin, deși s-a consacrat cu ardore artei plastice, a găsit timp să scrie această carte extraordinară. Dar nu și s-o vadă tipărită. Ii apare acum, post-mortem, însoțită de 18 dintre desenele sale, la Editura Mașina de scris. Este o satiră de mare anvergură, lirică și mistică, o antimetafizică a secolului XX. Autorul ei poate fi considerat un Swift al lumii contemporane.

Citatul care urmează reprezintă o parodie la adresa presei de senzație. Știrile imaginate de Mihai Mircea Ciobanu par culese dintr-un „Evenimentul zilei” planetar. Iar desenul care le însoțește înfățișează un Don Quijote nebulos, dintr-o poveste de demult, eclipsată de mass-media secolului XX.

„Un bou fusese injectat cu o substanță pe bază de virusuri galactice, într-un laborator cehoslovac, și devenise dublu în 42 de minute. Un avion se lovise de un parașutist gol, ce ținea un mesaj de pace între fese. Dolarul străbătuse, într-o milionime de secundă, de un milion de ori distanța dintre New York și un magazin de stofă fină, aflat la granița dintre Liban și Israel, iar de oboseală pierduse o muscă albă pe ordinatoarele întregii lumi. Președintele sovietic dormise prost și mărturisii unui gazetar belgian că va dezgropa morții din Siberia, pentru a-i înmormânta creștinește. Un laborator din Africa de Sud propusese să facă o făină foarte consistentă din oasele cu pricina, vreo sută de milioane de tone, și s-o amestece cu un produs vienez spre a potoli foamea lumii a treia. Apăruse

„Sindicatul Penitenciarelor Reunite, sub înaltul patronaj al Drepturilor Omului, se spusese, și 50000 de reprezentanți fură trimiși să studieze problema prin cercul mediteranean. O femeie născuse o prepeliță din cauza radiațiilor, lângă o bază atomică. Prepelița vorbea patru limbi și bătea cu ciocul la mașină. Nimic nou în cele 150 de focare de război. Baronul Rashid Aloin scosese o producție nemaipomenită de vin. Televiziunea din Etiopia pusese la punct un sistem prin care filmele de groază deveneau realitate și spectatorul era gătuț sau i se scobeau măruntaiele, de către un nemernic din planeta Hispario, aflată în «Galaxia pulpei de păianjen». Un primar negru din Alaska fusese prins făcând dragoste cu statuia lui Washington.”

Pe Daniela Vlasie am mai prezentat-o de câteva ori, dar o fac încă o dată (și o voi mai face), pentru că vreau ca într-un timp cât mai scurt toată lumea să afle de existența ei. S-a născut la 6 aprilie 1967 la Galați, iar în prezent este profesoară de engleză la Timișoara. La începutul acestui an a publicat romanul **Sărbațoarea măslinilor** (pe care am avut privilegiul să-l citesc în manuscris). Este o carte lucidă și plină de dramatism, greu de uitat, despre starea de spirit a generației de sacrificiu din timpul lui Ceaușescu.

Între timp, Daniela Vlasie a scris încă un roman, **Biserica**, de o valoare excepțională. Îl numesc roman, respectând o convenție, dar la fel de bine l-aș putea numi poveste, parabolă, autobiografie onirică, satiră filosofică sau baladă. Personajul principal este o tânără femeie, femeia din zilele noastre, dar și femeia din totdeauna, Maria Magdalena, dar și Ana lui Manole. În fragmentul pe care îl reproduc, această femeie generică, eroină a unei narațiuni picarești, face - la îndemnul tatălui ei - mai multe încercări de-a se căsători. Exigentă, refuză rând pe rând diverse candidaturi (prilej pentru autoare de-a ne oferi, cu inimitabila sa ironie, o paradă a masculinității), iar până la urmă, ca și cum soarta își bate joc de intransigența ei, se împerechează promiscuu cu un necunoscut mahmur și trăiește maternitatea într-o variantă lipsită de glorie.

Biserica

Într-una din zilele următoare am telefonat importantului om de afaceri și, înainte de a apuca să mă prezint, am fost invitată la cină.

Pe parcursul haoticului meu pelerinaj prin lume constatam că simplitatea este rezultatul unei lungi și complicate educații, așa că am îmbrăcat o rochie albă, școlărească, având în vedere faptul că această întâlnire era deosebit de importantă pentru viitorul meu.

Superbul automobil m-a ridicat din fața scării cu o ușoară întârziere pentru a sublinia, desigur, importanța afacerilor și faptul că banii impun sacrificii și, în drum spre local, tânărul domn a mai dat o scurtă dispoziție, timp în care m-a lăsat în mașină și, ca să nu mă plictisesc, mi-a pus muzică, un ritm drăcesc având origini tribale pe care l-am suportat stoic privind ținta butonul POWER și abținându-mă eroic să izbesc spre OFF. După o vechnicie, când s-a întors, l-am întâmpinat zâmbind și, fără să fac vreo aluzie la supliciu la cărui victimă tocmai fusesem, i-am sugerat, în treacăt, să schimbe muzica.

Masa ne aștepta feeric podobită, sfeșnicele creau o atmosferă confuză, trebuia să mă arăt impresionată însă nu mi-a reușit fără să vreau, începam să recunosc faptul că îmi place mult prea mult personajul ca să mai fiu în stare să acord importanță detaliilor. Prezența aceea de lângă mine îmi provoca o inedită neliniște, emana continuu o anumită forță masculină care mă subjugă, era mai mult decât seducție, era certitudinea că acel bărbat fusese împlinit pentru mine și, dincolo de orice fel de convenții, îmi aparținea. Ușor derutată, am sorbit câteva pahare de gin cu apă tonică pentru a-mi limpezi gândurile și, treptat, am început să înțeleg de unde provenea forța și, mai ales, de ce o simțeam irezistibilă. Foarte adânc și foarte bine ascunsă, tânărul domn avea așezată o temelie și, lent, discret dar irevocabil, în el se înălța o biserică.

Am mâncat tot abandonând, ca de obicei, în fața desertului, el își pregătise și câteva poezii dar l-am asigurat că nu este cazul să se obosească pentru că următorul lucru pe care vreau să-l realizez este să ajung în patul lui. Acestea fiind spuse, am părăsit feerica masă și, în lungul drum al

noptii spre locuința lui, m-am încărcat de un entuziasm al genezei, aveam cuvântul și trebuia doar să-l rostesc pentru a face lumină, eu împreună cu el urma să declanșăm dinastia. Și totul ar fi fost perfect dacă n-am fi ajuns niciodată în dormitorul acela. Primul obiect pe care mi s-a oprit privirea a fost un șifonier acoperit de oglinzi. Mai văzusem o piesă identică într-un film care făcuse mare valvă prin lume. Între șifonierul acela și biserica din el era un dezechilibru catastrofal care mi-a tăiat brusc tot elanul. M-am văzut anulat și confuză, alternând gusturi diferite legată la ochi și această perspectivă m-a determinat să fac dragoste sau așa ceva mecanic și fără chef. După ce el a adormit am meditat îndelung la condiția mea de om fără umbră care îmi impune să vreau totul sau nimic și pentru mine, în cazul de față, totul însemna el. Dar importantul om de afaceri era atât de preocupat să fie altul încât nu mi s-ar fi putut dăruia în original. Gândindu-mă la biserica adânc inhibată, l-am sărutat cast pe frunte dorindu-i o existență fericită în continuare. Pentru că ticăloasa asta de condiție de om fără umbră nu-mi dădea totuși dreptul să intervin în destinul cuiva. Apoi am adormit cu perna udă așa cum, oriunde în lume, adorm copiii necăjiți. A doua zi, mutilată, am purces în căutarea unui alt tânăr domn.

Într-un timp uluitor de scurt tata a aflat despre eșecul întâlnirii mele și mi-a programat, în continuare, un personaj important alături de care am început un lung pelerinaj pe la toate recepțiile posibile, organizate de lumea mondenă națională și internațională. Mă ația cu un deosebit spirit competitiv, făcându-mi biografia completă și subliniind fiecare că eu voi înălța o biserică. Foarte curând, obosită de toate aceste ieșiri în scenă, am comandat un poster cu fotografia mea în mărime naturală și i-am trimis-o personajului important, urându-i distracție plăcută în continuare.

Următorul pas al tatălui meu a fost să mă trimită, însoțită de Victor, la un simpozion de ceva foarte complicat în legătură cu însămânțările de toamnă. Acolo trebuia să cunosc un înalt demnitar care, discret, își aranjase întâlnirea cu posibil viitoarea soție în veselă atmosferă de reclamă care se făcea unui insecticid de ultimă oră, cât se poate de eficient. Înaltul demnitar suferea de o prostie comică și

cronică, făcea mari eforturi să pară important, totuși prin nu știu se simț dezvoltat în mod straniu la dumnealui, conștientiza vag cât de imbecil este. L-am savurat prostia cu maximă uluire și mi-am jurat că niciodată nu voi mai spune că niciodată nimic nu mă va mai ului. Printr-o catastrofală glumă a destinului, cineva a început să vorbească despre biserica luterană și înaltul demnitar s-a simțit dator să-și expună cultura, așa că mi s-a adresat, nu fără o oarecare condescendență:

- Știi, domnișoară, Martin Luther, căruia i se mai spunea și King...

Mărturisesc că îmi iubeam foarte mult tatăl și aș fi vrut să-i îndeplinesc orice dorință însă nu m-am mai putut abține și l-am întrerupt:

- Vorbiți desigur despre domnul acela care s-a încurcat cu Freddie Mercury, căruia i se mai spunea și Queen, și care a fost condamnat la moarte pentru relații intime strigătoare la cer, de aceea biserica luterană nu admite...

Am făcut o pauză pentru a-mi masca veselia sorbind o înghițitură din pahar și în clipa aceea am întâlnit privirea lui Victor. Rezultatul a fost că am izbucnit amândoi în râs împroșcându-ne reciproc cu șampania pe care o avea fiecare în gură.

După acel episod, m-am închis în casă, hotărâtă să ascult muzică și să citesc până când... nu știam exact până când. Totuși singurătatea este destul de grea și devine chiar infernală atunci când n-ai nici măcar o umbră să-ți mai țină de urât. Într-o seară am evadat iar pe străzi în căutarea unui loc supraaglomerat. Am intrat într-o discotecă și, lucru ciudat, deși dansatorii erau înghesuiți pe ring precum sardelele într-o conservă, în jurul meu, pe o rază de cel puțin un metru, era loc liber. Sfâșiată de această nouă și inexplicabilă izolare, am pornit pe străzi, fără să mai caut nimic.

Am ajuns în port și acolo am intrat la zahana unde marinari, hamali și vagabonzi chefuiău cu ocazia lansării la apă a unui nou vas. Nu părea să-i deranjeze faptul că n-am umbră și m-au adoptat imediat, am băut cot la cot cu ei și am dansat pe masă până dimineață când un fercheș matelot, cam fleșcăit de vodcă, m-a cerut de nevastă. Nu prea știam ce să răspund și el m-a rugat să iau repede o hotărâre pentru că vasul lui pleacă pe

data de 28 ale lunii și până atunci mai erau șase zile. Prin nu știu ce efort cerebral am realizat că Lucia împlinise o anumită vârstă chiar în ziua precedentă așa că am evadat din zahana cu intenția de a-i ura unelei mele prietene sănătate, fericire și noroc. Cheful se terminase deja, fusese probabil scurt și intens, casa era cufundată în liniște, musafirii dormeau buștean și am colindat prin camere în căutarea unui pat liber dar n-am găsit nici unul, toate erau ocupate de grupuri, cupluri sau individuali așa că, până la urmă, cu oasele rupte de atâtea dansat, m-am întins și eu lângă un individual. Acesta m-a mirosit probabil prin somn, m-a strâns în brațe și mi-a hărăzit tandru în ureche:

- Unde ai fost, iepuraș, te-am căutat toată noaptea.

N-am apucat să-i explic că nu eram eu iepurașul, că m-am și trezit acoperită de el și, mult prea obosită ca să opun rezistență, m-am abandonat cu speranța că astfel va dormi repede și-am să mă pot odihni. Numai că adormind a început să sforăie atât de sonor încât m-am văzut nevoită să mă târâi până la mine acasă unde am căzut brusc într-un somn fără vise. Nimeni n-a știut niciodată despre scurta mea trecere prin casa Luciei în acea dimineață.

După o anumită perioadă de timp am constatat că nu-mi mai plac țigările, am încercat să le schimb dar n-am găsit altele mai grozave și m-am lăsat de fumat. Între timp și mâncarea îmi devenise inutilă, mă chinuia doar o sete continuă și nu puteam să beau decât citronadă cu puțin zahăr. Adormeam o dată cu găinile și mă trezeam în zori, contemplam răsăritul și spuneam cuiva (cui oare?): „Aș vrea să fiu acolo”. Nu mai aveam nici o îndoială, totuși am consultat și un doctor. Ieșind din cabinet, m-am dus țintă la gară, am luat primul tren și am coborât în stația copilăriei. În drum spre castel mi-am împletit o cunună din flori de câmp și, astfel împodobită, i-am găsit pe părinții mei stând la masă. Mama a privit ușor surprinsă podoaba din păr, m-a întrebat dacă reușisem să mă mărit, i-am răspuns că nu, apoi, după o pauză de efect, având tot soarele-n priviri, i-am anunțat cu o sfântă nerușinare:

- În schimb, voi avea un copil.

MARINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Cartea tinerilor

Cultura de Palat

Printre opiniile - involuntar sau, dimpotrivă, intenționat greșite - care se vehiculează în ceea ce privește tineretul României postdecembrie '89 o găsim și pe aceea care ne categorisește drept incuți... Din nou se aplică un procedeu bine cunoscut de dezinformare: generalizarea. Se trece astfel cu vederea că spectacolele de teatru fac săli pline datorită tinerilor, că locurile în facultăți sunt prea puține pentru numărul celor care vor să învețe, că, de fapt, întreaga noastră mișcare culturală e susținută de energia, de avântul, de dorința de nou a tinerilor. Avalanșa de filme „en vogue” dar, din păcate, medlocre în marea lor majoritate, de concerte ale unor formații comerciale nu au alterat apetitul pentru cultura adevărată.

Altfel, „e putred” în toată această afacere și anume folosirea culturii ca mijloc politic. Acum câțiva timp în urmă, Palatul Cotroceni a fost gazda unei manifestări dedicate lui Eminescu. Până aici, nimic rău. Dar oare de ce domnul președinte a considerat necesar să invite câte zece studenți din fiecare facultate bucureșteană pentru a face - după relatările celor prezenți acolo - o propagandă electorală voalată? Nu-i nimic rău - ba chiar e foarte bine ca studenții să albe, măcar din când în când, acces la palatul președintelui - dar e foarte grav ca acesta să-l folosească în scopurile sale politice. De fapt, așa acționează manipularea, iar când ea se manifestă prin apel la valorile culturii naționale lucrul apare ca un sacrilegiu. A existat, dintotdeauna, o „cultură de Palat”, comandată, iar noi o știm prea bine de pe vremea comuniștilor. Lucrul acesta trebuie acceptat, fie că ne place, fie că nu, ca pe o realitate istorică. Nu trebuie, însă, să acceptăm păcăleala și, mai ales, nu trebuie să lăsăm ca tinerii să fie păcăliți.

ALEXANDRU ARION ■

Violența în școli (3)

La Școala 141 din București profesorii sunt bătuți sau amenințați cu moartea

□ De teamă, orele au fost reduse, pentru ca programul să se termine pe lumină!

Profesoara de chimie Elena Costache, de la Școala 141, din București, cartierul Rahova, a fost bătută de un derbedeu, chiar în incinta școlii! Evenimentul s-a petrecut în urmă cu circa două luni.

Dna Elena Costache era în acea zi profesor de serviciu. În momentul când a observat trei indivizi intrând în clădirea școlii, i-a întrebat ce caută acolo. Cei trei aveau vârste între 16-18 ani, deci nu puteau fi elevi într-o școală cu clasele I-VIII. Ca replică la întrebarea profesoarei, unul din cei trei indivizi i-a aplicat dnei Costache o palmă atât de puternică, încât biata femeie și-a pierdut pentru moment cunoștința și a căzut la pământ! A avut noroc că nu s-a lovit prea tare la cap, că altfel...

Dna Costache este o femeie trecută de cincizeci de ani. Cel care ne-a relatat acest incident este chiar soțul femeii bătute, profesorul de istorie Mihail Costache, care lucrează tot la Școala 141: „Eu eram în școală în acel moment, dar eram la clasă, n-am știut ce se întâmplă, că altfel ieșea mare târaboii! Eu am prins mai-nainte un vagabond care intrase-n școală și l-am fugărit, de-a căzut și pe scări, cât era de lung. Soția mea a depus o plângere la poliție și a fost reținut unul din cei trei vagabonzi, dar mal departe nu știm ce s-a mai întâmplat (subl. red.) Sunt diverși derbedei care intră cam des în școală. De curând, m-am trezit că intră în clasă, în timpul orei, părintele unui elev și vreau să vă spun că omul era beat crișă și zicea că își caută copilul. A trebuit să-l iau cu binișorul și să-l fac să înțeleagă că trebuie să plece din școală, să nu deranjeze orele.”

Dna Paraschiva Mărculescu, directoarea Școlii 141, ne-a relatat o întâmplare petrecută cu doi ani în urmă, când s-a atentat la viața profesoarei de matematică, Paraschiva Grigore. Profesoara a plecat târziu de la școală în acea zi. Se lăsase întunericul. N-a făcut

decât câțiva pași și o mașină a demarat în trombă, din întuneric, cu intenția vădită de a da peste femeie! Incidentul s-a petrecut pe strada Soldat Croitoru. Scăpată ca prin urechile acului, dna Grigore a depus plângere la poliție, dar nu se știe, nici în acest caz, cum s-a finalizat ancheta!

Cert este că profesorii de la Școala 141 se tem de vagabonzi, mai ales că majoritatea locuiesc în cartierul Rahova. Ședințele de consiliu profesoral nu se țin seara, ci numai în timpul zilei, pentru că dascălii se tem să plece de la școală pe întuneric. Școala 141 are în acest moment 2.050 elevi care învață în trei schimburi. Orele au fost

restrânse la 45 de minute, cu cinci minute pauză între ore, pentru ca ultimul schimb de elevi să plece cât mai devreme de la școală. Elevii nu pleacă spre casă decât în grupuri și însoțiți de părinți.

Nu vrem să spunem că la Școala 141 din București s-a instalat „iadul pe Pământ”, dar ceea ce se întâmplă la această școală este caracteristic pentru multe alte școli și mai ales pentru școlile de la periferie.

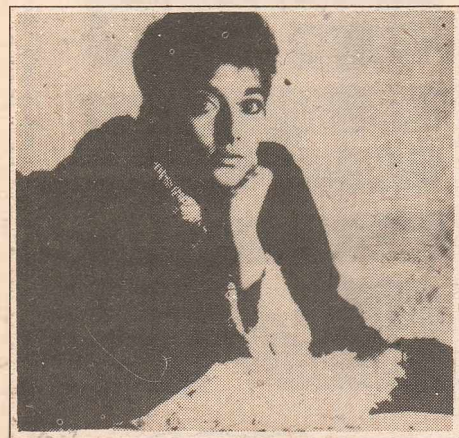
Dintre elevii bătuți de vagabonzi, că n-au avut sau nu le-au dat bani, am stat de vorbă cu Pârșan Sergiu, din clasa a VII-a G, Munteanu Bogdan, clasa a VIII-a A, iar Nica David, din clasa a VI-a E, spune că i s-au furat mai multe lucruri din clasă de către derbedei intrați în școală, pentru că s-a aflat că el are părinți înstăriți. Micloș Cătălin, din clasa a VIII-a A, povestește cum, în urmă cu două săptămâni, când elevii erau la cabinetul de biologie, li s-au furat din clasă toate lucrurile de valoare - penare, stilouri, îmbrăcăminte. Ce urmează?!

DAN GHEORGHE ■

În colaborare cu RADIO ÎN BLUE-JEANS,
de la corespondentul nostru special în Italia, Gabriel Bassarabescu

„Speciale San Remo” (4)

■ Vorbim despre nume mari și despre rezultate din ce în ce mai bune, dar toate acestea nu sunt nici minuni, nici întâmplări.

La capitolul noutăți discografice veți asculta joi seara, la emisiunea Blue Jeans, pe Gloria, câștigătoarea premiului criticii, una dintre cele mai nedreptățite voci ale Festivalului San Remo '95

■ Ar fi timpul să facem o pauză, să renunțăm pentru moment la slafomul făcut în jurul unor mari vedete internaționale și să vedem care sunt atmosfera și metodele de producere a unor astfel de vedete.

■ Ne place sau nu, muzica se încadrează

și ea pe zi ce trece în lista marilor producții cu caracter comercial, arta pentru artă rămânând un fel de insulă, pe cât de pustie, pe atât de rar de întâlnit.

■ Nu trebuie să disperăm, sfârșitul lumii încă nu a sosit, și deci cu siguranță că nici cel al artei.

■ Există și aici, ca peste tot, exagerări, dar și rezolvări fericite. Ca niște personaje care se respectă vom începe cu veștile rele:

Dacă în anii '60-'70 se produceau albume din ce în ce mai elaborate, albume gândite pentru a fi percepute în ansamblul lor, treptat, începând cu anii '80 și culminând cu ultima perioadă când acestea conțin, desigur, câteva hituri ultracunoscutute și apoi piese oarecum de „umplutură”, până la completarea timpului dorit de producător.

■ Cu rare și fericite excepții, piesele sunt de sine stătătoare, existând în interiorul albumelor cel mult o unitate stilistică, dar nicidecum o unitate de idei.

■ Raportul muzică-text este o altă problemă care în muzica pur comercială rămâne pe un plan secund.

■ La noi, „produsul” care a realizat cel mai bun raport dintre text și muzică, adăugând la acestea și pe cel al unei unități stilistice uimitoare a fost „Zalmoxe”, album al grupului Sfinx, care a beneficiat de „păstoria” unuiu dintre cei mai mari muzicieni de gen ai noștri, Dan Andrei Aldea (care a fost pentru Sfinx ceea ce Roger Waters a fost pentru Pink Floyd, adică mintea și sufletul grupului).

■ Vă veți întreba de ce vă bat eu la cap cu asemenea comentarii mai mult sau mai puțin tehnice când radiourile și televiziunea „duduie”, slavă domnului, de tot felul de „muzici”. Majoritatea acestor piese este însă străină, muzica românească reprezentând un procent foarte mic.

■ În acest moment, în „ajunul” apariției acelei absolut necesare legi a dreptului de autor, „fenomenul SAN REMO” ne poate fi de mare ajutor dacă nu ca o singură cale, cel puțin ca o alternativă de ieșire din impas.

■ Oricât ar părea de ciudat, situația noastră din acest moment poate fi comparată (păstrând desigur proporțiile) cu cea a muzicii italiene de la începutul anilor '50 și cel mult prima jumătate a anilor '60.

■ Mă refer în primul rând la contextul general al raportului dintre creații și finalitatea lor, căci în mod cert muzică „națională” trebuie să existe. Dar, fără un sistem concurențial ne vom vinde cipici și merdenele unii altora, făcându-ne că nu vedem cât de repede ni se uzează talpa sau cât de acra este brânza (desigur a merdenelelor și nu a cipicilor).

■ Ce înseamnă deci un sistem concurențial real în România ca și în Italia sau aiurea; înseamnă vânzare iar vânzarea rezultă din producție independentă + difuzare independentă, ambele în baza unui sistem legislativ corect.

■ Foarte, foarte pe scurt, ce înseamnă producție - înseamnă case de discuri mari, puternice și mai ales în concurență una față de

alta, ajungând astfel la ceea ce se numește difuzare; zonă la care stăm mult mai bine, căci posturi de radio și de televiziune slavă domnului că avem.

■ La San Remo au fost prezente marile case discografice Sony Music Entertainment, Polygram, EMI, BMG, MCA, Ricordi precum și RTI.

■ La noi, înainte de sosirea „tovarășilor”, au existat asemenea case, a existat o sucursală EMI sau una Columbia, care produceau muzică românească și totul mergea foarte bine.

■ Cum s-a ajuns de la bunăstarea și liniștea interbelică la „măimățarea” contemporană știm...

■ Câteva idei veți vedea în numărul viitor, făcând bineînțeles o comparație cu evoluția muzicii italiene, evoluție ce a dus la impunerea ei pe plan internațional.

În fiecare zi, de luni până vineri,
puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

**TALK-SHOW-uri
LIVE**

FM 94.2 MHz

TOTAL

RADIO

637.37.90; 637.56.45

un radio actual

Din München, pentru revista
FLACĂRA, Mihai Rusu,
redactorul sportiv al postului
de radio „Europa liberă“:

Cupa de vis

Aceasta ar fi concluzia mea după evoluția mai mult decât decepționantă a tenismanilor noștri în cadrul competiției dotate cu Salatiera de Argint.

„A fost un vis”, dar urât cred eu azi, după ce componenții lotului de **Cupa Davis** au câștigat doar un set în primele 3 meciuri decisive în compania marocanilor, (contra)performanță ce arată de fapt locul și valoarea lor atât în clasamentul mondial, cât și în eșalonul campionatului mondial neoficial pe echipe. Noua înfrângere trebuie analizată din toate punctele de vedere întrucât semnalele precedente de alarmă au fost pur și simplu omise, uitate sau nerecepționate, poate și din dorința oficialilor, care nu înțeleg un lucru: trăim alte vremuri, cu un alt sistem de gândire și muncă. Nimeni nu a luat în serios acel 0-5 cu Polonia, sau 1-4 cu Anglia, sau 0-5 cu Kenya, la Nairobi de exemplu băieții nereușind să-și aducă nici un set în primele două zile de întreceri. Era clar că ceva nu este în regulă.

Doar scrierile de moment ale lui **Dinu Pescariu** acum doi ani sau ale lui **Răzvan Sabău** în 1994 la Manchester au prelungit agonia tenisului nostru, care este depășit atât la capitolul pregătire, cât și organizare sau concepție a marii performanțe. Nu este de vină **Alexe Bardan** sau **Florin Segărceanu**. De vină este FRT care nu încearcă schimbarea macazului în direcția profesionismului internațional, cu obligații și drepturi, nu în a lua bani, ci în direcția muncii pe fond de randament. Știu că forul nostru nu are bani. Dar nici gimnastica, scrima

sau tenisul de masă nu posedă fonduri speciale, și totuși s-au realizat mari performanțe în sporturile respective datorită calității antrenamentelor și mentalității corecte a componentelor echipelor naționale.

Se pune de ani de zile aceeași problemă când e vorba de Cupa Davis: cu cine jucăm? De ani de zile am propus federației ca aceasta să stabilească relații oficiale cu jucătorii, prin contract, dar cu sta-

cadrul mărit al Cupei Davis.

Dacă din punct de vedere sportiv asistăm la un dezastru - și reamintesc primele mele corespondențe de la Poznań cu ocazia meciului cu Polonia -, din punct de vedere organizatoric asistăm la o totală nealiniere la normele internaționale, participând la cel puțin trei întâlniri pe teren propriu în care centrul de presă, de exemplu, ce ne-ar da posibilitatea să vă informăm pe dv., stimați amatori de tenis, a fost inexistent. Și atunci de ce vrem Cupa Davis când nu avem infrastructura minimă? De aceea cred că cupa de vis va rămâne o perioadă în acest stadiu al fanteziilor, pentru că nu văd nici o soluție decât dacă managerul openului românesc, **Sever Mureșan**, își va îndrepta atenția și către Cupa Davis, dar

nu mai întâi cu sponsorizarea, deci cu datul banilor, ci cu logistica organizării activității unui domeniu care, în vremuri grele, ne-a adus cele mai mari satisfacții. Trei finale cu **Ilie Năstase** și **Ion Țiriac** și o semifinală interzonală cu o echipă tânără formată pe atunci de regretatul **Take Caralulis**, care a avut curajul să promoveze necunoscuți pe lângă fostul nr. 1 mondial. Și ce satisfacții am trăit în acele momente! Noi, tenismanii, și dv., amatorii. Deci avem o tradiție ce trebuie respectată și nu pătată. Iar dacă nu există jucători, adio Cupa Davis, căci e mai bine să nu onorăm principiul olimpic.

Rezultatele din Grupa Mondială a Cupei Davis (sferturi):

Rusia (cu Volkov, Kafelnikov și Olhovski) - **Africa de Sud** 4-1

Suedia (cu Stefan Edberg, Magnus Larsson) - **Austria** 5-0

Olanda - **Germania** (cu Boris Becker, Michael Stich) 1-4

Italia - **S.U.A.** (cu Pete Sampras, Andre Agassi) 0-5

Semifinalele vor avea loc în 22, 23 și 24 septembrie, programând partidele: S.U.A. - Suedia și Rusia - Germania.

bilirea unor sume ce reprezintă garanțiile de participare în funcție de locul în clasament sau punctele câștigate în timpul întrecerii. Am ajuns la aceeași situație prin care nu avem jucătorii cu trei săptămâni înaintea Cupei Davis, așa de fapt cum s-a întâmplat și acum, tehnicienii fiind obligați să improvizeze o formație, eterogenă după părerea mea, atât la simplu, dar mai ales la dublu. Bun, nu avem oameni, atunci ori aducem juniori de mare perspectivă pe care îi rodăm în această competiție, ori renunțăm la participare, deoarece nu are sens tevatura permanentă plus tensiunea celor ce se ocupă sau lucrează în

În Rusia, sportivi terorizați de Mafia

În Rusia, una din „sursele” de câștig ale Mafiei au devenit în ultimii ani sportivii. Atenți cititori ai ziarelor, răufăcătorii listează marii performeri, cei care, așa cum se scrie, câștigă zeci de mii de dolari la o competiție (nu este numai cazul fotbalistilor sau al hocheiștilor din campionatul nord-american, dar și al atleților - o **Irina Privalova**, de pildă, având o primă de start de 10.000 de dolari) și fie îi jefuiesc, fie le oferă protecție, fie le amenință cu moartea familiile, anunțând că renunță în cazul unei recompense.

Ultima victimă, **Svetlana Kriveliova**, aruncătoare de greutate, campioană olimpică la Barcelona, în 1992, povestește: „Mă uitam la televizor împreună cu soțul (în momentul atacului, Svetlana era însărcinată în opt luni), când au pătruns în casă trei bărbați înarmați cu revolvare, iar alți cinci stăteau la ușa apartamentului. În mai puțin de o jumătate de oră ne-au golit pur și simplu casa, au luat inclusiv toate cupele și medaliile, chiar credeau că sunt de aur și argint masiv. N-a scăpat decât medalia de aur olimpică, am avut parcă o presimțire și o păstrez în bancă. N-am putut face nimic, în ciuda faptului că am 1,84 m și 91 kg”.

Cu câteva zile înainte, vecină ei, **Galina Malciughina**, campioană olimpică la 4 x 100 m, a văzut pe fereastră cum îi era furat automobilul, iar lista poate continua. Fiind deschisă de **Vladimir Șkurihin**, campion olimpic de volei în 1980, atacul survenind la puține zile după ce declarase într-o revistă că câștigă la clubul spaniol unde se află în prezent, **Rodion Gataulin**, săritorul cu prăjină, un alt prăjinist, **Trandekov**, la Moscova existând 5.000 de bande de tâlhari, alcătuite în majoritate din caucazieni. Dar mâna Mafiei rusești e lungă, dovadă că există informații sigure că toți jucătorii de hochei din SUA și Canada sunt obligați să „cotizeze” pentru a fi lăsați în pace.

TEODORA OPREA ■

Dacă n-avem firmă...

Veți fi luat cunoștință, stimați compatrioți, de senzaționalul contract publicitar prin care o firmă de băuturi răcoritoare a vărsat în vistieria dragii noastre federații de fotbal (simpatia e reciprocă) imensa sumă de 100.000 de dolari, pentru ca echipa națională să-i facă reclamă pe doi ani. Tun mare în Bulevardul Poligrafiei, ce mai la gândiți-vă, vreo 10 meciuri pe an, bașca prezența aproape sigură la turneul final al „europenelor”, se merită. Numai că aflăm acum că economia nu prea a fost punctul forte al federalilor, deși unii sunt absolvenți de ASE. Să nu ne certăm că acuzăm oamenii degeaba.

**HERCULE
LE CHAT**

Dar, uitați, din surse oficiale ne parvine știrea că federația de handbal a încheiat cu un sponsor un contract de 330 milioane de lei pe un an, și numai pentru echipa feminină. Luăm plaivazul și împărțim și ne dă că ar fi vorba de 165.000 dolari (am împărțit cu 2.000, o dată că-i mai ușor, alta că până apărem noi poate se ajunge chiar acolo). Pe urmă, însă, stând și judecând, ne-am dat seama că se justifică: păi echipa de fotbal este pe un amărât de loc 5 în lume, în timp ce formația feminină de handbal, ehe... Cât despre cârcotașii care zic că suta aia de mii oficială nu-i totuna cu realitatea, argumentul nostru, de mai sus, le-a închis, sperăm definitiv, gura bârfitoare.

Recent, la Aachen (Germania), boxerul profesionist Mihai Leu a reușit o victorie categorică întrecând într-un meci de 12 reprize pe americanul Allan Houk. În cel de-al 11-lea rund, directorul de ring Cornelio Stucci (Italia) a oprit disputa pentru inferioritatea adversarului. Boxerul român obține astfel cea de-a 20-a victorie (din care 6 prin K.O.), câștigând „Centura Intercontinentală” versiunea W.B.O. la categoria semimijlocie. Totodată, el a devenit challenger la titlul mondial al versiunii W.B.O. pentru care îl va întâlni în luna august pe actualul campion mondial, irlandezul Eamon Laughran.

Pe urmele lui Năstase și Țiriac?

În perioada 10-16 aprilie, pe terenurile din incinta Clubului Progresul BNR din Capitală va avea loc prima ediție a **Campionatelor Europene de Primăvară pentru juniori la tenis** (unic sponsor: BRCE).

Destinată sportivilor având 14 și respectiv 16 ani, atât la masculin, cât și la feminin, competiția reunește participanți din 13 țări, est-europene în principal: Armenia, Belarus, Bulgaria, Cipru, Estonia, Georgia, Letonia, Lituania, Macedonia, Malta, Moldova, Ucraina și, bineînțeles, România.

Ilie Năstase și Ion Țiriac - două glorii ale tenisului mondial

Primii 8 sportivi clasati (desemnați prin cumularea punctelor obținute la C.E. de la București cu cele din alt turneu similar disputat cu o săptămână înainte la Timișoara) vor fi sponsorizați de Federația Internațională de Tenis pentru a participa la noua turnee de anvergură din acest an.

Printre cei 16 jucători români care vor fi prezenți la startul întrecerilor se numără Geanina Enuță, Mihaela Moldovan, Alina Tecșor, Octavian Nicodim, Robert Niță, Ciprian Popa, Valentin Epure ș.a. (P.L. DUMITRESCU)

Cupa României a ajuns la „sferturi”

Miercuri, 12 aprilie, de la ora 16, Cupa României la fotbal programează sferturile de finală (o singură manșă):

RAPID - F.C. MARAMUREȘ
(București, stadion Național)
UNIVERSITATEA - ELECTROPUTERE
(Craiova, stadion Central)
UNIVERSITATEA CLUJ - F.C. NAȚIONAL
(Brașov, stadion Tractorul)
PETROLUL PLOIEȘTI - U.T. ARAD
(Tg. Jiu, stadion Municipal)

Ceausescu l-a ținut în brațe. Văcăroiu îl ridică în slăvi

Ministrul Iulian Mincu s-a decis să îngroape reforma sanitară !

□ Cum controlează ciracii săi:

„Te spânzur de picioare sau te trimit în Deltă !!”

Prof. dr. doc. Iulian Mincu și-a câștigat renumele de „doctor al palatului” Ceaușeștilor nu numai prin „gâdilarea” diabetului „iubitului conducător”, cât, mai ales, prin girarea științifică a înfometării românilor folosind tehnica „alimentației raționale”. Epopeea distrugătorului Mincu capătă noi valențe când, ministru postrevoluționar fiind numit, își arată funcția de „leader” al reformei sanitare. Un leader de paie care, înlăturând toți oamenii capabili din minister și înconjurându-se de yes-men, a ratat chiar și șansa de a utiliza creditele oferite de Banca Mondială, eșecul însemnând dobânzi și penalizări uriașe suportate de la bugetul sănătății. Linia de creditare însemnând 150 de milioane de dolari a devenit

operațională la începutul anului 1992. S-au cheltuit 58 de milioane de dolari numai pentru crearea infrastructurii pentru echipamentele primite de la creditori. Următorii doi ani, Banca Mondială nu mai aprobă nici o tranșă de împrumut căci, în loc de programe justificative realizate la nivel occidental, Ministerul Sănătății prezintă doar referate... subțiri de tot. Atunci, cum să mai poată fi atinse cele două obiective principale ale împrumutului: reabilitarea asistenței medicale primare și reformarea sistemului sanitar? Dar, aceste lucruri sunt... istorie acum. Iată, în premieră, ultimele „realizări” ale antireformatorului Iulian Mincu.

Ministrul Iulian Mincu patronează antireforma sub aripa protecție a văcăroiuului

În „experiment” s-a pornit cu... stângul!

Sunt cinci luni de la începerea „experimentului” Mincu de reabilitare a asistenței medicale primare, în 419 dispensare din opt județe ale țării, în baza HGR nr. 370/1994. Deci, pot fi trase anumite concluzii. Iată ce declară, în acest sens, dl dr. Dragoș Nicolescu, președintele Camerei Federative a Medicilor din România, cel mai puternic sindicat la ora actuală: „S-a greșit fundamental introducând «experimentul» intempestiv, fără o perioadă absolut necesară de pregătire prealabilă. Nenorocirea este că «experimentul» se escaladează și în asistența de specialitate... Ce se urmărește? Teoretic, creșterea calității asistenței medicale în dispensare și îmbunătățirea situației financiare a medicilor generaliști. Ce s-a realizat, practic? Dotarea dispensarelor este aceeași de acum 70 de ani, iar unii medici nu au fost în stare să realizeze nici măcar 75 la sută din venitul bugetarilor!”

HGR nr. 370/1994 este aberantă! Nu există voință politică de schimbare

Dl. dr. Dragoș Nicolescu își continuă amarul rechizitoriu:

„Reforma sanitară nu a avansat deloc prin acest «experiment» și chiar și onorabili ministrali și-au dat seama, dar procesul de «cârpire» este foarte anevoios. Pentru a căta oară, oare, atragem atenția asupra ilogicei HGR nr. 370/1994? Iată câteva din aberații: nu prevede modernizarea dotării tehnice a dispensarelor, nu prevede experimentarea altor modalități de finanțare a serviciilor medicale, în afara folosirii bugetelor direcțiilor sanitare, cabinetele private au fost excluse din experiment. De ce? Categorie, pentru că nu a existat voință politică de schimbare.”

Medicii sunt furați ca-n codru !

„Să le analizăm pe rând. Legal, medicii generaliști nu sunt obligați să intre în «experiment». Totuși, ca pe vre-

muri, au fost amenințați cu destituirea, transferarea, pierderea locului de muncă obținut prin concursuri, până când au semnat contractul cu direcția sanitară. Bun, inovația în sistemul de retribuire a acestora constă în alcătuirea unei liste de capitație, combinată cu plata anuității serviciilor medicale. Dar, neexistând bani mai mulți pentru «experiment», așa cum ar fi fost normal, venitul mai mare al medicilor a fost barat din start, renunțându-se tocmai la principiul capitației și medicii primind doar a douăsprezecea parte din venitul realizat! Asta ar însemna ca și obligațiile medicului să fie diminuate. Dar nu este așa, deci sunt furați ca-n codru! În schimb, penalizările curg gârâ. Tot din cauza bugetului insuficient, direcțiile sanitare nu-și respectă obligațiile rezultate din contract și nu mai plătesc servicii cum ar fi: educația sanitară, igienizarea etc. Așa că, nu ne mirăm și nu acuzăm pe nimeni, dacă o mare parte dintre generaliști practică, abia voalat, raportări umflate ale acelor activități plătite. Oficialitățile cunosc situația dar nu reacționează tocmai pentru că au înțeles cât de aberantă e HGR”.

Actele medicale nu au fost cuantificate în prealabil

„S-a intrat în «experiment» fără o cuantificare prealabilă a actelor medicale. Nu se iau în considerație trimerile la specialiști pe care le fac generaliștii. S-au desființat, practic, cabinetele din întreprinderi, respectivii medici întocmindu-și liste de capitație. Direcțiile sanitare nu s-au implicat deloc față de atitudinea cetățenilor care nu s-au înscris pe lista nici unui medic așa cum îi obliga explicit art. 3, alin. 1, nici nu au cercetat numeroasele cazuri de cetățeni care s-au înscris pe mai multe liste, nici nu au supravegheat veritabilele campanii «electorale» la care s-au dat unii medici.”

Nu se caută surse suplimentare de finanțare

„Orice reformă implică folosirea unor

fonduri suplimentare. Nu s-a mișcat un deget în acest sens. Mai mult, deși bugetele DS sunt austere, se încearcă sugrumarea lor și prin sporirea cu 15 la sută a fondurilor alocate reformei «experimentale». Excluderea cabinetelor private, ceea ce ar fi însemnat simularea funcționării în condițiile asigurărilor de sănătate, servește aceleași greșite concepții.”

„Doar 700 în loc de 1500 de seringi”

Ce pătesc medicii care ridică glasul? Iată ce declară dl dr. Alexandru Lăzăreanu, vicepreședinte al CFMR, președintele Asociației medicilor generaliști din Suceava: „În 22.02.95, a sosit la dispensarul din Dărmănești o comisie condusă de dl dr. Mircea Beuran din MS. Explicându-i dificultățile, mi-a replicat, citez: «Ești un neadaptat. Nu știi să interpretezi ceea ce ți se spune. Ori te spânzur de picioare, ori te trimit în Deltă!» Despre dotare ce să vă mai spun? Atât că, în loc de 1500 de seringi de unică folosință, primim... maximum 700. Din cauza listelor de capitație, există pericolul să rămână copii nevaccinați!”

„Experimentul” Mincu stopează reforma

Deși este mort din fașă, experimentul Mincu continuă și nu se știe când va fi oprit. Concluzia este clară: nu s-a realizat nimic, mai mult, este pe cale să se distrugă, definitiv, și ce dăinuie de ani. Că Mincu se teme că medicii, Doamne ferește, vor câștiga prea mult din «experiment» se înscrie în logica firească a elaborării perfidului Ordin al MS nr. 242/13.02.95 care cere, aberant, ca toți medicii să-și declare averea. Ar fi fost normal ca, dând exemplu personal, Mincu et. comp., să o facă primii. Aș, nici vorbă! În asemenea condiții este clar, guvernul Văcăroiu, prin unealta sa Mincu, dorește stoparea reformei în domeniul sanitar!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Dotarea tehnică precară a multor dispensare, ca acum 70 de ani, nu permite un diagnostic precoce rapid și corect și nici urmărirea eficace a tratamentului prescris

Ultima oră

Să prelungească Postul Paștelui până la Crăciun!

Ce i-a cerut Iliescu Papei?

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același pret !**

Român la Hollywood

□ Băiatul regretatului actor
Emanoil Petruț luptă să
cucerească un loc mai în
față în uzina de visuri

Fiu al marelui actor Emanoil Petruț, absolvent al I.A.T.C. - secția Regie și, într-un timp, idol al adolescenților datorită rolului din LICEENII, Tudor Petruț a revenit zilele acestea în țară pentru o scurtă perioadă. Cum nu puteam rata ocazia, i-am solicitat un interviu în exclusivitate.

- Cum ți s-a părut America atunci când ai ajuns acolo și cum ai reușit să te descurci?

- Eu am avut noroc, peptu că m-am căsătorit cu o americană. Datorită sprijinului și înțelegerii ei am stat șase luni acasă, e drept că am avut grijă și de copil, dar în timpul ăsta am avut un contact permanent și direct cu societatea americană, care, de ce să nu recunosc, după câteva luni nu a fost o mare necunoscută și nici o mare primejdie.

- Aici, în România, erai un idol al

puștilor, după ce ai jucat în „Liceenii”... Când ai ajuns acolo și ți-ai dat seama că ești un nimeni pentru America, deși erai cineva pentru România, nu ai avut un șoc?

- În mod evident, trebuie să recunoaștem că a fost un șoc. Noi l-am resimțit cu toții. Eu am avut noroc pentru că soția mea m-a înțeles și mi-a povestit foarte mult despre America înainte de a plega din România.

Continuare în pag. 4-5

Un hipnotizor ne vizitează la redacție

**Dotat cu capacități extrasenzoriale,
dl Ilarion Ionescu vindecă paralitici**

**și materializează
persoane decedate**

Dl. prof. Ilarion Ionescu
hipnotizând pe colega
noastră Mariana

Dl prof. Ilarion Ionescu este înzestrat cu capacități paranormale, așa cum se autodefiniște în recenta sa carte de conștiințe biografice: „Omul cu puteri miraculoase” (Casa Editorială „Femeia”, 1995). A fost hărăzit de Dumnezeu să depășească, cu viteza luminii, granițele normalului și să-și pună puterile sale în slujba celor în suferință. Este hipnoterapeut de profesie. Iată ce ne povestește despre modul în care și-a descoperit și folosit capacitățile sale paranormale:

„Am moștenit acest dar de la Dumnezeu prin bunicul meu matern, preotul Gheorghe Marinescu, poreclit de săteni «părintele Vraciu». Nu l-am mai

prins în viață dar despre minunile săvârșite de el s-a vorbit zeci de ani. În tinerețe, acesta se inițiasse în Tibet, Egipt și Turcia. Pe la vreo doisprezece ani, am devenit conștient că posed o anumită forță interioară. Iată, poruncind, mental, unei găini ce alerga prin curte să se oprească și privind-o insistent, am simțit că ceva din ființa mea se desprinde și face corp comun cu găina. În acel moment, pasărea a căzut cu aripile întinse. Șuvițe de păr mi s-au mișcat fără ca cineva să le fi atins și un părâit ușor, ca o descărcare electrică, mi-a brăzdat tâmpile.

Continuare în pag. 6

Richard Gere declară:

**„Vinovată pentru despărțirea mea
de Cindy este presa de scandal”**

De curând, Richard Gere (45 ani) s-a despărțit de Cindy Crawford (25 ani).

Într-un interviu, Gere arată că viața sa particulară s-a deteriorat în ultimii trei ani sub tirul continuu al presei internaționale de scandal și că are senzația că din nefericirea vedetelor presa știe să facă adevărate averi. „Am fost înconjurați ani de-a rândul, Cindy și eu, de păsări de pradă”, comentează starul și continuă: „Este aproape imposibil ca sub această presiune să ai o căsnicie normală.”

Întrebat cine este vinovatul principal pentru eșecul căsniciei sale, Richard Gere arată „că nu poate și nici nu vrea să reflecteze asupra greșelilor lui Cindy. De altfel, acest lucru este nedelicat și ineficient. Doi oameni fac în egală măsură căsătoria, divorțul la fel.”

Despre neînțelegerile cu Cindy afirma: „Ea avea alt mod de a rezolva conflictele. Eu nu am putut să mă adaptez ei. Am vrut cu orice preț să salvez această căsătorie. Credeam că soția mea merita acest lucru.”

De câțiva timp, Richard Gere este văzut adesea alături de Laura Bailey (22 ani), ca și Cindy, fotomodel. „Se va vedea dacă este ceva serios” spune Gere. „Dar este adevărat că am întâlnit o femeie fascinantă”. (M.P.)

Prima expoziție de „hrană vie”

□ Giorbe, sărmăluțe, prăjituri - toate preparate
din legume și fructe netrecute prin foc

Sufletul acestei expoziții (deschisă la Casa de Cultură a Studenților) este dna Rodica Truianu, adeptă a filozofiei de viață ELTA și, implicit, adeptă a alimentației exclusiv naturale, alcătuită din hrană vie, adică netrecută prin foc. Cine este dna Truianu și cum s-a pregătit pentru acest demers? Iată ce aflăm:

„Sunt Capră, în semnul lunar al Leului, cu ascendențul în Leu și decada Sâmbotinei. În altă ordine de idei, sunt inginer electro-mecanic. În prezent, sunt conferențiar la ELTA. Eu, de trei ani și jumătate, consum numai hrană vie. Temperatura

de coacere nu trebuie să depășească 36 de grade Celsius, adică temperatura normală a corpului uman. Prin organizarea acestei expoziții vrem să dovedim că, din legume, fructe, verdețuri, se poate prepara absolut orice care să păstreze chiar și gustul cu care majoritatea este obișnuită. Pot spune, fără să exagerez, că nici un fel de mâncare nu ne este străin. Iată, așa cum vedeți, am preparat sarmale în foi de varză. Vă dezvălui rețeta: pentru cele învelite în varză sau varză acră, am preparat o compoziție pe bază de ciuperci și nucă, brânză sau cașcaval, aceasta înlocuind

carnea și orezul. În rest, ceapă, condimente etc. Nu sunt fierte dar le-am ținut șapte ore la foc respectând condițiile impuse. Am pregătit și pâine naturală, din făină, apă dar fără drojdie. Bucățile se pot usca la soare sau pe elementii caloriferului. Buletele poartă denumirea de șiretlicuri căci seamănă la gust cu pateul de ficat: unt, cașcaval, ciuperci și condimente. Icrele de pește nu conțin grăsimi. Urzicile sunt date prin mașina de tocat carne sau prin mixerul cu cuțite. Sosul lor e tradițional. Salata boeuf conține tot ce are în compoziție salata tradițională numai că, în loc de carne, am

pus ciuperci tocate. Nu am folosit cartofi. Aceștia trebuie consumați imediat după ce s-au trecut pe răzătoare, altfel capătă un aspect neplăcut.

Principiile noastre sunt foarte simple: nu se consumă producătorul ci produsul; nu se ard la temperatură mai mare de 36 de grade; am renunțat la făină, zahăr și sare.

Tot ce există în această expoziție reprezintă, de fapt, un prim pas de trecere către o alimentație corectă. Următorul pas este mărunțirea tot mai puternică a hranei, aceasta devenind tot mai păstoasă. Următoarea etapă este hrana lichidă. Vă asigurăm că aceasta nu este ultima etapă! Cei curioși sunt invitați la cursurile noastre.”

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Sarmale, salată boeuf, icre, chiftele, torturi, prăjituri - totul fără un pic de carne, de zahăr, și preparate până la maximum 36 °C

În cura de slăbire, americanii anunță un medicament fabulos

După studii și testări efectuate timp de peste 30 de ani, cercetătorii americani în domeniul alimentației au reușit să obțină un medicament care pune capăt chinurilor dietelor, numite nu fără ironie și **cure de infometare**. Acestea pornesc de la concepția limitării aportului de calorii, dar au o influență redusă asupra rezervelor de lipide.

Cercetătorii americani propun de această dată un blocant al grăsimilor care reduce sinteza acestora, le limitează absorbția și le grăbește arderea. Este un preparat sub formă de tablete, cu gust de fructe care poate fi consumat oriunde

și oricând. După două luni de administrare, **pacientul** pierde în greutate aproximativ 5 kilograme. Bineînțeles, prin proprietățile sale, noul medicament nu complică în nici un fel viața celor constrânși să recurgă la el, așa cum se întâmplă în cazul regimurilor care solicită preparate speciale și noi deprinderi alimentare. În același timp, prin faptul că lipidele sunt imediat transformate în energie, ele conferă un plus de vitalitate celui ce și le-a administrat.

Numele pe care i l-au dat cercetătorii americani este într-adevăr promițător: F.I.T. (Figure Ideal Tabs). (M.P.)

Farmacia casei

Ceapa împotriva căderii părului

Într-o sticlă de dimensiuni potrivite puneți o ceapă tăiată mărunt și turnați peste ea 100 ml alcool, concentrație 50%. Lăsați la macerat timp de o lună, după care masați seară de seară pielea capului cu lichidul obținut.

Nu aruncați coaja lămâilor stoarse

Frecați cu coaja de lămâie dinții: aceștia vor deveni mai albi iar gingia se va întări. Totodată coaja de lămâie redă suplețea pielii asprite a coatelor și albește unghiile îngălbenite.

Demachiant preparat în casă

Acesta poate fi obținut într-un mod foarte simplu amestecând în părți egale suc de castraveți cu lapte.

Mască demachiantă

Se amestecă un gălbenuș de ou, o linguriță de ulei de migdale și 5 picături suc de lămâie. Amestecul obținut se aplică pe față și apoi se lasă 5 minute să-și facă efectul. Se îndepărtează cu apă caldă.

Mască nutritivă

Amestecați o linguriță de miere cu o

linguriță de iaurt și aplicați pe față curată. După 10 minute spălați fața cu apă caldă.

Mască împotriva ridurilor

Se obține o pastă din 2-3 lingurițe de semințe de anason bine pisate, amestecate cu o jumătate de gălbenuș de ou și o lingură de lapte cald. Se lasă să se moaie câteva minute și apoi se aplică pe față. Se îndepărtează după un sfert de oră.

MONICA PĂRVU ■

Sarea și usturoiul ne păzesc de spiritele rele...

Banala clorură de sodiu nu este folosită numai în alimentație. Ea te poate păzi și de vrăji. Pentru a îndepărta fantomele și duhurile rele, la asfințitul soarelui ea se presară pe pragul casei și pe pervazurile ferestrelor, ceea ce aduce un somn liniștitor. Pentru ca farmecele făcute de dușmani să nu se atingă de cel vizat, există credința că sarea trebuie purtată în încălțăminte.

Și usturoiul, conform tradiției populare, ar avea puteri magice. El poate îndepărta stafiile și strigoiile despre care se spune că nu suportă acest miros. În noaptea ce precede Sfântul Andrei dar și atunci când casa este bântuită de spirite necurate, gospodarul unge toate intrările în casă și ferestrele cu usturoi, iar pentru protecția vitelor face același lucru și cu ușa grajdului.

AUREL DIANU ■

Cosmetică

4 moduri de a vă machia ochii

Erotic și fumurlu

1. Cu pensula se fardează pleoapa și deasupra ei până în dreptul genelor cu o nuanță de violet pal.
2. Se aplică un fard roz (sau din aceeași paletă coloristică) pe pleopă.
3. Cu ajutorul unei pensule se trasează o linie maro pe geana superioară continuând linia către colțul ochiului ca o prelungire a genelor.
4. Se pudrează ochiul cu fard maro închis deasupra liniei trasate și sub orbită.
5. Aplicați creionul dermatograf, care e preferabil să fie maro închis, în jurul ochilor. Dacă doriți să pară mai mari, aplicați creionul și pe interiorul pleoapei inferioare.
6. Aplicați rimelul în două straturi.

Simplu și de efect

1. Pudrați pleoapa inferioară și cea superioară cu un fard corector.
 2. Creionul este cel mai ușor de folosit pentru a da linie ochiului dar nu are intensitatea lichidului.
 3. Trasați linia spre interiorul genelor - va da o notă de prospețime privirii - lărgind-o spre exterior.
 4. Aplicați de două ori la rând rimelul negru pe gene.
- Acest machiaj vă va oferi o imagine inocentă și combinat cu un ruj roșu aveți un aspect foarte modern pentru această primăvară.

Culori pale

1. Se aplică un fard de nuanță pală (aqua) în jurul pleoapelor și din ce în ce mai șters spre sprâncene.
 2. Orange (sau o nuanță de violet) sub pleoapa inferioară de la jumătatea ochiului spre exterior și se armonizează la culoarea inițială.
 3. Combinația de culori dinspre exteriorul ochiului va avea forma unei aripi.
- Acest machiaj nu necesită rimel.

O figură luminoasă

1. Utilizați un fard de pleoape ivory aplicat deasupra și dedesubtul ochiului.
2. Cu pensula se aplică un roz pal pe pleoape.
3. Aplicați o nuanță de maro deschis (sau din aceeași paletă) sub ochi spre colțul exterior.
4. Periați genele cu rimel maroniu.

SIMONA SIMZIANU ■

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Stimați adepți ai alimentației naturale, astăzi vă propun o nouă serie de „rețete miraculoase”. Atenție! Nu începeți să le aplicați până când nu vă aflați în „posesia” tuturor secretelor acestor terapii.

Gastrita

Provine dintr-o alimentație nepotrivită datorită consumului de aluaturi, amidon și zahăr. Băuturile alcoolice, sosurile calde ce conțin oțet și/sau piper, tutunul produc gastrită. Hrana vegetală trecută prin mașina de tocat sau mărunțită manual este mult mai indicată decât hrana gătită. Se recomandă: sucul unei lămâi turnat într-un pahar cu apă fierbinte; suc de morcov 0,500 grame zilnic; suc de spanac; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame.

Hemoroizi

Se recomandă: suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de

spanac 113 grame plus suc de ridiche 57 grame plus suc de cresson 57 grame.

Hipotensiunea

Se recomandă: suc de morcov 0,500 grame zilnic; suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de spanac; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Impotența

Se recomandă: suc de morcov 0,500 grame zilnic; suc de spanac; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de morcov 198 grame plus suc de mere 170 grame plus suc de sfeclă 85 grame; suc de morcov 255 grame plus

suc de sfeclă 85 grame plus suc de salată 113 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 142 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 340 grame plus suc de pătrunjel 113 grame.

Laringita

Este inflamarea mucoasei laringelui. Se recomandă: suc de morcov 0,500 grame zilnic; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveți 85 grame; suc de spanac; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Migrena

Se recomandă: suc de morcov 198 grame plus suc de țelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de spanac; suc de morcov 255 grame plus suc de țelină 198 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de pădărie 85 grame plus suc de spanac 115 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de ridichi 142 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

De două ori pe an lumea model se întrunește pentru a răspunde la câteva întrebări care se află pe buzele tuturor femeilor: ce lungime vor avea fustele?, jachetele vor fi strâmte sau largi?, care sunt culorile la modă? Întrebări care vizează primăvara-vara 1995. Karl Lagerfeld (Chanel), Jean Paul Gaultier, Gianni Versace, Helmut Lang sunt doar câțiva dintre cei mai renumiți creatori care dau tonul în industria model.

Moda

Chanel

An după an, Karl Lagerfeld a găsit noi căi ingenioase de a relansa venerabilul tăior Chanel. În această primăvară, tradiționalul tweed revine cu o propunere inedită de pasteluri și fusta cu tăietura îndeajuns de înaltă pentru a scoate în evidență combinația cu pantalonii scurți. Tendința către clasic a Casei Chanel este prezentă și la rochia pentru cocktail, de culoare neagră și foarte sexy, datorită tăieturilor cu bretele în diagonală. O altă propunere ingenioasă este costumul asemănător cu cel pentru înot, combinat cu o bluză și saboți cu tocul înalt și subțire, precum și costumul cu pantalonii de inspirație Coco, completat cu un lung șirag de perle ca accesoriu.

SIMONA SIMZIANU ■

Altă boală a secolului: distimă

□ Se obțin ameliorări cu un medicament pe bază de sunătoare

Medicii constată că din ce în ce mai mulți pacienți se plâng că nu mai simt nici bucuriile, nici suferințele la adevărata lor „valoare”. Se vorbește în acest caz de **distimă** (stare psihică manifestată prin incapacitatea de participare afectivă). Calitatea vieții distimicilor este sever prejudiciată. Simptome precum lipsa de inițiativă sau oboseală, lipsa puterii de concentrare, respectiv incapacitatea de a lua o hotărâre, senzația că orice speranță este pierdută, ca și pierderea sentimentului propriei valori constituie indicii ale distimiei, a cărei frecvență a crescut în societatea contemporană. Împreună cu aceste simptome apar și tulburări ale funcțiilor organismului: dureri de cap frecvente, senzația de stomac încărcat, tulburări cardiace, dureri de coloană.

Se consideră că numai o terapie completă asigură șanse de vindecare, terapie completă însemnând acțiune simultană asupra simptomelor pe care le prezintă diferitele organe, precum și asupra stării psihice.

Recent însă a fost obținut în Germania un medicament, care pune în valoare un nou efect al unei plante binecunoscute - sunătoarea. Medicamentul are efecte pozitive în general asupra tulburărilor neurovegetative (tulburări nervoase, fără cauze organice) și ar acționa eficient pentru îndepărtarea distimiei. (M.P.)

Spune-mi cine ești, ca să-ți spun cum dormi

Tipul agitat:

Este ziua întreagă un pachet de nervi. Face din orice obsesie, întotdeauna are ceva de făcut și timpul îl presează. Iar noaptea se întoarce de pe o parte pe alta fără să poată adormi.

Cauza: Datorită încordării psihice, corpul produce adrenalină (hormonul stresului) și cortisolul care induce la rândul lui starea de enervare. Tensiunea crește, metabolismul este stimulat.

Recomandare: Întindeți-vă pe spate, țineți pumnii strânși câteva minute, apoi deschideți-i; în acest timp respirați adânc. Încordați apoi și relaxați în același fel alți mușchi. Este o relaxare musculară progresivă cu efecte benefice.

Tipul robii unor deprinderi:

Unele persoane fumează înainte de a se culca o ultimă țigară, ori beau cu plăcere un pahar cu vin roșu. Somnul în acest caz se instalează mai greu.

Cauza: Nicotina și alcoolul au o acțiune liniștitoare, totuși nicotina face să crească ritmul inimii și tensiunea.

Astfel, persoana care a fumat rămâne trează. După un pahar cu vin crește nivelul alcoolului în sânge, ceea ce duce la apariția adrenalinei și a noradrenalinei.

Recomandare: Orice om are nevoie de un ritual pentru a adormi. S-a constatat că timpul de adormire se scurtează la fumători de la 52 la 18 minute, dacă renunță la ultima țigară. Schimbați-vă obiceiul. În loc de a fuma sau a consuma alcool, mâncați un măr sau faceți o scurtă plimbare.

Tipul fricos:

Imediat ce se strecoară sub așternut, își face loc și frica (se teme că se va despărți de cineva drag, sau îl obsedează boala).

Cauza: Acești oameni se simt adesea suprasolicitați. Totuși cauza adormirii dificile ar putea fi alimentația incorectă.

Recomandare: Vă veți regăsi bucuria, când frica va trece. Vă recomandăm discuții care să vă aducă liniștea (chiar între soți). Ca alimentație recomandăm hidrocarburile (pâine, tăitei). Acestea stimulează producerea insulinei care, pe de altă parte, produce în creier

serotonina. La rândul ei, aceasta aduce somnul. Dacă veți consuma alimente bogate în proteine (produse lactate de exemplu) veți obține efectul contrar: proteinele dau energie.

Tipul pinguin:

Picioarele sunt sloi de gheață. Frigul urcă încet, dar sigur. Șosetele groase nu ajută la nimic. Este un rău de care suferă mai ales femeile.

Cauza: Tulburări de circulație sau hipotensiune.

Recomandare: Înainte de culcare, faceți o baie fierbinte (38°-40°).

Tipul sensibil:

Stă în pat și îndură povara amintirilor. În fața ochilor se perindă episoade de la serviciu și certurile cu partenerul de viață.

Cauza: Acest tip de persoană își ia grijile cu el în pat. Starea de nervozitate nu-l lasă să se odihnească.

Recomandare: Lăsați ca ziua să se stingă în acordurile unei muzici liniștitoare. Stimularea auditivă are un efect direct asupra sistemului nervos vegetativ.

Pe orășeanul din zilele noastre îl prinde din ce în ce mai greu somnul.

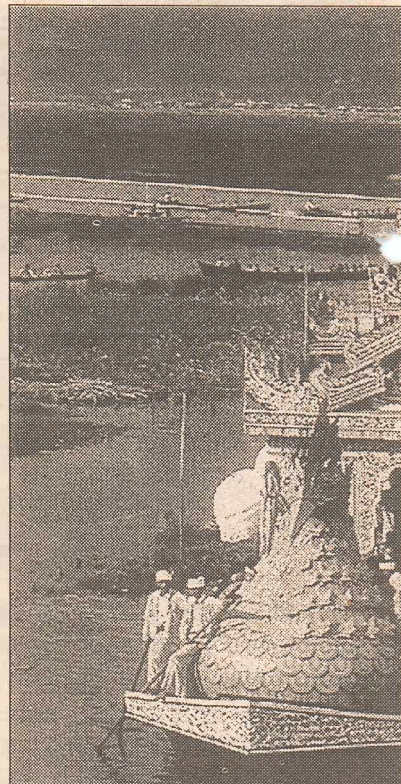
Din trei persoane, una măturăsește că adoarme cu dificultate. Motivele sunt diverse.

Dăm alături, pe tipuri de persoane, felul în care acestea adorm și sfaturi care, garantat, ajută dacă sunt urmate.

Manuela Hărăbor nu are nevoie de stimulente anormale

- Mulți actori sunt tentați să se drogheze. Tu nu?
- Nu. N-am nevoie de stimulente, altele decât cele normale, nici în viața personală, nici în cea profesională.
- Crezi că ești un sex-symbol al generației tale?
- Nu. Nu cred că generația mea are așa ceva.
- Azi e ziua ta. Ce cadouri ai primit?
- În primul rând, m-am bucurat foarte tare că s-a nimerit să fie odată cu ziua mea reprezentarea piesei Troilus și Cresida. Ieri am fost invitată să prezint o tragere la sorți la TELE 7 abc, pentru care am primit un televizor color NEI. Mi-aș fi dorit mai mult soare de ziua mea.
- Cum te scoți cu banii?
- În general, din publicitate. Un actor nu poate trăi, în nici un caz, din salariu.
- La mulți ani!

TOMA ROMAN jr. ■

Fotografia noastră vă prezintă, din față, la proră, se află masive de aur. În spatele ei, urmează întreaga procesiune este alcătuită de Sărbătoarea religioasă „Pasărea” la 30 de ani.

Român la Hollywood

Urmare din pag. 1

- Cu ce te ocupi acum în America?

- Am fost unul dintre consultanții pentru partea română a filmului *Dracula* pe care l-a făcut Francis Coppola, după care, în 1994 am revenit în țară tot pe post de consultant al unei companii de film americane care va face, în continuare, coproducții româno-americane. Sigur, nu este o meserie artistică, ci mai mult administrativă, dar ea îți permite accesul la Hollywood. E foarte greu să explic în câteva cuvinte cum e tot sistemul din Hollywood, dar pot spune că pentru mine e un început extraordinar de bun.

- Intenționezi să rămâi în acest domeniu, să fii un fel de român de serviciu, sau să încerci altceva?

- Spre norocul meu, în 1991 am avut șansa să fiu acceptat de un agent pentru scenarii și, prin intermediul lui, am avut câteva contracte și contacte. În momentul în care intri în acea lume de la Hollywood, e destul de ușor să treci de la scenariistică la regie, de la regie la actorie și așa mai departe. Am debutat în teatrul profesionist în Hollywood. Există un cumul de factori care s-ar putea să mă ajute ca într-o bună zi să reușesc să fac ceva mai important acolo.

- În acest moment te poți considera un american sărac, mediu sau bogat?

- Din fericire pentru mine și în primul rând datorită soției mele care are un salariu excelent, noi facem parte din ceea ce americanii numesc upper middle class. Societatea americană e împărțită în 5 clase. Noi suntem undeva între clasa medie și clasa „bogățică”, deci la un nivel bun, acceptabil.

- Aici au apărut tot felul de inși cu avere mai mult sau mai puțin dubioasă sau umflată, care s-au gândit să facă afaceri în lumea show-ului românesc. Tu nu te-ai gândit să faci așa ceva?

- E foarte greu să faci film de cinema, chiar dacă-l faci în România. Depinde de cât de ușor te vinzi. Nu am nimic cu nimeni, Doamne ferește, dar când am intrat în consultanță în domeniul coproducțiilor româno-americane, am pornit de

la un buget minim de 2 milioane de dolari, nu ca alte companii particulare din țară care fac prestări de servicii artistice între 100 și 300 de mii de dolari. Depinde de cum vrei să faci un film. Dar odată intrat la Hollywood, în trena lui Coppola, nu mai pot să mă duc la minima rezistență a filmelor care nu vor apărea niciodată pe ecrane, ci vor fi date pe casetă undeva prin Asia de sud-est. Asta e o chestie destul de greu de înțeles, poate. Nu cred că am ambiții de producător, nici nu sunt genul. Am fost bun la matematică în liceu, dar asta nu înseamnă că mă pricep la bani. Ambiția mea este să mă implic în partea artistică.

- În S.U.A. există o diasporă românească ce se tot ceartă, se tot injură. Ce legături ai cu ea?

- Orice om de bun simț și mai ales un intelectual încearcă să facă ceva pentru țara lui de origine. Din păcate, trebuie să recunosc, și am spus-o și cu alte ocazii, foarte multă lume proastă a plecat în America. Cu acest gen de oameni nu poți să faci treabă și asta face ca oamenii de valoare să se autoizoleze. Din păcate, noi nu știm să ne facem o optică coerentă despre România văzută din străinătate și să o impunem așa cum fac ungurii, bulgarii, rușii, lituanienii etc.

- Cum te privește emigrația românească?

- Spre norocul meu, joc fotbal și sunt un mare microbist. M-am integrat foarte repede în echipa română de fotbal care activează într-o ligă semiprofesionistă în Los Angeles. Astfel am intrat în contact cu ceilalți români, în spirit de echipă, și am scăpat de micile sau marile etichetări. În plus, am intrat într-o familie de origine română, socrul meu a plecat acum 43 de ani din țară, e fondator de biserici românești și unul dintre cei care și-a păstrat tradiția. A reușit să impună ca și nepoții săi, deci a doua generație născută în America, să vorbească românește. Este o familie de tradiție și foarte respectată acolo.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Doamna „Perfect”

Jodie Foster - carieră strălucită viață discretă

Strălucita carieră a lui Jodie Foster începe la trei ani, cu apariții în spoturi de televiziune, iar în 1972 joacă în primul lung metraj. Alte filme: *Taxi Driver* (1976), *de la capătul străzii* (1977). *Acuzat* (1989) primul Oscar. În 1991 regia la *Tate*, *copilul minune*, iar în 1994 *Neill* interpretează rolul principal alături de Liam Neeson (Lista lui...

Jodie Foster este licențiată a Yale, unde a studiat literatura afro-americană. Lucrarea ei de licență, pentru care a primit Premiul Nobel. Este de asemenea una dintre cele mai bine plătite actrițe din Hollywood (5 milioane dolari pentru un film). Dar trăiește într-un cartier și o casă discretă. „Detest răspunderea și grijile pe care le presupune proprietatea”.

Cei care au botezat-o „Doamna Perfectă” ținut seamă de multele ei însușiri: cultivată, inteligentă, talentată, bogată,

Din fotografiile pe care le oferă revistele, Jodie Foster ne pare aproape o adolescentă. Și totuși, ea a interpretat rolul polițistei cu sânge rece din filmul *Tăcerea mieilor* (rol care i-a adus al doilea Oscar, în 1992), sau rolul dubioasei persoane feminine din *Maverick*. S-a născut la 19 noiembrie 1962, are încă trei frați și a fost crescută de o mamă veselă și întreprinzătoare.

Stefania Sandrelli și filmul erotic

După ce a jucat într-un film destul de apreciat de critică - „La Chiave” - cunoscuta actriță italiană Stefania Sandrelli, ajunsă și ea la „o anumită vârstă”, a semnat un contract pentru un film erotic. Se va numi „La Caramelle”, va dura 25 de minute și va fi realizat de Cinzia Torini. Este vorba, după opinia regizoarei, despre „povestea ironică, grotescă și uneori

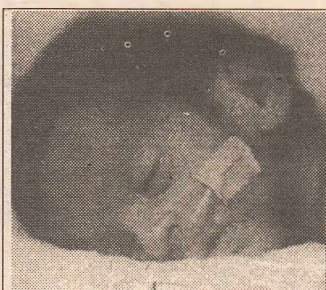

comică” a unei femei mature care „reaprinde dorințele sexuale ale tinereții”. Acest film va face parte dintr-o serie de 12 filme cu teme asemănătoare, „Erotic Tales”, realizate de diverși regizori. Serialul va fi prezentat la televiziune în săptămânile de cinema peste câteva luni.

Pasărea de aur

ne religioasă în Birmania. Pe corăburi pasăre cu penele din plăci de metal. Adăpostește 5 statui ale lui Buddha. 100 de corăbii și 1500 credincioși. O dată la trei săptămâni și are loc o dată

Al doilea geamăn s-a născut după 8 zile

Senzație printre obstetricienii californieni. Gemenii soților Cynthia și Fernando Silveiro au sosit pe lume la interval de 8 zile. Primul care a văzut lumina zilei a fost micuțul Hope. Sora lui, Hailey, a mai rămas în uter 8 zile, dar când s-a hotărât să intre în viața socială a făcut-o pe deplin sănătoasă.

Ce sporturi îndrăgesc germanii?

38% dintre germani se dedică măcar din când în când activităților sportive. Iată preferințele:

înot	68%
exerciții fizice, gimnastică	33%
ciclism	24%
jogging	23%
ski fond	15%
fotbal	15%
ski coborâre	12%
tenis	11%
bodybuilding	8%
pescuit (cu undița)	7%
călărie	5%
surfing	4%

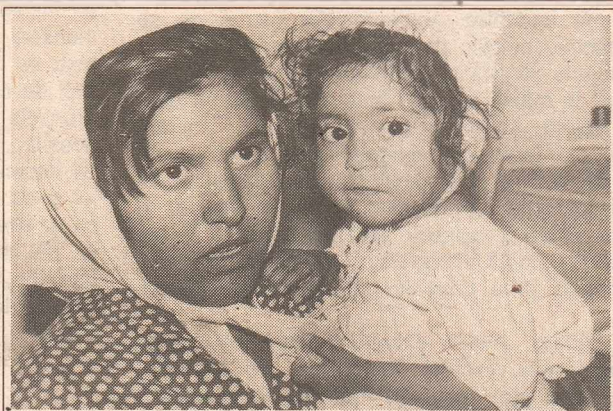

O carte despre viața sexuală a muzicienilor de la London Philharmonic Orchestra

O carte care a provocat un adevărat scandal la Londra este cea scrisă de Danny Danziger în legătură cu viața intimă a muzicienilor din „London Philharmonic Orchestra”. Alcătuită pe baza unor interviuri și mărturii de primă mână, cartea reprezintă dezvăluirea unei alte fețe a vieții muzicale. Astfel, se arată că, în timpul turneeelor, muzicienii din celebra orchestră obișnuiesc să se îmbete și schimbă între ei partenerii de distracție. Dacă viața în țară are o aventură în timpul turneeelor cu flautista, odată ajunși la Londra lucrurile rămân de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Asta în cazurile cele mai obișnuite.

În afară de aceste dezvăluiri stingeritoare - care au fost contestate doar în parte - cartea conține și alte elemente de cancan: felul cum se desfășoară cooperarea dintre orchestră și marii dirijori. Astfel, Georg Stolti este prezentat ca un adevărat tiran.

În legătură cu cartea, părerea multor melomani avizați este că asemenea detalii pitorești nu diminuează performanțele profesionale ale orchestrei și că în fond așa se întâmplă peste tot dacă ai curiozitatea să ridici un colț de perdea... (SN)

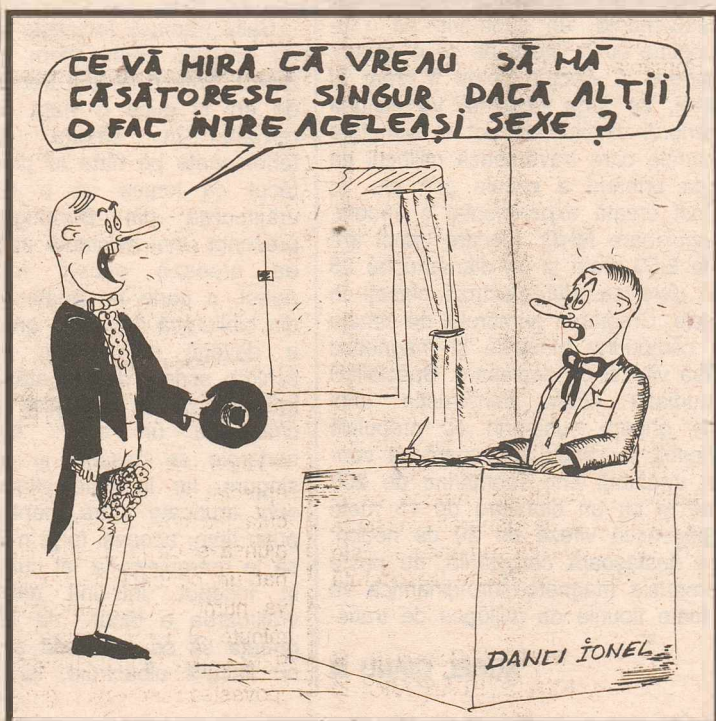
Cu toate că s-a născut în Africa

SIDA ucide mai mulți europeni și americani decât africani

□ La negri, mortalitatea este cu 50% mai mică decât la rasa albă

Cu toate că SIDA a apărut pentru prima oară în Africa, în anii '60, s-a constatat că această boală ucide mai mulți europeni și americani decât africani. Practic, mortalitatea din cauza SIDA este cu aproximativ 50% mai mică la africani decât la rasa albă. Astfel, în Franța 21,6% din cazurile de SIDA sunt întâlnite la oamenii de culoare, dar mortalitatea în rândul acestor persoane este de numai 10%. Dintre cei la care s-a declarat SIDA, indiferent de culoarea pielii, după cinci ani de evoluție decedează 80%. Numai în 15% din cazurile de infecție cu virusul HIV, se constată o ameliorare a simptomelor, iar în rare cazuri chiar o dispariție a lor. Acest fenomen a dat speranța că SIDA se poate vindeca. Un fenomen curios a fost înregistrat în ultimii ani: dacă în primii ani de la apariția bolii, numărul de decese anuale era aproximativ egal cu cel al cazurilor declarate, în ultimii ani numărul de decese a început să scadă, ajungând sub 50% din cazurile declarate. Aceste date sunt furnizate de dr. G. Bucur, de la Centrul de medicină preventivă din București, în cartea „SIDA și prevenirea ei”.

DAN GHEORGHE ■

Lollobrigida detestă premiile Oscar și actrițele americane

Gina Lollobrigida, frumoasa anilor '50 a filmului italian, a declarat recent că „detestă premiile Oscar, americanii și ceremoniile lor din lumea filmului”. Actrița, care nu a fost încoronată niciodată cu un Oscar, dar a primit de curând un premiu al Fundației Italianilor din SUA, a fost de asemenea ferm de acidă în legătură cu „divismul” care se vede în jurul top-modelelor.

„Pentru a obține o Marilyn Monroe este nevoie de Claudia Schiffer și 20 de Elle MacPherson. Devărată stea trezește magie, mister, seducție”, a spus Lollo, care se pare că suportă cu greu trecerea în altă vârstă. „Aș vrea să le văd la vârstă pe Carla Bruni sau Linda Evangelista. Secretul longevității mele creatoare este o viață trăită cu o intensitate tinerească”, a mai spus, fără urmă de modestie, Lollo. (SN)

Un hipnotizor ne vizitează la redacție

Dotat cu capacități extrasenzoriale, dl Ilarion Ionescu vindecă paralitici și materializează persoane decedate

(Urmare din pagina 1)

Fotografie de Elena GHERA

În cartea sa „Omul cu puteri miraculoase”, hipnoterapeutul Ilarion Ionescu reușește o tulburătoare confesiune despre viața unui „ales” al lui Dumnezeu, menit să-și folosească darul întru alinarea suferințelor semenilor săi

Oricând am avut nevoie să-mi pun în „mișcare” puterile, în capul meu se instala o stare de încredere oarbă în forțele pe care deja le simțeam manifestându-se din plin, prin înțepături în vârful degetelor, transpirație abundentă și căldură puternică în tot corpul. De atunci, am devenit vestit prin minunile pe care le realizam: câini feroci deveneau mieluse la picioarele mele, descopeream oi furate, morți se materializau chemați de puterea gândului meu. Nu mai încăpea nici un dubiu. De undeva, din Univers, primeam, prin intermediul creierului meu, un transfer de energie ce mă puneam în legătură cu evenimentele petrecute. Începusem să mă dedublez. Vedeam clar lucruri ce se petreceau dincolo de pereții camerii mele. Era de ajuns să mă așez cu coatele pe masă, cu capul în mâini, cu ochii închiși și, printr-un efort de voință, să-mi concentrez gândurile încotro doream. Toate experiențele mele erau urmate de consecințe nu tocmai plăcute: slăbisem, nu mai mâncam, rămăsesem cu dureri de cap și chiar m-am îmbolnăvit. Mai tot timpul îl petreceam în starea intermediară dintre vis și trezie. Zgomotul prea puternic și lumina mă deranjau.

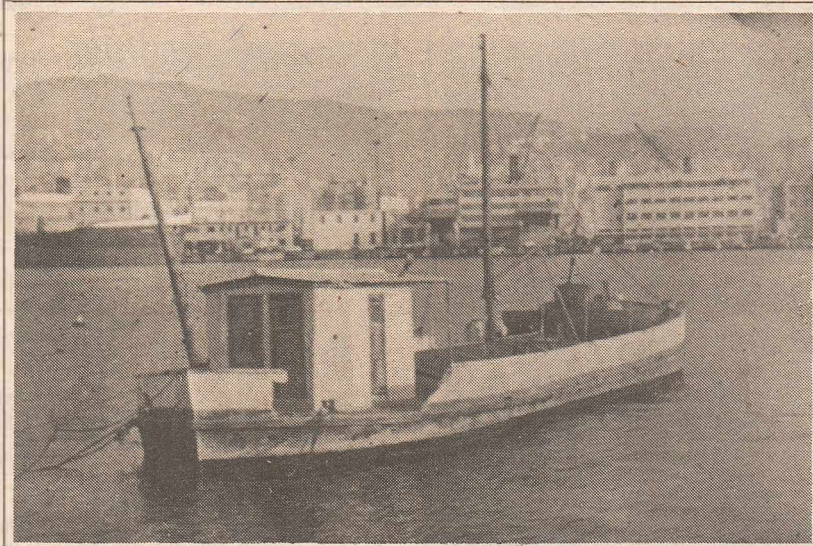
Calitățile mele extrasenzoriale au atras atenția unor faimoși doctori ca, de exemplu, Cardaș și prof. univ. dr. Paulian, de la Spitalul

Central din București. Ei m-au adus în București și m-au instalat la o secție de neropsihiatrie. Am devenit „obiectul” lor și al altora de studiu și, în același timp, o prețioasă „unealtă”. „De acum durerile ți dispar, nu te mai doare nimic” și pasele pe care am învățat cum să le execut, precis și corect, somnul hipnotic în care se prăbușeau pacienții au devenit „diplomele” mele de „doctor”. La spital mă hrăneau mai ales cu crudități, fructe și miere de albine. Să știți, ca „doctor”, mi-am luat rolul în serios, reușind spectaculoase vindecări. Apoi, de-a lungul anilor, mi-am orientat activitatea spre alinarea suferințelor, în special a celor cu boli nervoase, psihice, paralitici și alții.

Nu mai apuc să vă povestesc „aventurile” mele petrecute, ca marinar, în timpul celui de al II-lea război mondial. Mă porecliseră „Fachirul din Marină”. Mi-am continuat experiențele neîncetat: transmisii telepatiche, hipnotism, sugestie, spiritism, premoniții. Multă lume bună apela la „serviciile” mele: Iuliu Maniu, comandorul Horia Măcelaru, Mihai Antonescu... „Cum iese România din „război?” Mediul a răspuns: „Va fi învinsă, un brâu roșu îi va încinge hotarele și așa sfârtcate de dușmani”. „Ce se va întâmpla cu partidul meu și cu mine?” Mediul răspunde: „Se va dizolva, frunțașii lui vor înfunda pușcăriile, iar tu și părintele veți muri în bătaia la închisoare...”

Voi încheia aceste confesiuni, exact așa cum se încheie și cartea mea, cu visele mele premonitории, politice, din preajma Revoluției. Brâul roșu ce încingea țara era legat cu 72 de panglici de coroana unui stejar ce se afla la mijloc. Frunzele stejarului începuseră să se îngălbenescă... Și tot așa... Ultimul vis l-am avut pe 24 decembrie. Stejarul s-a năruit și din coroana lui și-au luat zborul două păsări mari și negre ca și altele mai mici și sprintene dar fără aripi și pe care lumea încerca să le calce în picioare... Stejarul a sfârșit în cădere tineri și bătrâni. Din pânzele roșii și din panglici a țâșnit sânge...”

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE

În portul Genova plutește nava experimentală realizată de prof. dr. ing. Dinu Ștefan Moraru

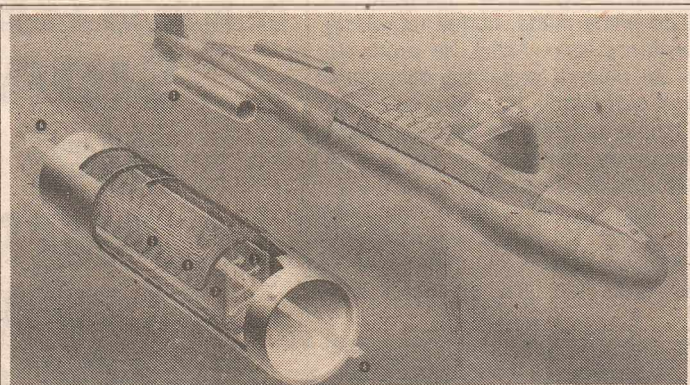
Inedit!

Navă din beton impermeabil, realizată de un român în Italia

Iată ce ne-a declarat colaboratorul nostru, prof. dr. ing. Dinu Ștefan Moraru: „Genialul inventator și academician român Henri Coandă a inventat, încă din 1921, betonul din deșeurile din lemn („béton bols”) și a realizat din el remarcabile construcții în țară (Palatul Culturii din Iași, locuințe ieftine în zona Obor din București) și în străinătate (Franța și Belgia). Iată una din numeroasele rețete: «200 kilograme de ipsos pregătit cu piatră de alabastru, 500 grame apă de clei (sticlă solubilă), 700 grame de oxid de magneziu și 30 kilograme de ciment «topit» (Portland). Întregul amestec se frământă prin malaxare cu 20 % apă etc, etc». În timpul celui de al II-lea război mondial, Germania și S.U.A. au experimentat astfel de materiale în construirea de pontoane plutitoare. Eu am construit, în colaborare cu colegii italieni, în 1972, la Genova, o navă experimentală realizată din beton impermeabil și tratată antifouling. În acest sens posed 10 brevete de invenție. Pentru materiale din deșeurile am înregistrat brevetul România nr. 102.393/4.11.1988, iar pentru antifouling în apa de mare posed alte 3 brevete românești patentate în: Japonia, Belgia, Germania, Italia, S.U.A., Anglia. Trist este că deși am propus colaborarea armatei pe această temă, nu am primit, de doi ani, nici un răspuns. Poate distinsul inventator ing. Andrei Hoddodi să manifeste interes științific pentru cercetările unui precursor. Eu îl aștept!”

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE

Propulsie fără motor și elice

Un dispozitiv simplu ce asigură deplasarea navelor de suprafață și a submarinelor fără a fi folosite motoare sau elice

Laboratoarele Universității Kobe, din Japonia, cele americane de la Argonn (Illinois-SUA) și Institutul de mecanică din Grenoble (Franța) lucrează la perfecționarea unui nou sistem de propulsie a navelor, ce nu vor mai folosi motoare, elice și nici cârme. Principiul este uimitor de simplu, el fiind descoperit de Faraday în 1830 și studiat azi de elevii din liceu. Dacă un fir de cupru se află într-un câmp electric, el va fi străbătut de un curent electric. Dacă se creează un câmp magnetic perpendicular pe cel electric și se introduce în ele conductorul de cupru, acesta dobândește o forță electromagnetice. În cazul în care firul este liber, această forță numită a lui Laplace-Lorenz, îl va deplasa. Principiul poate fi aplicat conductorilor lichizi, gazoși și în mod deosebit apei de mare și acțiunea lui este cunoscută sub numele de propulsie magneto-hidro-dinamică sau mai pe scurt MHD, ori de reacție.

Ca urmare, în cazul în care o navă este echipată cu un asemenea dispozitiv ea se va deplasa fără zgomot, neutilizând motoare sau alte piese în mișcare. Acest sistem poate

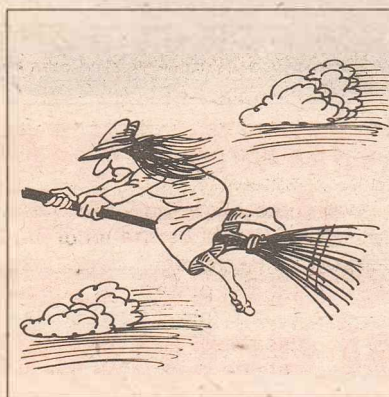
propulsa, deocamdată, un submarin de 170-190 metri lungime cu o viteză de zece noduri. Câmpul magnetic și electric poate fi creat în interiorul navei, iar forța rezultată va acționa apa din exteriorul vasului, ori pot fi executate mai multe canale care traversează mijlocul de transport, apa urmând a circula prin ele. În Japonia a fost creată experimental o vedetă, cu două propulsoare MHD. Fiecare canal are o lungime de 2,50 metri și un diametru de 25 centimetri în care se află electrozi plasați în planuri paralele. Creșterea numărului de canale și a valorii câmpurilor electrice și magnetice duc la mărirea vitezei de deplasare. Specialiștii japonezi studiază acum construcția unui spărgător de gheață submarin cu propulsie MHD. Americanii, la rândul lor, speră să construiască, în următorii ani, submarine de 200 metri lungime și cu un diametru de 15 metri care să depășească viteza de 20 de noduri. Așa cum se desfășoară cercetările, nu peste mult timp propulsia magneto-hidro-dinamică va revoluționa toate tipurile de mijloace de transport navale.

AUREL DIANU

Paranatural

Vrăjitoarea din Birmingham

□ Ea face gheața să ardă, pianul să cânte singur, oamenii să plutească

Sally Pentney locuiește la periferia orașului Birmingham, pe Druit Street. Este o femeie trecută de 60 de ani și duce o viață destul de retrasă în căsuța ei, dar fenomenele pe care le produce au făcut ca lumea să o numească vrăjitoarea din Birmingham. În prezența unei asistențe numeroase, ea creează situații incredibile. Astfel, o carte nu poate fi scoasă din bibliotecă deoarece greutatea ei a devenit extrem de mare, în schimb scrinul devine atât de ușor încât el poate fi mișcat și ridicat chiar de un copil. Altă dată sertarele se deschid și se închid singure, iar lucrurile aflate în ele sunt aruncate afară, pentru ca, la puțin timp, aceeași forță misterioasă să le rearanjeze la fel cum au fost la început. Într-una din ședințe vrăjitoarea a făcut ca în frigider gheața să se... aprindă și să ardă cu flacăra albastruie, iar jăratecul

încins să fie... rece. Vrăjitoarea poate face ca pianul să cânte singur, fără ca să se afle cineva în preajma lui, scaunele să se miște, tablourile să cadă de pe pereți. Uneori, Sally începe să crească pe scaunul unde se află așezată, până ce partea de jos a mijlocului să depășească partea superioară a spătarului. Dar cel mai neobișnuit lucru s-a întâmplat cu Herbert Warren, care, fiind în stare de transă, a fost ridicat de pe scaun, de o forță necunoscută, scos pe fereastra deschisă în stradă și ținut suspendat în aer, apoi alunecând parcă pe un tobogan nevăzut a fost readus, tot pe fereastră, în încăperea și așezat lin pe scaun... (A.D.)

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU

OZN-uri prăbușite pe Terra!

O veste fantastică a făcut ocolul Pământului. Anul acesta, în Anglia, în fața unor invitați de marcă, sosiți de pe toate continentele, americanii vor proiecta un film ținut „la secret” zeci de ani. Pentru întâia oară, ei vor face public un document cinematografic despre o farfurie zburătoare căzută la sol împreună cu echipajul ei, patru umanoizi sosiți din Cosmos. Vom fi martorii celui mai cutremurător eveniment al secolului și mileniului? Relatarea noastră vă propune să derulăm firul evenimentelor petrecute la 2 iulie 1947.

Cazul „ROSWELL” - La zi !!!

Pilot extraterestru reconstituit după descrierile martorilor

2 iulie 1947... Lângă orașul Roswell - statul New Mexico, în apropierea poligonului de arme atomice - pe atunci secret - a căzut din cer un obiect de mari dimensiuni. În acea noapte a fost o furtună puternică și, se pare, la 75 mile de oraș, obiectul a fost lovit de trăsnet. Bubuitura a fost atât de puternică, încât un fermier din localitate - William Bräisell - nu a riscat să iasă din casă să vadă ce s-a întâmplat. De abia a doua zi dimineață a descoperit pe ranch-ul lui în acele resturi stranie și corpurile neînsuflețite ale umanoizilor!

În aceeași zi, membrii corpului de desant al Direcției de Informații de la această bază au primit ordinul de a captura obiectul. Locul unde s-a produs accidentul a fost înconjurat de militari, resturile obiectului și cadavrele umanoizilor au fost transportate pe aeroportul din vecinătatea bazei militare. Apoi, a fost publicat un comunicat de presă în care, printre altele, se sublinia că „s-a găsit ceva curios, în formă de disc”. La scurt timp, toate informațiile în legătură cu acest eveniment au fost trecute la „secret”, iar Statul Major al Forțelor Aeriene Militare ale SUA a înființat atunci „Grupul special pentru studierea OZN”.

După 40 de ani de la această întâmplare neobișnuită, în iunie 1987, la Washington, s-a desfășurat un simpozion internațional OZN. Peste 500 de participanți au umplut până la refuz sala cunoscutei universități americane, iar un grup de 20 de oameni de știință, profesori universitari și experți militari, a publicat un document scos de la „secret” și redactat de defunctul director C.I.A., amiralul Roscoe Hillenkatter, despre incidentul din 1947 cu discul prăbușit, nu se știe unde...

În Memorandumul de arhivă se spune, printre altele: „La 7 iulie 1947, pe timpul operațiunilor de căutare și cercetare științifică a rămășițelor obiectului căzut pe Pământ, au fost descoperite 4 ființe asemănătoare omului care, se pare, s-au catapultat din navă înainte de explozia acesteia. Ei au căzut la aproximativ 2 mile-est de locul prăbușirii navei. Cei 4 umanoizi au fost găsiți morți, desfigurați și într-un stadiu avansat de putrefacție, deoarece, până să fie descoperiți, au fost ținta șobolanilor, gândacilor și microorganismelor. Resturile celor 4 necunoscuți au fost cercetate de o echipă științifică specială. Oamenii de știință au ajuns la concluzia că doar din punct de vedere al aspectului exterior cei 4 sunt asemănători oamenilor, nesemnând cu aceștia din punct de vedere biologic și evolutiv. După resturile navei s-a stabilit că aceasta nu este de origine terestră”.

Aici se încheie fragmentul din Memorandumul găsit în arhivele anului 1947...

Este demn de crezare acest document uluitor?

La această întrebare, pusă de organizatorii simpozionului internațional OZN de la Washington, comandantul Forțelor Aeriene Militare ale SUA a răspuns: „În legătură cu această afacere, documentația noastră este distrusă”...

Maiorul în rezervă Dessy Marssel din cadrul Serviciului de Informații, care în anul 1947 a fost printre cei care au adunat rămășițele discului extraterestru, a declarat, conform ziarului „New York City Tribune”, că „resturile pe care le-am analizat erau dintr-un material necunoscut, iar unele dintre ele aveau un marcaj asemănător hieroglifelor”.

Iar fizicianul Robert Sarbecer, decedat în anul 1986, membru al grupului de cercetare secretă a discului, a lăsat mărturie scrisă:

„Obiectul zburător care a suferit catastrofa a fost construit din materiale foarte ușoare și dure, iar «interiorul» corpurilor piloților amintea constituția corpului insectelor”...

Controversele legate de „Cazul Roswell” continuă și astăzi. În Vest au apărut zeci de cărți și sute de articole „pro” sau „contra”. Totuși, se pare că balanța înclină în favoarea celor care cred în veridicitatea faptelor. Iar unul dintre cele mai puternice argumente este descoperirea unei dispoziții ultrascrete, date de președintele de atunci al S.U.A. - Truman, semnate la 18 septembrie 1947. Aceasta prevedea crearea unei comisii speciale, formate din înalte personalități, având denumirea codificată „MAJESTIC-12” și al cărei scop era cercetarea atât a incidentului care a avut loc la Roswell, cât și a altor cazuri similare.

Și cu toate că veridicitatea acestui document este pusă de mulți la îndoială, conținutul acestuia ne pune pe gânduri...

În primul rând - componența comisiei „Majestic-12”: ministrul apărării SZA - James Forrestall, omul de știință Wanevar Buch, primul director al C.I.A., amiralul Roscoe Hillenkatter, șeful Direcției aprovizionării tehnico-materiale a aviației militare - generalul Nathan Tuining etc. Un interes deosebit prezintă numele directorului observatorului astronomic al Universității din Harvard, prof. Donald N. Menzel, autorul cărții „Flying Saucers” („Farfuriile zburătoare”) apărute în editura „Harvard University Press”, omul pe care presa americană l-a numit „arhidemonul ufologiei” datorită negativismului declarat al acestuia vizavi de acest fenomen. Oare prezența acestuia printre membrii Comisiei nu a fost dictată de interese ce ieșeau din sfera științifică având scopul de a deturna rezultatele activității membrilor Comisiei?

O analiză pertinentă a poziției negativiste duplicitare, uneori, a prof. Menzel a făcut-o colaboratorul științific principal al Institutului SUA și Canada de pe lângă Academia de Științe a Rusiei, Vladimir Vasiliev: „Analiza detaliată a lucrărilor științifice și a activității prof. Menzel reprezintă un argument puternic indirect în favoarea ideii, că evenimentul, despre care vorbesc tot mai mult în ultimul timp ufologii americani, și anume accidentul de la Roswell din 1947 al unui OZN cu echipaj la bord - a avut într-adevăr loc” - conchide dl Vasiliev în articolul „Operațiunea Majestic-12” din „Aspecte științifico-metodologice”, apărut în nr. 1/1992 al revistei „SUA-economia, politica, ideologia”.

Acest punct de vedere a fost cu toată puterea confirmat de noile cercetări americane. Rezultatele acestora au fost analizate și generalizate de către „Fondul național al SUA pentru cercetarea OZN-urilor”.

Raportul oficial al acestei organizații, datat august 1991, a însumat, printre altele, depozițiile tuturor persoanelor care, într-un fel sau altul, au fost implicate în evenimentele ce au avut loc la Roswell. Au fost chestionate peste 200 de persoane, iar unele au fost supuse testelor poligraf („detectorul de minciuni”). Și trebuie să spunem că cele povestite întrec orice imaginație...

Binn Bräisell, fiul fermierului care a descoperit res-

turile suspecte ale navei, a declarat că după ce militarii „au periat” raionul catastrofei, el a găsit câteva bucăți pe care le-a dat căpitanului Armstrong din cadrul FAM ale SUA.

Doctorul în medicină Jessie A. Marcell, fiul ofițerului de informații al Bazei militare de la Roswell, a văzut pe unul din resturile obiectului eșuat „litere necunoscute”. Tot despre aceste „litere” a vorbit și colaboratorul Serviciului de securitate a zborurilor de la baza Roswell, Robert Shirky.

Fostul ofițer de legătură cu opinia publică al bazei militare, Walter Hoot, și-a amintit că imediat după producerea accidentului el a dat un anunț oficial referitor la „descoperirea de către Forțele aeriene militare a unei farfurii zburătoare”. Dar acest anunț a fost imediat infirmat „de sus”. Mai mult - s-a primit „indicația” de a explica ceea ce a avut loc prin „căderea unui balon meteorologic”.

... Gerald Anderson, fiind copil, se plimba cu părinții în împrejurimile orașului Roswell. Aceasta s-a întâmplat în iulie 1947. „Cu uimire am văzut aparatul în formă de disc și pe cei patru «extraterestri». Doi erau morți, al treilea era pe moarte, iar al patrulea încă respira. Au apărut și autocamioanele cu soldații conduși de căpitanul Armstrong (se pare că lui i-a dat resturile navei eșuate fiul fermierului Bill Bräisell). Soldații au adunat toate resturile navei după care au plecat”.

... După cum a declarat fostul lucrător la morga din Roswell, Glen Denis, „am fost sunat de la baza aeriană și întrebat dacă există sicrie de mici dimensiuni și care sunt metodele de păstrare a cadavrelor”. A doua zi o soră medicală pe care o cunoștea bine i-a povestit, în secret, că a participat la autopsia cadavrelor celor trei „piloți”.

Aceștia au fost, apoi, înghețați și transportați la Ride-Field (astăzi baza aeriană Ride-Patterson).

Conform depoziției văduvei pilotului Oliver Henderson, înainte de a muri, soțul a recunoscut că „a transportat personal resturile OZN-ului la Ride-Field și a văzut corpurile vizitatorilor cosmici”.

În încheiere, Fondul național al SUA pentru cercetarea OZN-urilor subliniază: „Faptul că predomină dovezi pozitive ale unor martori independenți, participanți la evenimentele care ne interesează, reprezintă o dovadă că cel puțin un obiect zburător neidentificat a suferit un grav accident în statul New-Mexico, în iulie 1947. Aparatul distrus și rămășițele „piloților” au fost adunate de militari și transportate în cel mai strict secret la Ride-Field (astăzi - baza militară Ride-Patterson).

Aceasta a fost și este istoria celei mai cunoscute catastrofe în care au fost implicate un OZN și „piloți” acestuia din neștiut. Ce s-a ales de resturile navei și de cei patru DEOCAMDATA nu se știe și poate că nu se va ști NICIODATĂ.

În cartea „Viața în afara planetei Pământ”, publicată în anul 1991, ufologii englezi Janett și Kolin Bord afirmă că numai în perioada 1942-1978 au avut loc 28 de catastrofe în care au fost implicate OZN-uri și au fost recuperați 102 „piloți” ai acestora. Dar, din păcate, „cortina secretului” a fost lăsată și peste aceste întâmplări.

ALECU MARCIUC ■

SIMPLE MINDS

Good News From The Next World

Ultima dată s-a auzit de Simple Minds în 1991 când au lansat albumul **Real Life**. Era în aprilie. Bineînțeles, parcurgerea discografiei lor bogate rămânea o alternativă pentru lipsa îndelungată. Cu 11 albume, în 12 ani de carieră, nu riscuau nicicum să fie uitați, căci se încadraseră confortabil în categoria „marilor”. Numai că, în ultimul timp, cel puțin fanii nu-și puteau opri o întrebare: pe când următorul album? Răspunsul a fost dat, fanii liniștiți și Simple Minds au binevoit să se lase ascultați, iubiți sau criticați, expunându-și ultima creație, albumul **Good News From The Next World**.

În 1976, în Glasgow, doi puști decid să folosească împreună influențele lor muzicale: Peter Gabriel, David Bowie, Lou Reed, John Cale. Astfel, **Johnny And The Self Abusers** vede lumina zilei. Era primul grup cu consonanțe punk pentru Jim Kerr și Charlie Burchill. Apare și primul album în 1977 **Saints And Sinners**. După această încercare cei doi se hotărăsc la actuala titulatură Simple Minds și un nou album sub acest nume **Life In A Day** la Zoom Records (studiu lui Bruce Findlay).

Fără a trece în revistă întreaga lor activitate muzicală, de reținut ar fi neapărat **New Gold Dream** din '82 și **Sparkle In The Rain** din '84 pentru prima perioadă, pentru a ajunge rapid în '85 la ceea ce a însemnat consacrarea mondială: hit-ul **Don't You Forget About Me** din coloana sonoră a filmului **Breakfast Club**. În același an, albumul **Once Upon A Time** are efectul unei bombe și ia cu asalt clasamentele. După **The Cure și U2**, Simple Minds intrau în curtea celor importanți. Mișcarea new-wave începu să piardă teren, însă ei își marcaseră deja teritoriul, turneul lor cunoscând un imens succes. Rock-ul lor grandilocvent, presărat cu efecte, cu imagini puternice și universale făcea milioane de fani să se deplaseze pentru a-i asculta.

Și apropo de concerte, în '87 apărea un dublu CD **Live. In The City Of Light** cu prestația grupului la Paris. Istorie e de asemenea și prestația lor de pe Wembley cu ocazia aniversării lui Nelson Mandela care nu era încă președintele Africii de Sud. Jim Kerr,

fiul prodigios al tărâmului scoțian, atinsese apogeul. **Street Fighting Years** confirma o culme pentru Simple Minds. Un discurs ceva mai politic pe o muzică din ce în ce mai recunoscută.

Numai că **Real Life** n-a mai avut un la fel de mare succes, nu fiindcă n-ar fi fost la fel de inspirat, dar albumul venea într-un timp în care se preferau star-urile cu ascendență rapidă și șocante. Și din 1991 tăcere...

1994 a fost anul în care Jimmy Kerr și Charlie Burchill au vrut să demonstreze lumii că Simple Minds nu e o poveste terminată.

- Ce vreți să obțineți cu acest „come back”?

Jim: Come back? E cam mult spus. Rolling Stones au avut un come back. Despre noi se poate spune că am absentat puțin.

- Bun. Atunci, ce vreți să obțineți cu acest nou album?

Jim: Din '91 încoace, am realizat că Simple Minds nu mai înseamnă decât Charlie și eu. Am constatat că nu trebuie să mai căutăm vechiul sound al grupului și că avem nevoie de mai multă spontaneitate. Acest album e bazat pe chitare mai mult decât precedentele. Am vrut să regăsim mai degrabă spiritul rock-band decât să punem sintetizatoarele în față.

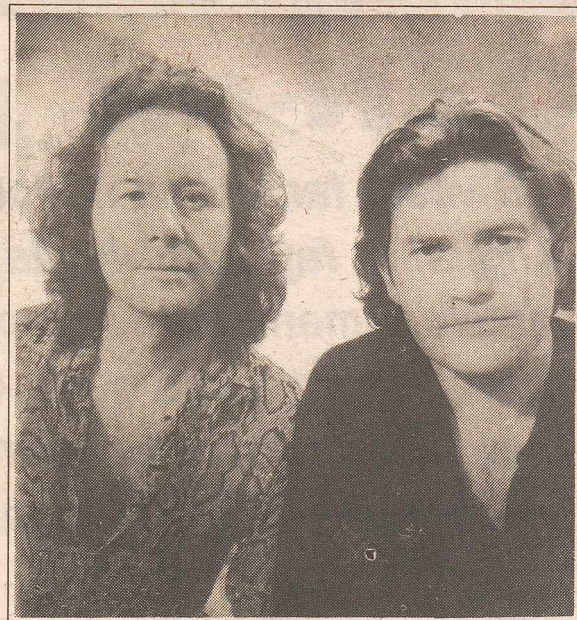
- Faptul de a pune sintetizatoarele în față a fost un reproș pe care rocker-ii vi l-au făcut adesea. Ați cedat deci presiunii?

Charlie: Nu, totul s-a petrecut pentru că așa am vrut noi. Am regăsit toate plăcerile primelor noastre clipe împreună de când eram elevi de liceu.

- Mai puține intervenții de sintetizator, mai multe chitare, un spirit mai rock... Termenul new-wave vă mai spune ceva?

Jim: De fapt, nu ne-a spus niciodată mare lucru. E un termen utilizat de jurnaliști. Noi nu cunoaștem decât muzica. E adevărat, la un moment dat, cuvântul corespundea noilor artiști care pătrundeau pe scena internațională, dar acum, cu atâtea stiluri, nu-i mai văd rostul.

- Hotărârea voastră de a renunța la sintetizator nu

e luată puțin contra-curent având în vedere că trăim epoca tehnologiei?

Charlie: Da și nu. Pentru că n-am renunțat la ea. Chitarele noastre sună pe alocuri a sintetizatoare.

- Păreți foarte interesați de noutate, ce părere aveți despre acest val tehnologic care a inundat industria muzicală?

Jim: Ne preocupă mult. Cu toate că o considerăm o nebunie. Dar sunt unele producții foarte interesante. Încercăm să rămânem deschiși la absolut orice gen muzical, asta ne conferă o anumită inspirație.

- Pentru că ai vorbit de inspirație, din ce v-ați inspirat pentru acest album?

Jim: Din viață, în general. Am petrecut 3 ani observând ce se petrece în jurul nostru. Această pauză ne-a făcut bine. Ne-a redat spontaneitatea și speranța...

- Sunteți la fel de angajați ca în vremurile de glorie?

Charlie: N-avem chef să facem muzică pentru a nu spune nimic. Muzica poate și trebuie să miște munții din loc.

She's A River și, mai nou, **Hypnotized** sunt „good news” cel puțin pentru activitatea celor de la Simple Minds. Nimic din senzualitatea și farmecul sunetului lor nu s-a pierdut, iar calificativul „dangerous”, în sensul concurenței, este unul din multe altele pozitive pe care le merită.

FLASH

RADIO CONTACT

* **TAKE THAT** au obținut cele mai mari vânzări săptămânale înregistrate vreodată în Anglia, cu noul lor single **Back For Good**, piesă ce a intrat direct number one în clasamentele engleze.

La fiecare 5 singles, vândute în UK până la 31 martie, unul dintre ele era **Back For Good** al celor de la **TAKE THAT**.

Piesa este primul extras din noul lor album **Nobody Else**, album ce va fi lansat pe 1 mai și se pregătește să fie de asemenea number one.

* **PEARL JAM** au primit sprijin în lupta lor împotriva gigantului distribuitor de bilete Ticketmaster. Șapte legislatori new-yorkezi au propus limitarea taxei pe care aceste agenții le adaugă costului biletelor. Ei au acuzat compania că profită de consumatori în dorința de a obține venituri maxime din cele mai populare evenimente: concerte.

Pearl Jam și-au amânat un turneu vara trecută după o dispută cu Ticketmaster în legătură cu prețurile prea ridicate și doi dintre membrii

grupului au depus mărturie în fața Congresului că vânzările de bilete au fost monopolizate de companie, ceea ce Ticketmaster, evident, neagă.

* **The Artist Formerly Known As Prince** este cea mai lungă expresie pentru identificarea genialului cântăreț și compozitor de notorietate mondială. **Broadway on Acid** este însă o caracterizare făcută aceluiași ex-Prince de către Bono, frontman pentru **U2**. Bono s-a alăturat soției sale Ali și chitaristului The Edge Dublin, Ireland, pentru a-l vedea în concert pe cel pe care l-a definit. „Sunt un mare fan, iată de ce sunt aici. E un extraordinar om de muzică și dans - pentru mine e un Ken Russel al rock-ului. Ken a făcut multe filme minunate și senzaționale. TAFKAP este corespondentul lui în muzică”. Întrebat cu ce se ocupă el acum, Bono a afirmat că hoinărește și încearcă să compună ceva nou.

* **REM** sunt pe cale de a relua turneul lor mondial, bateristul Bill Berry fiind în

convalescență și recuperare după intervenția chirurgicală pe creier, în orașul natal Athens, Georgia.

Un purtător de cuvânt al casei lor de discuri, WEA, a declarat: „Bill se reface excelent deocamdată și se mai află în perioada prescrisă de medici pentru odihnă. Având în vedere rapida recuperare, REM vor anunța noi date de concert în momentul în care își vor putea din nou folosi tobarul”.

Berry a avut colapsul ce a necesitat operația, pe scenă, în Elveția, în timpul Monster World Tour.

* **STEVIE WONDER** se va deplasa la Londra în scop caritabil și anume pentru a ajuta The Royal National Institute for the Blind să depășească greutățile financiare.

Cântărețul nevăzător din naștere va da două concerte la London's Albert Hall pe 22 mai.

Veniturile realizate vor fi folosite pentru a acoperi un deficit de 1,5 milioane dolari în finanțele RNIB.

Wonder afirmă că se simte extraordinar să ajute RNIB astfel, și cu acest mic ajutor, cei ce nu văd vor putea duce o viață independentă și multumitoare.

* **SLASH**, chitaristul grupului **GUNS'N'ROSES**, se întoarce la „baze” cu ocazia turneului american cu proiectul său solo numit **SLASH'S SNAKEPIT**.

Turneul de debut al acestui grup a început în Memphis,

Tennessee, pe 31 martie, și înseamnă o diferență majoră față de turneele cu **Guns'N'Roses**, ultimul durând 28 de luni, cu 192 concerte pe arene și stadioane. **Slash's Snakepit**, care-i mai are ca membri pe Matt Sorum, Gilby Clarke, Mike Inez și Mike Dover, vor cânta în următoarele cinci săptămâni numai în cluburi și teatre mici.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM